

KONTRA

Deutschland Uber Alles

ΣΕΛΙΔΑ 7

Υπόθεση Καμμένου-Μαρινάκη
Πονάει τον ΣΥΡΙΖΑ

ΣΕΛΙΔΑ 3

Για τρίτη συνεχή χρονιά επί
Τσιπροκαμμένων

**Αφησαν τα δάση στην
τύχη τους**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Κατέρρευσε η σκευωρία - Δεν
επικυρώθηκε το δικαστικό σκάνδαλο
του πρώτου βαθμού

**Αθώος για όλες τις
πράξεις ο Τάσος
Θεοφίλου**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Γήπεδο Μελισσανίδη

Εκτρωμα και αρπαγή

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Το επιχειρηματικό
πανεπιστήμιο
χρειάζεται δημοκρατικό
προσωπείο**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Βενεζουέλα

**Ξεπέρασαν τους 90 οι
νεκροί!**

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 923 - 8 Ιούλη 2017

www.eksegersi.gr

Δικομματικές κοκορομαχίες και ο λαός
**ΣΤΟ ΖΥΓΟ ΤΗΣ ΠΙΟ ΣΚΛΗΡΗΣ
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ**

Scripta... Verba...

Έχει γίνει ένας συμβιβασμός, αλλά εμείς θέλουμε να κρατήσουμε το μωρό και να πετάξουμε τα μπουγαδόνα.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Ας του πει κάποιος πως άλλο μπουγάδα και άλλο γέννα.

Προεξοφλώντας την πολιτική αλλαγή που αργά ή γρήγορα θα έρθει, καλώ τον κόσμο της αγοράς από τώρα: Ετοιμαστείτε να επενδύσετε στην Ελλάδα. Φέρτε κεφάλαια, δουλειές, τεχνογνωσία στη χώρα μας. Και εγώ θα εγγυηθώ ένα πλαίσιο σταθερότητας, χαμηλότερης φορολογίας, ανόθευτου ανταγωνισμού, λιγότερης γραφειοκρατίας.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Ποιος του τα γράφει αυτά; Ποιος καπιταλιστής θα εξαρτήσει το όποιο επιχειρηματικό του σχέδιο από την πρωθυπουργοποίηση του Κούλη; Κι αν δε γίνει πρωθυπουργός; Κι αν μείνει λίγο στην πρωθυπουργία; Είναι σαν να λέει στους καπιταλιστές ότι η επένδυσή τους θα έχει ρίσκο!

Το μόνο «βόλεμα» που βλέπω εγώ είναι ότι είμαστε οι υγιείς εργάτες υγείας που κάθε μέρα κολυμπάμε σε κόκκινες θάλασσες ανθρωπίνου πόνου. Λάμπρος Λιάπης (νοσηλεύτης)

Ωραίο κείμενο, αλλά γιατί να θυμόμαστε την πραγματικότητα όταν μας τη θυμίζει ένα καλογραμμένο κείμενο;

Κάποιος που διατηρεί τη σοβαρότητά του θα μπορούσε φανταστεί ότι τον εκπροσωπεί ένα κόμμα που... δεν υπάρχει ακόμη, αλλά θα βγάλει πρώτα επικεφαλής και μετά θα υπάρξει; Μπορεί ένα τέτοιο κόμμα να αντικαταστήσει στο πολιτικό φάσμα το ΠΑΣΟΚ; Μπορεί να γίνει η Γεννηματά... νέος Ανδρέας Παπανδρέου; Θου Κύριε.

Γιώργος Λακόπουλος

Πήραν φωτιά οι πένες που στηρίζουν το μελλοντολογικό σχέδιο «ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ-Εξουσία».

Θα ήταν λάθος να δοθεί η εντύπωση ότι το ιδρυτικό συνέδριο του νέου φορέα δεν είναι παρά η συνέχεια του σημερινού συνεδρίου.

Σπύρος Λυκούδης (στο συνέδριο της ΔΗΣΥ)

Έκανε κι η μύγα κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο.

Η μεγάλη παράδοση της Κίνας είναι να αντιμετωπίζει τα θέματα σε μακρές ιστορικές περιόδους. Ιδωμένη λοιπόν από το Πεκίνο, η Ευρώπη είναι μάλλον μια ασιατική χερσόνησος.

Ανγκελα Μέρκελ

Πίσω από το σκωπτικό ύφος της Μέρκελ δεν είναι δύσκολο να αναγνωρίσει κανείς την προειδοποίηση προς τον κινέζικο ιμπεριαλισμό να «μαζευτεί» σε ό,τι αφορά τη διεξδυσή του στην Ευρώπη.

ΡΙΠΕΣ

♦ Στη βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών θα αφοσιωθεί η Αχτσιόγλου και το υπουργείο της ♦ Γι' αυτό κόβουν κατά 25% τις συντάξεις ♦ Κάνεις μια χορηγία στο Σύνδεσμο Ελλήνων Προπονητών Καλαθοσφαίρισης και κερδίζεις ένα βραβείο κι ένα photo opportunity με τον Παναγιώτη Γιαννάκη και τις παίκτριες της Εθνικής Μπάσκετ ♦ Αμα σε λένε Ρένα Δούρου, τη χορηγία δεν την βάζεις από την τσέπη σου, αλλά από το ταμείο της Περιφέρειας ♦ Δηλαδή, κάνεις προσωπική διαφήμιση με... κοινωνική διάσταση ♦ «Στη Δημοκρατική Συμπράταξη κάνουν reunion χωρίς ίχνος αυτοκριτικής» ♦ Δήλωσε με «γεμάτο στόμα» ο Σκουρλέτης ♦ Στέλεχος μιας κυβέρνησης και ενός κόμματος που μας έχουν... ταραξει στην αυτοκριτική ♦ «Μόνο με την επανακατάληψη του ζωτικού μας χώρου, ο ΣΥΡΙΖΑ θα επανέλθει στο,

κατά παράδοση, ποσοστό του 4%» ♦ Τη βαθυστόχαστη δήλωση έκανε η Εύη Χριστοφιλοπούλου ♦ Ο,τι και να κάνουν οι επιτελείς του, ο Τραμπ δεν κόβει το twitter ♦ Είναι η μαστούρα του ♦ Τελευταίο κατόρθωμά του η δημοσίευση φωτομοντάζ από αγώνα κατς, όπου ο ίδιος φαίνεται να τσακίζει στο ξύλο τον ιδιοκτήτη του CNN ♦ Ο τύπος είναι αποφασισμένος να γελοιοποιήσει το αξίωμα του προέδρου των ΗΠΑ ♦ Δεν του πάει με τίποτα η σοβαροφάνεια ♦ Και απολαμβάνει τη χυδαιότητα ♦ «Αυτή η κυβέρνηση δεν ασπάζεται την αντίληψη και τη λογική των μνημονίων» είπε ο Σκουρλέτης ♦ Χωρίς να καταλαβαίνει ότι αυτό το παραμυθάκι δεν περνάει πλέον ♦ Διαμαρτύρεται ο Καμμένος, ότι οι πολιτικοί του αντίπαλοι εκθέτουν τα παιδιά του ♦ Ναι, αλλά στην περίπτωση της γραβάτας με τους φαλλούς, ο ίδιος

έγραψε ότι την ανέβασε ο γιος του ♦ Μόνος του ανακάτεψε τον γιο του ♦ Τι το συσχετίζει, λοιπόν, με παλαιότερες αναφορές πολιτικών του αντιπάλων; ♦ Φυσικά, κανένας δεν πίστεψε ότι ο γιος του ήξερε τους κωδικούς του πατέρα του και ανέβασε τη συγκεκριμένη φωτογραφία, αμέσως μόλις έκλεισε η συμφωνία στο Eurogroup ♦ Ο Καμμένος έχει λείει «επίσημες καταγραφές της ΕΥΠ» με συνομιλίες βουλευτών της ΝΔ «με τις κεφαλές της εγκληματικής οργάνωσης» ♦ Αλλά δεν τις κατέθεσε στα πρακτικά της Βουλής ♦ Ούτε είπε πώς έφτασαν στα χέρια του! ♦ Οι μυστικές υπηρεσίες έχουν γίνει ένα απέραντο... καμμενοδικείο ♦ Πάντως, κάθε φορά που άρχιζαν να κυκλοφορούν κασέτες, η πολιτική κρίση βάθυνε ♦ Και στη λάσπη βουτηχτηκαν οι κεφαλές των αστικών κομμάτων ♦ Είναι να μην ανοίξει το καπάκι του βόθρου ♦ Η μόχα δε

μαζεύεται ακόμα κι όταν ξανακλείσουν το καπάκι ♦ Δηλαδή, επειδή αγκαλιάστηκαν και σταυροφιλήθηκαν η Φώφη με τον Ραγκούση, θα τρέξει ο κόσμος να στηρίξει το μεταλλαχθέν σε Δημοκρατική Συμπράταξη ΠΑΣΟΚ; ♦ Μη φάτε, θα σφάξουμε γλάρο ♦ Παίρνει ή δεν παίρνει ο Ευκλείδης τηλεφώνον τον Σόιμπλε για να τον συμβουλευτεί; ♦ Γιατί μουγκάθηκε ο αγγλοτραφής συριζαίος; ♦ Αθάνατο ΠΑΣΟΚ, με τους βροντώδεις τίτλους σου ♦ Πρόεδρος της Επιτροπής Δεοντολογίας και Πιστοποίησης Διαδικασιών ο Αλιβιζάτος ♦ Θα το πούμε καθαρά και βροντερά ♦ Οχι άλλο Αντετοκουίνμπο ♦ Εντάξει, κονομάει η οικογένεια, κονομάνε οι μανατζαριόι, αλλά όχι άλλη παραμύθα ♦ Το μόνο θετικό είναι πως λόγω του χρώματος του «χρυσού αγοριού»... βαράνε ενέσεις οι χρυσαυγίτες και το υπόλοιπο φασισταριό ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Οι «δικοί μας» σκαρφάλωσαν στα κάγκελα επειδή ο Ερντογάν έκανε προσευχή στην Αγιασοφιά. Για τον υπυπουργό Κούϊκ, που διατυμπάνισε μέσω twitter ότι πήγε στην Αγιασοφιά και προσευχήθηκε στην Παναγία την Πλατυτέρα (έστειλε και φωτογραφία, για να μην αμφιβάλλει κανείς για την πράξη του) δεν ανέβηκαν στα κάγκελα. Αρα, το πρόβλημά τους δεν είναι η μετατροπή ενός ιστορικού μνημείου σε χώρο λατρείας, αλλά σε ποιας θρησκείας χώρος λατρείας θα είναι. Αν δεν κάνουμε λάθος (που δεν κάνουμε), όμως, από το 1453 μέχρι το 1934 η Αγιασοφιά ήταν μουσουλμανικό τέμενος. Το 1934, ο Μουσταφά Κεμάλ, που προωθούσε τον αστικό εκσυγχρονισμό και την κοσμικοποίηση του τουρκικού κράτους, μετέτρεψε τον πρώην ορθόδοξο ναό, επί φραγκοκρατίας καθολικό ναό και επί οθωμανικής αυτοκρατορίας μουσουλμανικό τέμενος, σε μουσείο. Αυτά τα λίγα, για να

ξέρουμε για τι μιλάμε.

Κ Μήπως να το ξανασκεφτούν λίγο οι επικοινωνιολόγοι του Κούλη; Καλά οι στημένες επισκέψεις σε καφετέριες, μαγαζιά, εργασιακούς χώρους, πράγματα που τα έχουν κάνει (και θα τα ξανακάνουν όλοι οι αστοί πολιτικοί αρχηγοί), αλλά το στήσιμο κερκίδας με μπάλες από χορτάρι, για να φανεί πόσο κοντά στην αγροτιά είναι ο Κούλης μόνο καγχασμούς θα μπορούσε να προκαλέσει. Και χλευαστικά

σχόλια σαν αυτά που κατέκλυσαν το Διαδίκτυο.

Κ «Η Δημοκρατική Συμπράταξη διακατέχεται από μια ανταγωνιστική και εκδικητική θα έλεγα διάθεση απέναντι στο ΣΥΡΙΖΑ. Προσωπικά πιστεύω πάντα στην ανάγκη των ευρύτερων συνεργασιών. Θεωρώ ότι μέχρι τις εκλογές του 2019 έχουμε όλο τον χρόνο να προετοιμάσουμε το έδαφος ώστε από τις εκλογές να προκύψει μια κυβέρνηση ευρείας πλειοψηφίας κεντρο-

αριστερής κατεύθυνσης». Τάδε έφη Στέργιος Πιτσιόρλας, υπυπουργός Ανάπτυξης. Κι εμείς μέيناμε με την απορία: ο Καμμένος και το κόμμα του, που προφανώς δεν έχει «κεντροαριστερό» στίγμα, στα σκουπίδια θα πεταχτούν;

Κ Ο ίδιος παραδίδει μαθήματα γνήσιου οικονομικού φιλελευθερισμού: «Η αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου βεβαίως είναι κεντρικής σημασίας θέμα. Όμως για να υπάρξει αναδιανομή πρέπει πρώτα να υπάρξει παραγωγή πλούτου. Και σήμερα για την Ελλάδα το πρόβλημα είναι αυ-

τό. Και αυτό δεν μπορεί να το λύσει σήμερα άλλος από την Αριστερά». Τα ίδια -μα ακριβώς τα ίδια- έχουμε ακούσει από όλες τις κυβερνήσεις που προηγήθηκαν. Δεξιές και σοσιαλδημοκρατικές. Κάθε φορά που εργαζόμενοι και συνταξιούχοι ζητούσαν αυξήσεις, οι κυβερνήσεις επικαλούνταν το πρόβλημα... παραγωγής πλούτου. Πρώτα να αυξήσουμε τον πλούτο, έλεγαν, και μετά να δούμε πώς θα τον μοιράσουμε. Ούτε μια τόση δα πρωτοτυπία δεν μπορούν να δείξουν οι συριζαίοι. Και βέβαια, περιττεύει να θυμίσουμε τι έλεγαν προελογικά.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Στην Ελλάδα δεν υπήρχε ποτέ φιλικό περιβάλλον για τις επενδύσεις και την επιχειρηματικότητα. Υπήρχε πάντα μια κρατικοδίαιτη οικονομία κι ένα πελατειακό πολιτικό σύστημα. Αν κάποιος μπορεί να τα αλλάξει αυτά είμαστε εμείς. Βεβαίως για να το πετύχουμε πρέπει να ξεπεράσουμε και δικές μας ιδεοληψίες.

Στέργιος Πιτσιόρλας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

8/7: Ημέρα κατά αλλεργίας 8/7/1968: Δώδεκα καταδίκες μελών ΔΑ 9/7: Αργεντινή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1816), Μαρόκο: Ημέρα νεολαίας 9/7/1943: Αντιστασιακοί φοιτητές σκεπάζουν με μαύρα πέπλα όλα τα αγάλματα του κέντρου της Θεσσαλονίκης, επεισόδια, συλλήψεις 9/7/1949: Ανακάλυψη σε κρύπτη (παλιά Κοκκινιά) τυπογραφείων ΚΕ του ΚΚΕ, συλλήψεις στελεχών 9/7/1970: Πέντε καταδίκες μελών Αντιδικτατορικού Αγροτικού Μετώπου Υπαίθρου 9/7/1971: Βόμβα σε βυτιοφόρο Εσσο Πάπας (ΛΕΑ) 9/7/1971: Βόμβα στις σιδηροτροχιές ηλεκτρικού στο Θησείο (20ή Οκτώβρη) 9/7/1986: Εκτέλεση πυρηνικού επιστήμονα «Siemens» Καρλ Χάινιτς Μπέκουτς (RAF) 10/7: Μπαχάμες: Ημέρα

ανεξαρτησίας (1973), Αλβανία: Ημέρα στρατού 10/7/1974: Συλλήψεις πολλών μελών ΠΑΚ και κλιμακίου ΠΑΚ Μεγάλης Βρετανίας 11/7: Ημέρα πληθυσμών, Δαχομήη, Ακτή Ελεφαντοστού, Νίγηρας, Ανω Βόλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Μογγολία: Εθνική γιορτή (1921), Βέλγιο: Ημέρα φλαμανδών 11/7/1966: Επεισόδια σε συλλαλητήριο οίνοπαραγωγών (Θεσσαλονίκη), 128 πολίτες και 72 χωροφύλακες τραυματίες 11/7/1969: Βόμβα (ΔΑ) σε γραμματοκιβώτιο οδού Νίκης (Αθήνα) 11/7/1994: Βόμβα σε κτίριο γερμανικής πολυεθνικής ασφαλιστικής εταιρείας (ΕΛΑ-1η Μάη) 12/7/1979: Βόμβα σε γραφεία «Αερολιμήν Αθηνών ΑΕ» (ΕΛΑ) 12/7/2005: Βόμβα σε εργοτάξιο «Ακτωρ Τεχνοδομικής» (ΛΕΔ) 13/7/1991: Η αστυνομία

σκοτώνει έντεκα μέλη της Ντεβ Σολ σε επιδρομές σε διαμερίσματα της Κωνσταντινούπολης 14/7: Γαλλική επανάσταση (1789), Ιράκ: Ημέρα δημοκρατίας (1958), Κιριμπάτι: Ημέρα ανεξαρτησίας, Σουηδία: Ημέρα σημαίας 14/7/1969: Εκρηξη βόμβας στα χέρια του καθηγητή Σάκη Καράγιωργα, τραυματισμός του, εξάρθρωση ΔΑ 14/7/1971: Βόμβα (ΛΕΑ) στην αίθουσα διαλέξεων Ελληνοαμερικανικής Ενωσης 14/7/1977: Βόμβα σε American Express (Αθήνα), αποτυχημένη απόπειρα στην ίδια τράπεζα (Πειραιάς), εμπρησμός αυτοκινήτου Βορειοαμερικάνου, βόμβα σε Πι-Εξ (δεν εξερράγη) 14/7/1992: Ρουκέτα κατά υπουργού Οικονομικών Γιάννη Παλαιοκρασσά, νεκρός ο φοιτητής Θάνος Αξαριλιάν (17Ν).

Υπόθεση Καμμένου-Μαρινάκη Πονάει τον ΣΥΡΙΖΑ

Ούτε κατά τη διάρκεια του «πολεμικού» τετ-α-τετ Τσίπρα-Μητσοτάκη στη Βουλή, την περασμένη Δευτέρα, πληροφορηθήκαμε αν ο Καμμένος είχε ενημερώσει τον Τσίπρα για τις επαφές του με τον ισοβίτη Γιαννουσάκη σχετικά με την υπόθεση του πρεζόπλοιου «Noor-1» και την ενδεχόμενη εμπλοκή του Μαρινάκη. Μολονότι ο Μητσοτάκης τον ρώτησε στα ίδια και με προκλητικό τρόπο, ο Τσίπρας απέφυγε να απαντήσει, όπως είχαν αποφύγει την προηγούμενη εβδομάδα οι Καμμένος και Κοντονής, που απάντησαν σε σχετικές επίκαιρες ερωτήσεις στη Βουλή. Και δεν τον ρώτησε μια φορά ο Μητσοτάκης αλλά πολλές.

Ο Τσίπρας αφιέρωσε όλη την πρωτολογία του στη «μεγάλη νίκη» στο Eurogroup της 15ης του Ιούνη και προς το τέλος της πρωτομιλίας του «πέταξε» και κάτι γι' αυτό που περίμενε ότι θα εγείρει ο Μητσοτάκης. Κατηγόρησε τη ΝΔ ότι «ξαναπαίζει το χλιοπαλεγμένο έργο δήθεν κυβερνητικών παρεμβάσεων στον χώρο της Δικαιοσύνης. Γιατί; Γιατί ο Υπουργός Άμυνας έκανε το μεγάλο έγκλημα να παροτρύνει κάποιον που ισχυριζόταν πως έχει στοιχεία για τη μεγάλη υπόθεση, τη μεγαλύτερη υπόθεση πανευρωπαϊκά εμπορίας ναρκωτικών -δεν ίδρωσε το αυτί κανενός- με πάνω από δύο τόνους ηρωίνης να τα δώσει στη Δικαιοσύνη, για να διαλευκανθεί η υπόθεση. Αυτό ήταν το μεγάλο έγκλημα».

Ο Μητσοτάκης ξεκίνησε απ' αυτό το θέμα, στο οποίο ήθελε να εστιάσει την όλη συζήτηση (για ξεκάρφωμα πρόσθεσε και λίγη σάλτσα από Πολάκη). Κι από την αρχή έβαλε στον Τσίπρα το κρίσιμο ερώτημα: «Σας ερωτώ, λοιπόν, ευθέως, και θα έχετε φαντάζομαι τη δυνατότητα στη δευτερολογία σας να μου απαντήσετε: Κύριε Τσίπρα, σας είχε ενημερώσει εκ των προτέρων ο κ. Καμμένος για την επαφή του με τον ισοβίτη; Είχατε εγκρίνει την πρωτοβουλία αυτή; Λάβατε γνώση όλων όσων συζητήθηκαν σε αυτές τις απανωτές τηλεφωνικές συνομιλίες; Ναι ή όχι;».

Περίπου το ίδιο ερώτημα έβαλε στον Τσίπρα και η Γεννηματά: «Γνωρίζεις ή όχι το περιεχόμενο των συνομιλιών, οι οποίες ομολογήθηκαν και δεν αμφισβητήθηκαν από κανέναν; Εδώ δεν πρόκειται απλά για παραβίαση των κανόνων της φυλακής, αλλά για κατάχρηση εξουσίας. Αν δεν γνωρίζεις το περιεχόμενο των συνομιλιών, τότε πώς τον καλύπτεις;».

Μούγκα

Ο Τσίπρας δεν είπε τίποτα στη δευτερολογία του. Υπερασπίστηκε μόνο τον Πολάκη, ενώ δεν είπε λέξη για τον Καμμένο. Ούτε απάντησε στο ερώτημα του Μητσοτάκη και της Γεννηματά. Και βλάκας να ήταν (που δεν είναι) ο Μητσοτάκης θα καταλάβαινε την εμφανή αμηχανία του Τσίπρα και την προσπάθειά του

να μην απαντήσει στο ερώτημα. Επανήλθε, λοιπόν, στη δευτερολογία του: «Ερχομαι τώρα -και κλείνω με αυτό- στα ζητήματα με τα οποία κλείσατε κι εσείς τη δευτερολογία σας. Κοιτάζετε, εγώ σας έκανα μια σειρά από πολύ συγκεκριμένα ερωτήματα. Τα επαναλαμβάνω: Γνωρίζατε ότι ο κ. Καμμένος συνομιλούσε με έναν ισοβίτη; Σας ρωτώ ευθέως. Το γνωρίζετε, ναι ή όχι; Περιμένω μια απάντηση».

Κάτι πήγε να πει ο Τσίπρας και του την έπεσαν Κικιλίας και Μπουμπούκος: «Πείτε το να τελειώνουμε. Γνώριζες ή δεν γνώριζες; Ηλθε η ώρα της αλήθειας!» - «Πες μας. Το ήξερες;». Ο Μητσοτάκης συνέχισε: «Διότι εδώ δύο τινά συμβαίνουν. Ή το γνωρίζατε, οπότε έχουμε ανάμειξη σε επίπεδο πρωθυπουργού σε μια υπόθεση άκρως προβληματική, ή δεν το γνωρίζατε, οπότε ο κ. Καμμένος έχει αυτονομηθεί πλήρως και κακώς απολαμβάνει της εμπιστοσύνης σας». Ο Τσίπρας ξαναπήρε τον λόγο, απάντησε σε άλλες πτυχές, αλλά στο συγκεκριμένο ερώτημα του Μητσοτάκη δεν απάντησε! Κατάφερε μόνο να πάει τη συζήτηση στο... unfair του Μητσοτάκη, που «ξέπλυνε» τη Χρυσή Αυγή με τη συνέντευξή του στο Politico.

Μπορεί αυτό να πόνεσε τον Μητσοτάκη, όμως δεν «ξέπλυνε» τον Τσίπρα από την υπόθεση Καμμένου-Μαρινάκη. Εξακολούθησε να μην απαντά στο ερώτημα αν ήξερε για τις επαφές Καμμένου-Γιαννουσάκη και αν τις είχε εγκρίνει. Προσπάθησε να κρατήσει τον εαυτό του έξω απ' αυτή τη βρόμικη υπόθεση, όμως υπό τις δεδομένες συνθήκες αυτό δεν ήταν -εκ των πραγμάτων- δυνατό.

Τσάμικο

Ανάλογα ερωτήματα έθεσε και ο Βορίδης στον Καμμένο για τον αξιωματικό του Λιμενικού, Π. Χριστοφορίδη, που από συνομιλίες που έχουν κυκλοφορήσει φέρεται να συνομιλεί με τον Γιαννουσάκη και να του ζητάει να «στήσουν» τον Μαρινάκη. Ρώτησε ο ακροδεξιός της ΝΔ τον Καμμένο: «Τον συγκεκριμένο ανακριτικό υπάλληλο τον γνωρίζεις; Έχει συνομιλήσει μαζί του; Τη συγκεκριμένη Εισαγγελέα μάς είπε ότι δεν τη γνωρίζει. Μπορεί να μας εξηγήσει πώς συνδέεται το μήνυμα με την παρουσία της;».

Ο Καμμένος δεν απάντησε. Προτίμησε να το γυρίσει στο... τσάμικο: «Δεν έχω να πω τίποτα. Ένας άνθρωπος που πληρώνεται για να κάνει αυτή τη δουλειά (σ.σ. ο Βορίδης) και το παραδέχεται δημόσια, ας κάνει τη δουλειά του στα δικαστήρια. Εδώ είναι η Βουλή των Ελλήνων! Εδώ θα μιλάμε πολιτικά. Για αυτή την ποινική υπόθεση, αν θέλετε, καταθέστε πρόταση μομφής και αίτημα για προανακριτική! Τώρα! Καταθέ-

στε τώρα! Αφήστε τις απειλές! Καταθέστε πρόταση μομφής ή καταθέστε αίτημα για προανακριτική! Καταθέστε το! Απειλείτε από τις εφημερίδες; Αφήστε, κύριε Βορίδη, δεν σηκώνουμε όλοι απειλές! Αν έχετε τα άντερα, καταθέστε τώρα πρόταση μομφής! Καταθέστε τη τώρα!».

Η πλάκα είναι πως στους τελικούς διαφιςισμούς ανάμεσα στους «δύο μονομάχους», ο Μητσοτάκης είπε στον Τσίπρα να συμφωνήσει στη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής. Κι ο

Κατάντια

Πλήρη κάλυψη από τον Τσίπρα, θερμά χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Τσίπρα. Αυτά εισέπραξε ο Καμμένος στην προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή, που επικεντρώθηκε κυρίως στην υπόθεση του «Noor-1» και στη δική του εμπλοκή σ' αυτήν. Δε θα αναφερθούμε στα γνωστά σενάρια συνωμοσίας, στα οποία χρόνια τώρα επιδίδεται ο Καμμένος ή στις αντιδικίες του με στελέχη του αστικού Τύπου, για τις οποίες καμάρωσε και πάλι (και χειροκροτήθηκε από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ). Δε θ' αναφερθούμε στις στρεψοδικίες του, όπως ότι ανακατεύουν τα παιδιά του και απειλείται η οικογένειά του (ενώ είναι γνωστό ότι αυτός ανακάτεψε το παιδί του, φορτώνοντάς του το tweet με τους φαλλούς). Δε θα αναφερθούμε στην επανάληψη των κατηγοριών κατά του τουρκικού κράτους («η Τουρκία, με σχεδιασμό, επί χρόνια ολόκληρα έβαζε στο στρατό ναρκωτικά και εξοντώνονταν πόλεις ολόκληρες με την τουρκική ηρωίνη»), που όταν λέγονται από έναν υπουργό, χωρίς καμιά τεκμηρίωση, δημιουργούν αμέσως ζήτημα εξωτερικής πολιτικής. Θα αναφερθούμε μόνο στη νέα εκδοχή που παρουςίασε για τις επαφές του με τον ισοβίτη Γιαννουσάκη.

Την προηγούμενη εβδομάδα, ο Καμμένος έλεγε πως αυτός μίλησε με τον Γιαννουσάκη και τον προέτρεψε να αποτανθεί στη Δικαιοσύνη. Όσο για τα τηλεφωνήματα, έλεγε πως τον έπαιρνε ο Γιαννουσάκης που αγωνιούσε αν και πότε θα πάει η εισαγγελέας Τζίβα στη φυλακή (ως γνωστόν, η εισαγγελέας πήγε, νυχτιάτικα κιόλας, αλλά ο Γιαννουσάκης δεν της έδωσε κατάθεση). Τώρα, επειδή κατάλαβε ότι τον έχουν στο χέρι, ο Καμμένος παραδέχτηκε ότι είχε πολλές τηλεφωνικές επικοινωνίες με τον Γιαννουσάκη και ότι **ενήργησε σαν προανακριτικός υπάλληλος**. Πήρε αυτός τηλεφωνική κατάθεση από τον Γιαννουσάκη, πριν του στείλει την εισαγγελέα! Παραθέτουμε όσα είπε:

«Θα σας πω ακριβώς τον διάλογο που είχα τα είκοσι ένα λεπτά. Κάποιοι από εσάς βάλατε και τα τηλέφωνα σας να γράφουν τα είκοσι ένα λεπτά των συζητήσεων. Και θα σας πω και ποιο ήταν το αποτέλεσμα αυτής της συζήτησης με τον ισοβίτη, που αφού ειδοποιήθηκε από τον δημοσιογράφο Τριανταφυλλόπουλο ότι ήθελε να μιλήσει, μίλησα μαζί του. **Επιβεβαίωσε ο Γιαννουσάκης στα τηλεφωνήματα, στα είκοσι ένα αυτά λεπτά, και επανέλαβε τις τέσσερις σελίδες του φύλλου εξετάσεως ως μάρτυρα**, που αναφέρεται ο ίδιος την Πέμπτη 23 Ιουλίου του 2015 στον ανακριτικό υπάλληλο, σε σχέση με εμπλοκή του Ευάγγελου Μαρινάκη στην υπόθεση του NOOR 1 ... **Αυτές τις καταθέσεις μου επανέλαβε ο ισοβίτης**, προκειμένου να ζητήσω διά του υπουργού Δικαιοσύνης, ως υποχρεούμαι, την παρέμβαση της Δικαιοσύνης. ... Και τι έγινε **μετά τη διαβεβαίωση που του έδωσα και την επίσκεψη της Εισαγγελέως**;».

Ο Καμμένος παραδέχτηκε ότι είχε επανειλημμένες συνομιλίες με έναν κρατούμενο, ο οποίος του έδωσε κατάθεση, και αφού τον άκουσε και αξιολόγησε ως σοβαρά αυτά που λέει, απευθύνθηκε στον υπουργό Δικαιοσύνης για να στείλει εισαγγελέα. Και μέχρι να πάει η εισαγγελέας, τηλεφωνούσε στον κρατούμενο για να του ανακοινώσει την επικείμενη έλευσή της. Μόνο που ο κρατούμενος τον «έγραφε» και τον έπιασε στο ίδιο του το δόκανο (από έναν Καμμένο δεν μπορούσαμε να περιμένουμε μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα). Και τον χειροκρότησαν και γι' αυτά!

Και κάτι τελευταίο, όχι χωρίς σημασία. Ενώ ο Καμμένος είπε όσα παραθέσαμε παραπάνω, ο Τσίπρας, στην τριτολογία του, επανέλαβε το παλιό παραμύθι: «ο υπουργός Άμυνας συνομιλήσε πράγματι με κάποιον που βρίσκεται στις φυλακές, όταν αυτός που είναι μέσα τού ζήτησε βοήθεια, προκειμένου να μιλήσει και να μαρτυρήσει, όπως έλεγε -προφανώς δεν μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη σε έναν κατάδικο, αλλά αυτό είπε ο ίδιος- για να δώσει φως σε μια σκοτεινή υπόθεση. Τι έπραξε; Του είπε να πάει στη δικαιοσύνη και να πει ό,τι γνωρίζει». Ολόκληρη κατάθεση του πήρε ο Καμμένος -και το παραδέχεται- κι ο Τσίπρας λέει τα δικά του!

διερευνάται από τη δικαιοσύνη και σε μια υπόθεση που διερευνάται από τη δικαιοσύνη, νομίζω ότι είναι -το λιγότερο- άστοχο να προτείνετε εδώ στη Βουλή να συστήσουμε τώρα Εξεταστική Επιτροπή».

Και συνέχισε ο Τσίπρας: «Σας επαναλαμβάνω: οποιαδήποτε ένδειξη έχετε, οποιοδήποτε στοιχείο, γιατί μέχρι στιγμής αυτό που έχει βγει στη δημοσιότητα -και από τις δικές σας παρεμβάσεις- είναι ότι ο υπουργός Άμυνας συνομιλήσε πράγματι με κάποιον που βρίσκεται στις φυλακές, όταν αυτός που είναι μέσα τού ζήτησε βοήθεια, προκειμένου να μιλήσει και να μαρτυρήσει, όπως έλεγε -**προφανώς δεν μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη σε έναν κατάδικο, αλλά αυτό είπε ο ίδιος**- για να δώσει φως σε μια σκοτεινή υπόθεση. Τι έπραξε; Του είπε να πάει στη δικαιοσύνη και να πει ό,τι γνωρίζει. Εάν έχετε οποιαδήποτε ένδειξη ότι έκανε οτιδήποτε παραπάνω από αυτό, ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα. Δεν χρειάζεται να ζητάτε Εξεταστική Επιτροπή στη Βουλή. Πηγαίνετε στη δικαιοσύνη. Η δικαστική διαδικασία είναι σε εξέλιξη. Δεν μπορεί a la carte να σεβόμαστε τη δικαιοσύνη όταν μας συμφέρει και όταν δεν μας συμφέρει να την αμφισβητούμε. Να πάτε να καταθέσετε ό,τι έχετε, προκειμένου να διερευνηθεί μαζί με όλα τα υπόλοιπα στοιχεία αυτής της υποθέσεως».

Ο Τσίπρας ήταν μόνος του στην αρένα εκείνη τη στιγμή, κατά συνέπεια απροστάτευτος. Και υπό το βάρος του ότι ήταν αναγκασμένος να μην απαντά στο αν ήξερε τι έκανε ο Καμμένος, διέπραξε τη γκάφα. Αν οι νομικοί του σύμβουλοι είχαν τη δυνατότητα να του ψιθυρίσουν στ' αυτό τι να πει, θα μπορούσαν να τον προστατεύσουν. Καμιά Δικαιοσύνη δεν μπορεί ν' ασχοληθεί με οτιδήποτε που να αφορά μέλος της κυβέρνησης. Αν, ας πούμε, πάει η ΝΔ και υποβάλει αίτημα να αρθεί το απόρρητο των τηλεφωνικών συνομιλιών του Καμμένου, η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου θαβάλει το αίτημά της σ' ένα φάκελο και θα το στείλει στη Βουλή, τη μόνη αρμόδια να διερευνήσει τυχόν ποινικές ευθύνες υπουργών. Αρα, ο Τσίπρας έλεγε στον Μητσοτάκη να κάνει αυτό που είναι αδύνατο να γίνει και την ίδια στιγμή αρνιόταν αυτό που μπορεί να γίνει. Δηλαδή, να συσταθεί Εξεταστική Επιτροπή και σ' αυτή να κληθεί ο Καμμένος να δώσει εξηγήσεις. Θα μπορούσε ο Καμμένος να ανοίξει μόνος του τη λίστα με τις τηλεφωνικές του επικοινωνίες, να καταθέσει τα σχετικά έγγραφα στη Βουλή και να μη χρειαστεί να συσταθεί Εξεταστική Επιτροπή. Γιατί άραγε δεν το κάνει;

Ο Μητσοτάκης έβαλε και στον Καμμένο ένα ερώτημα-καρφί: «Δεν σας προβληματίσε αυτή η υπόθεση, κύριε Καμμένε, όταν ο κ. Μαρινάκης κατάφερε κι έγινε υπερθεματιστής και πήρε

μία τηλεοπτική άδεια; Γιατί ξαφνικά προέκυψε ζήτημα με τον κ. Μαρινάκη μετά την υπόθεση του ΔΟΛ; Εάν πραγματικά υπήρχε τέτοιο ζήτημα, θα έπρεπε -φαντάζομαι- τα καμπανάκια να τα είχατε βαρέσει πιο νωρίς. Εν πάση περιπτώσει, ο κ. Τσίπρας, που εξ όσων γνωρίζω συναντούσε τον κ. Μαρινάκη στο Μέγαρο Μαξίμου, ή αν δεν τον συναντούσε ο κ. Τσίπρας, τον συναντούσε ο κ. Παππάς, γιατί εγώ δεν τον έχω συναντήσει, ο κ. Τσίπρας τον συναντούσε...». Ο Καμμένος, μολονότι ξαναπήρε το λόγο, «ξέχασε» ν' απαντήσει στο ερώτημα του Μητσοτάκη. Δεν ξέχασε, όμως, να «καρφώσει» τον Μητσοτάκη, λέγοντάς του ότι μια μέρα μετά την είσοδο της Οικονομικής Αστυνομίας στο γραφείο του Μαρινάκη, αυτός «έτρωγε με την αδερφή σας και την κόρη της στον Πειραιά, όπως έχω πει από την προηγούμενη μου ομιλία, πριν ακριβώς αρχίσουν επιθέσεις από τα μέσα που διαθέτει». Κι ο Μητσοτάκης, φυσικά, προτίμησε να μην απαντήσει.

Σκανδαλολογία

Αυτή τη φορά ήταν ο Τσίπρας που «πόνεσε» προσωπικά απ' αυτή την υπόθεση, καθώς άκουγε τον Μητσοτάκη να του επαναλαμβάνει το ίδιο ερώτημα κι απέφευγε να απαντήσει, προφανώς γιατί φοβάται ότι το αντίπαλο στρατόπεδο έχει κι άλλα «χαρτιά» που τα κρατάει καβάτζα. Η στάση του ήταν από την αρχή μέχρι το τέλος απολογητική, σε στιλ «τι κακό έκανε ο Καμμένος και τον κατηγορείτε, για δυο τόνους πρέζα μιλάμε». Δε δοκίμασε καν να εστιάσει σε κατηγορία κατά της ΝΔ ότι είναι «βαποράκι» των συμφερόντων του Μαρινάκη. Κάτι πέταξε μια φορά (από τις πολλές που μίλησε), αλλά δεν επέμεινε.

Τον είχε ψιλοαφοπλίσει από την αρχή ο Μητσοτάκης, όταν είπε πως «όποιος εμπλέκεται σε αξιόποινες υποθέσεις πρέπει να υφίσταται τις συνέπειες του νόμου, όπως κι αν λέγεται, όσο ισχυρός κι αν είναι. Κι αν βρεθεί ένοχος, να πάει στη φυλακή», συμπληρώνοντας: «Μόνο που σε μια Δημοκρατία, κύριε Τσίπρα, αυτό το κρίνει η Δικαιοσύνη, αφού έχουν ολοκληρώσει το έργο τους οι διωκτικές αρχές. Ούτε ο Τσίπρας, ούτε ο Καμμένος, ούτε ο Μητσοτάκης».

Επί της ουσίας τίποτα καινούργιο δεν έχει προστεθεί. Ο Γιαννουσάκης καταθέτει στις δικαστικές αρχές (όχι στην εισαγγελέα Τζίβα πλέον) και πλέκει το φωτοστέφανο του... αθώου Μαρινάκη που κάποιοι (Καμμένος, Μελισσανίδης) προσπάθησαν να του τη «στήσουν», για να πλήξουν μέσω αυτού τη ΝΔ και την οικογένεια Μητσοτάκη. Σύντομα θα διαρρεύσουν αυτές οι καταθέσεις του και ενδεχομένως να έχουμε και δεύτερο γύρο ηχητικών με συνομιλίες διαφόρων με τον Γιαννουσάκη. Το καπάκι του βόθρου τινάχτηκε και ο Μαρινάκης θα το κλείσει όταν εξασφαλίσει αυτά που θέλει.

Ευσεβείς πόθοι;

Μέσω της γερμανικής Welt, ο Πιερ Μοσκοβισί αποκάλυψε την πρόθεσή του να διεκδικήσει την προεδρία της Κομισιόν, μετά την ολοκλήρωση της θητείας του Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ. Το ότι εκδηλώνει την πρόθεσή του μέσω μιας γερμανικής φυλλάδας αποκαλύπτει γλείψιμο προς τη γερμανική κυβέρνηση. Θέλει να πάρει το χρίσμα από το Βερολίνο. Υπάρχει, όμως, μια λεπτομέρεια. Ο πρόεδρος της Κομισιόν εκλέγεται πλέον καταρχάς με απευθείας εκλογή. Μετά, το Συμβούλιο προτείνει (χωρίς να είναι υποχρεωτικό να δεχτεί τον υποψήφιο που εκλέχτηκε) και το Ευρωκοινοβούλιο επικυρώνει. Στην περίπτωση του Γιούνκερ κύλησαν όλα ομαλά: βγήκε πρώτος από τις κάλπες, τον πρότεινε το Συμβούλιο, τον εξέλεξε το Ευρωκοινοβούλιο.

Ο διάδοχος του Γιούνκερ θα πρέπει ν' ακολουθήσει την ίδια διαδικασία. Θα πρέπει καταρχάς να προταθεί από κάποιο κόμμα και να βγει πρώτος στην άμεση εκλογική διαδικασία. Στην προηγούμενη (και πρώτη στη σειρά) απευθείας εκλογή, αντίπαλοι ήταν ο Γιούνκερ (προταθείς από το ΕΛΚ), ο Σουλτς (προταθείς από το ΕΣΚ), ο Φέρχοφστατ (Φιλελεύθεροι), ο Τσίπρας («Αριστερά»), η Κέλερ (Πράσινοι). Το ΕΛΚ βγήκε πρώτο και ο Γιούνκερ εκλέχτηκε πρόεδρος με κοινή πρόταση ΕΛΚ, ΕΣΚ και Φιλελεύθερων. Εχει ελπίδες ο Μοσκοβισί, που υπήρξε επί χρόνια στέλεχος του Γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος και υπουργός κυβερνήσεών του, να πάρει την πρωτιά ως επικεφαλής των συνδυασμών του ΕΣΚ; Με τη διάλυση του Γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος αυτό μάλλον πρέπει να αποκλειστεί.

Τα πράγματα, όμως, έχουν αλλάξει, μετά την ανάδυση του μακρονισμού στη Γαλλία. Το κόμμα του Μακρόν δεν έχει ευρωβουλευτές, όμως πρέπει να θεωρείται σίγουρο ότι θα πάρει αρκετούς από τους γάλλους σοσιαλδημοκράτες ευρωβουλευτές. Ο Μοσκοβισί, λοιπόν, κινείται από τώρα για να είναι κοινός υποψήφιος του γερμανογαλλικού άξονα. Ίσως τα επόμενα χρόνια να δούμε αλλαγές και στον πολιτικό χάρτη των λεγόμενων ευρωπαϊκών κομμάτων. Ίσως πάλι -κι αυτό θα εξαρτηθεί εν πολλοίς και από το αποτέλεσμα των γερμανικών εκλογών τον προσεχή Σεπτέμβρη- τα πράγματα στον ευρωπαϊκό πολιτικό χάρτη να μείνουν ως έχουν και η πρόωρη υποψηφιότητα του Μοσκοβισί να παραμείνει ευσεβής πόθος ενός φιλόδοξου πολιτικού σαλταδόρου.

Φουντώνει ο προεκλογικός αγώνας στη Γερμανία

Πριν μπει καλά-καλά το καλοκαίρι, ο προεκλογικός αγώνας στη Γερμανία φουντώνει για τα καλά, καθώς τα δυο μεγάλα κόμματα, ο συνασπισμός CDU-CSU και το SPD, παρουσίασαν τα προγράμματά τους, με τα οποία οι ηγέτες τους, Μέρκελ και Σουλτς, θα προσπαθήσουν το τρίμηνο που απομένει μέχρι τις εκλογές της 24ης του Σεπτέμβρη να κερδίσουν τους ψηφοφόρους.

Ο Σουλτς, με τις δημοσκοπήσεις καταθλιπτικά σε βάρος του (με 16% φέρεται να προηγηθεί η Δεξιά) και έχοντας ηττηθεί κατά κράτος σε τρεις εκλογικές αναμετρήσεις σε ομοσπονδιακά κρατίδια, μεταξύ των οποίων και το προπύργιο των σοσιαλδημοκρατών, Κάτω Ρηνανία-Βεστφαλία, φώναξε για στήριξη τον τελευταίο σοσιαλδημοκράτη που έγινε καγκελάριος, Γκέρχαρντ Σρέντερ (πρόεδρο του ρωσογερμανικού κονσόρτσιουμ που κατασκευάζει τον North Stream, πλέον), ο οποίος εμφανίστηκε προ ημερών στο εκλογικό συνέδριο του SPD στο Ντόρτμουντ προσπαθώντας να ντοπάρει ψυχολογικά το στελεχικό δυναμικό του κόμματος, με φράσεις όπως «οι εκλογές δεν κρίνονται από δημοσιογράφους και δημοσκοπήσεις αλλά από τους ψηφοφόρους, το ένα τρίτο των οποίων αποφασίζει την ημέρα των εκλογών ή λίγο «ωρίτερα»! Και επειδή αυτό του τύπου τα ντοπαρίσματα δεν παίρνουν κανένα ρόλο στους ψηφοφόρους, ο Σουλτς και το επιτελείο του έβαλαν ως πρώτο ζήτημα του προγράμματός τους τη «φορολογική μεταρρύθμιση» (έχασαν πια τα εργασιακά θέματα), υποσχόμενοι φορολογική ελάφρυνση των μικρομεσαίων εισοδημάτων κατά 15 δισ. ευρώ, με ταυτόχρονη επιβάρυνση των υψηλών εισοδημάτων.

Κλείνοντας τ' αυτιά στις προσωπικές επιθέσεις του Σουλτς («εμείς παρουσιάζουμε πρόγραμμα και παλεύουμε για τις ιδέες μας, ενώ από το στρατόπεδο της καγκελαρίου υπάρχει σισιπή»), η Μέρκελ περίμενε να ξεφουσκώσει ο επικοινωνιακός θόρυβος από το προεκλογικό συνέδριο του SPD, εκμεταλλεύτηκε και το «λαχείο» του θανάτου του Χέλμουτ Κολ, και εμφανίστηκε την περασμένη Δευτέρα παρέα με τον Ζεεχόφερ της βαυαρικής ακροδεξιάς (CSU), για να παρουσιάσει το προσεκτικό της πρόγραμμα, που προβλέπει μείωση των φόρων, τερματισμό της ανεργίας, νέες κατοικίες και στήριξη των πιο ευπαθών κοινωνικών στρωμάτων και περισσότερη αστυνόμευση. Ολο το πακέτο, δηλαδή. Σύμφωνα με την Μέρκελ, χάρη στην οικονομική ανάπτυξη της Γερμανίας, μπορούν οι φόροι να μειωθούν κατά 15 δισ. ευρώ, χωρίς να χρειαστεί αύξηση της φορολόγησης των υψηλότερων εισοδημάτων. Μπορεί, επίσης, να εξασφαλιστεί πλήρης απασχόληση μέχρι το 2025, που την όρισε ως μείωση της ανεργίας σε ποσοστό μικρότερο του 3%. «Ευημερία και ασφάλεια για όλους» είναι το κεντρικό σύνθημα του συνασπισμού CDU-CSU, που χτίζει πάνω στην ηγεμονική θέση που κατέχει ο γερμανικός ιμπεριαλισμός στην ΕΕ.

Σε ό,τι αφορά τα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, Μέρκελ και Ζεεχόφερ είπαν ότι αντιτάσσονται στην πλήρη ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ, ότι θα εργαστούν να υπάρξει ένα «σχέδιο Μάρσαλ» για την Αφρική, με αναπτυξιακή βοήθεια και ότι θα συνεργαστούν στενά με τη γαλλική κυβέρνηση για την ανάπτυξη της Ευρωζώνης, χωρίς να αποδέχονται την αμοιβαιοποίηση των χρεών (ευρωμόλογο). Τέλος, στο πρόγραμμα της γερμανικής Δεξιάς, οι ΗΠΑ, που μέχρι τώρα χαρακτηριζόνταν «φιλική χώρα», υποβιάστηκαν στον «πιο σημαντικό εταίρο» της Γερμανίας εκτός Ευρώπης.

Αμερικάνικες στρατιωτικές βάσεις στη Συρία

Με την εγκατάσταση οχτώ στρατιωτικών βάσεων στη βόρεια και βορειοδυτική Συρία οι Αμερικάνοι επιχειρούν να ανασχέσουν τη ρωσική επιρροή στη Συρία ενόψει της εκδίωξης του Ισλαμικού Κράτους (ΙΚ) από τη Ράκα. Σύμφωνα με δηλώσεις στελέχους των αντικαθεστωτικών Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων (ΣΔΔ) στο ρωσικό ειδησεογραφικό πρακτορείο Sputnik, οι Αμερικάνοι δυναμώνουν τη στρατιωτική τους παρουσία στις περιοχές που ελέγχονται από τις κουρδικές πολιτοφυλακές και τις ΣΔΔ, μετά την απόσυρση του ΙΚ.

Οι αμερικάνικες στρατιωτικές βάσεις βρίσκονται στο Κομπάνι, το Μανμπίζ και την επαρχία Χασάκα, έδαφος που ελέγχεται αποκλειστικά από τους Κούρδους. Η νεότερη από αυτές βρίσκεται στην περιοχή της Τάμπκα και η εγκατάστασή της εντάσσεται στο γενικότερο στρατιωτικό σχέδιο για την ανακατάληψη της Ράκα και της Ντέιρ Εζ Ζόρ το ερχόμενο φθινόπωρο. Οι Αμερικάνοι σκοπεύουν να αυξήσουν τον αριθμό των βάσεων τους στις περιοχές των Κούρδων, σαν αντιστάθμισμα στις ρωσικές και ιρανικές βάσεις που βρίσκονται στις περιοχές που ελέγχει το καθεστώς Ασαντ. Αυτή η κίνηση, σε συνδυασμό με τον πρόσφατο εξοπλισμό των κουρδικών πολιτοφυλακών με αμερικάνικα αντιαρματικά, τεθωρακισμένα και ελαφριά όπλα, ενισχύει τη διαπλοκή των Αμερικάνων με το κουρδικό στοιχείο, παρά την γκρίνια του καθεστώτος Ερντογάν, που φοβάται ότι σύντομα αυτά τα όπλα θα πάνε να χτυπούν το ΙΚ και θα στραφούν ενάντια στις τουρκικές δυνάμεις που σταθμεύουν στην ευρύτερη περιοχή εντός και εκτός των τουρκικών συνόρων.

Οι κουρδικές δυνάμεις, με τον πραγματισμό που διακρίνει τα αστικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, δέχονται να παίξουν το παιχνίδι των Αμερικάνων που επιζητούν να ενισχύσουν την επιρροή τους στις αποφάσεις που θα ληφθούν για τη διάδοχη κατάσταση μετά το τέλος του πολέμου στη Συρία, ελπίζοντας ότι αυτό θα τους στρώσει το δρόμο προς την αυτονομία ή την πλήρη ανεξαρτησία.

Παρά τις εξαγγελίες του Τραμπ ενάντια στον Ασαντ και την πρόσφατη κατάρριψη συριακού μαχητικού από αμερικάνικο πύραυλο, οι Αμερικάνοι δέχονται ότι αποτελεσματική καταπολέμηση του Ισλαμικού Κράτους χωρίς τη συμμετοχή του στρατού του Ασαντ δεν μπορεί να γίνει. Οι κουρδικές πολιτοφυλακές και οι διάφορες ομάδες αντικαθεστωτικών ανταρτών που πολεμούν ή μια την άλλη για την επέκταση της επιρροής τους δεν μπορούν να πολεμήσουν μόνες τους το ΙΚ, ακόμα και με τη βοήθεια των αμερικάνικων αεροπορικών βομβαρδισμών. Ο εκπρόσωπος Τύπου των συμμαχικών δυνάμεων, στρατηγός Ράιν Ντίλν, δήλωσε ότι είναι καλοδεχούμενες από τους συμμάχους οι προσπάθειες του στρατού του Ασαντ να ανακαταλάβει εδάφη που ελέγχονται προς το παρόν από το ΙΚ.

Ο συριακός κυβερνητικός στρατός και οι ιρανοί σύμμαχοί του έχουν προωθηθεί σε σημεία κλειδιά στα πλευρά των αντικαθεστωτικών που μάχονται τις δυνάμεις του ΙΚ, ενώ έχουν αποσπάσει εδαφικούς θύλακες στα περίχωρα της Ράκα και της Ντέιρ Εζ Ζόρ. Με την υποστήριξη της Ρωσίας και του Ιράν, αυτή τη στιγμή οι δυνάμεις του Ασαντ ελέγχουν όλες τις μεγάλες

πόλεις της Συρίας που δεν ελέγχονται από το ΙΚ και ήδη έχουν προωθηθεί στα νοτιοδυτικά περίχωρα της Ράκα, με στελέχη του συριακού στρατού να δηλώνουν ότι σύντομα θα ξεκινήσουν την επιχείρηση ανακατάληψής της.

Οι σημαντικές νίκες του κυβερνητικού στρατού στα πεδία των μαχών προκαλούν πονοκέφαλο στους Αμερικάνους που βλέπουν σε βάθος χρόνου το Ιράν να αποκτά πρόσβαση -μέσω του Ιράκ και της Συρίας- στο Λίβανο αναβαθμίζοντας τον γεωστρατηγικό του ρόλο στην περιοχή μέσω της Χεζμπολά. Οι ΗΠΑ γνωρίζουν καλά ότι αυτό που κερδίζεται στα πεδία των μαχών δε χάνεται στις διαπραγματεύσεις και γι' αυτό, σύμφωνα με δημοσίευμα του Sputnik, φωνές μέσα στον Λευκό Οίκο πιέζουν για μια πιο δυναμική στρατιωτική απάντηση στην ισχυροποίηση του Ασαντ, προκειμένου να μη βρεθεί ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός προ τετελεσμένων. Οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν σε μια τέτοια εξέλιξη είναι που κάνουν το αμερικάνικο Πεντάγωνο και το υπουργείο Εξωτερικών απρόθυμα προς το παρόν να προχωρήσουν σε μια τέτοια κλιμάκωση.

Ενόψει της ανακατάληψης της Μοσούλης, του τελευταίου οχυρού του ΙΚ στο Ιράκ, αλλά και της Ράκα στη Συρία, οι Αμερικάνοι και οι σύμμαχοί τους σε Ιράκ και Συρία και ο Ασαντ προβάρουν τους επινίκιους λόγους τους. Η εκδίωξη του Ισλαμικού Κράτους από τις αστικές περιοχές που κατείχε μπορεί να αποτελέσει ένα ισχυρότατο πλήγμα για το ίδιο, σε καμία περίπτωση όμως δε σημαίνει την οριστική ήττα του και την εξαφάνιση αυτού και των διάφορων παρακλαδιών του από την ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής και της κεντρικής και βόρειας Αφρικής.

Οι επιθέσεις του ΙΚ σε έντεκα μεγάλες πόλεις του Ιράκ και σε πέντε της Συρίας έχουν φτάσει τις 1.468 από τη μέρα που εκδιώχθηκε μέχρι τον περασμένο Απρίλη. Ενα πολύ μικρό ποσοστό από αυτές ήταν επιθέσεις αυτοκτονίας, με τις περισσότερες να είναι επιθέσεις με όλμους, ρουκέτες και πυρά ελεύθερου σκοπευτή. Από τις επιθέσεις αυτές σκοτώθηκαν περίπου

2.600 πολίτες. Παρά το γεγονός ότι το ΙΚ έχει εκδιωχθεί από τα περισσότερα αστικά κέντρα που κατείχε, ενώ σύντομα θα εκδιωχθεί από τη Ράκα στη Συρία και την Ταλ Αφάρ δυτικά της Μοσούλης, συνεχίζει να κατέχει μεγάλες εκτάσεις ερήμου στις κοιλάδες μεταξύ των ποταμών Τίγρη και Ευφράτη, όπου έχει πολλά κρησφύγετα στα οποία μπορεί να καταφύγει για να ανασυγκροτηθεί. Οι στρατιωτικοί διοικητές του είναι ιδιαίτερα εμπειροπόλεμοι, ενώ οι δυνάμεις του ποτέ δεν πολεμούν μέχρι θανάτου, με τον κύριο όγκο των δυνάμεών του να απομακρύνονται έγκαιρα από τα πεδία των μαχών όταν οι συσχετισμοί δεν είναι υπέρ τους, αφήνοντας πίσω ελάχιστους μαχητές που έχουν σαν στόχο να προξενήσουν τις μέγιστες απώλειες στον εχθρό μέσα από τεχνικές ανταρτοπόλεμου και μετά να ξεγλιστρήσουν μέσα από τις πομπές των προσφύγων. Η βασική πολεμική τακτική των μαχητών του ΙΚ είναι αυτή της ρευστής άμυνας, στην οποία δυο ή τρεις ελεύθεροι σκοπευτές με ομάδες υποστήριξης μπορούν να αποτρέψουν ολόκληρες μονάδες του ιρακινού στρατού να εισέλθουν σε έναν οικισμό για μέρες. Παράλληλα, μπορούν να κινούνται γρήγορα χωρίς να γίνονται αντιληπτοί από κτίσμα σε κτίσμα, κάνοντας μεγάλες τρύπες στις μεσοτοιχίες, αποφεύγοντας έτσι να χτυπηθούν από πυρά πολεμικών αεροσκαφών ή πυροβολικού. Μπορεί το μεγαλύτερο κομμάτι του σουνιτικού πληθυσμού που τους στήριζε στο Ιράκ να έχει πάρει το δρόμο της προσφυγιάς και οι πόλεις και τα χωριά του να έχουν καταστραφεί, κάτι που θα αποτελέσει εμπόδιο στην ανασυγκρότησή του, οι απώλειες όμως του ιρακινού στρατού και οι μεγάλες ελλείψεις του σε έμπυχο υλικό είναι πιθανό να αποτελέσουν ευκαιρία για το ΙΚ να ανακαταλάβει περιοχές που είχε μέχρι πρόσφατα υπό τον έλεγχό του. Ενα σενάριο σαν αυτό της Μοσούλης το 2014, όπου οι δυνάμεις του ιρακινού στρατού εγκατέλειψαν την πόλη σχεδόν αμαχητί μπροστά στην επέλαση των χιλιάδων μαχητών του ΙΚ, δεν αποκλείεται να επαναληφθεί στο μέλλον.

Προσοχή στην ουρά του γαϊδάρου!

«Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι γελοίο, πολύ γελοίο». «Είστε γελοίιοι». «Το Κοινοβούλιο είναι εντελώς γελοίο». Τα έχωσε στα γαλλικά, τα έχωσε και στα αγγλικά, για να τον καταλάβουν όλοι, ο Γιούνκερ, όταν είδε ένα άδειο αμφιθέατρο (μόλις 30 από τους 751 ευρωβουλευτές) να τον υποδέχεται, μαζί με τον πρωθυπουργό της Μάλτας, Μουσκάτ, στην τελετή παράδοσης της προεδρίας από τη Μάλτα. «Σας παρακαλώ να χρησιμοποιείτε διαφορετική φρασεολογία, δεν είμαστε γελοίιοι», προσπάθησε να τον συνεφέρει ο πρόεδρος Ταγιάνι, θυμίζοντας ότι «δεν ελέγχει η Κομισιόν το Κοινοβούλιο, το Κοινοβούλιο ελέγχει την Κομισιόν», αλλά ο Γιούνκερ δεν μάσησε και του αντιγύρισε στο ίδιο ύφος: «Υπάρχουν πολλοί λίγοι βουλευτές στην Ολομέλεια για να ελέγξουν την Κομισιόν. Είστε γελοίιοι».

Να ήταν βράδυ, θα λέγαμε ότι ο πολύπειρος Λουξεμβούργιος βρισκόταν υπό την επίδραση του... Γιάννη που Περπατάει. Ομως ήταν πρωί και το «χανγκόβερ» φέρει απλώς δυσθυμία, όχι τέτοια «τσίτα». Ούτε τον έπιασε ο πόνος για τον Μουσκάτ, που παρακολουθούσε μ' ένα αμήχανο χαμόγελο, τον Γιούνκερ να χώνει τα μπινελίκια και να λέει πως, αν δεν ήταν ο Μουσκάτ, αλλά η Μέρκελ ή ο Μακρόν, το Ευρωκοινοβούλιο θα ήταν «full house». Τον εαυτό της θεώρησε προσβεβλημένο η γριά αλεπού. Και βρήκε την ευκαιρία να βγει από πάνω.

Τα παιχνίδια εξουσίας είναι συνεχή στο εσωτερικό της ιμπεριαλιστικής λυκοσυμμαχίας που ονομάζεται Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο Γιούνκερ θέλει να αναβαθμιστεί ο ρόλος της Κομισιόν και όχι να εξαρτάται απόλυτα από τις αποφάσεις του γερμανογαλλικού άξονα. Κι ενώ θα ήθελε μια δεύτερη θητεία στο πόστο του προέδρου της Κομισιόν (πού θα βρει καλύτερα;), βλέπει τον Μοσκοβισί να υποβάλλει δημόσια την υποψηφιότητά του ως προέδρου κοινής επιλογής του γερμανογαλλικού άξονα, και μάλιστα από γερμανική εφημερίδα. Είναι να μην «απασφαλίσει» μετά; Τα άδεια έδρανα του Ευρωκοινοβουλίου ήταν απλά μια καλή αφορμή.

Βενεζουέλα: Συνεχίζονται οι συγκρούσεις

Ξεπέρασαν τους 90 οι νεκροί!

Εκρηκτική παραμένει η κατάσταση στη Βενεζουέλα μετά από την αναζωπύρωση των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων που συνεχίζονται εδώ και τρεις μήνες, με αποτέλεσμα τον θάνατο 90 ατόμων, 13 από τα οποία δολοφονήθηκαν από τις δυνάμεις ασφαλείας της χώρας, σύμφωνα με τις κυβερνητικές ανακοινώσεις. Η κυβέρνηση Μαδούρο, προσπαθώντας να εκτονώσει την αγανάκτηση των διαδηλωτών, αποφάσισε τη διενέργεια έρευνας για τον «υπερβάλλοντα ζήλο» της προεδρικής φρουράς, ο επικεφαλής της οποίας κατηγορείται για παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά των αντικυβερνητικών διαδηλωτών. Η ανακοίνωση του υπουργείου Δικαιοσύνης της χώρας κάνει λόγο για 450 περιπτώσεις παραβίασης των βασικών δικαιωμάτων των διαδηλωτών από τις δυνάμεις ασφαλείας, που οδήγησαν σε 23 θανάτους και 853 τραυματισμούς.

Ταυτόχρονα, ο Μαδούρο υποσχέθηκε την αύξηση κατά 50% του βασικού μισθού από πρώτη Ιούλη, για να αντιμετωπιστεί η έκρηξη του πληθωρισμού. Είναι η τρίτη αύξηση που λαμβάνει χώρα αυτόν τον χρόνο. Την ίδια

στιγμή, ο υπουργός Επισιτισμού αποκάλυψε «τρομοκράτες» αυτούς που λεηλάτησαν κρατικό κέντρο διανομής τροφίμων την προηγούμενη Πέμπτη, οι οποίοι πήραν 50 τόνους τροφίμων και στη συνέχεια του έβαλαν φωτιά. Είναι όμως αμφίβολο αν η πολιτική μαστίγιου και καρότου θα καρποφορήσει όσο συνεχίζεται η οικονομική κρίση στη χώρα και δεν ικανοποιούνται οι στοιχειώδεις ανάγκες του πληθυσμού. Φωτογράφος του βρετανικού Independent ανέφερε ότι η κατάσταση στους κόλπους της αντιπολίτευσης γίνεται ολοένα και πιο χαοτική, με τη δημιουργία πολλών ομάδων που αντιμάχονται μεταξύ τους, την ίδια στιγμή που οι συγκρούσεις γίνον

ται όλο και πιο βίαιες.

Εκεί οδήγησε τη Βενεζουέλα η ρεφορμιστική πολιτική Τσάβες, η οποία βασίστηκε στη διαχείριση του καπιταλισμού στο πλαίσιο μίας πολιτικής φιλανθρωπικού τύπου για τα πιο εξαθλιωμένα στρώματα της κοινωνίας, όσο είχε την «άνεση» να δώσει μερικές παροχές για να εξασφαλίσει την κοινωνική γαλήνη. Όταν όμως η κρίση έκανε την εμφάνισή της, η «πολυτέλεια» αυτή εξαφανίστηκε, με αποτέλεσμα οι σιδηρένιοι νόμοι του καπιταλισμού να συντρίψουν τα τελευταία πνήγματα αυτής της πολιτικής και να οδηγήσουν στην κατάσταση που υπάρχει σήμερα. Το μόνο στήριγμα που έχει μείνει στην

κυβέρνηση Μαδούρο είναι ο... Πάπας που για μία ακόμα φορά έκανε έκκληση για ειρηνική διευθέτηση της κρίσης την ίδια στιγμή που αντικυβερνητικοί διαδηλωτές λεηλατούσαν μαγαζιά και έξι από αυτούς έπεφταν νεκροί στις συγκρούσεις με τις κυβερνητικές δυνάμεις.

Δε θα κουραστούμε να επαναλαμβάνουμε αυτό που λέμε από την πρώτη στιγμή, όταν πολλοί είχαν στηριξει τις ελπίδες τους στην πολιτική Τσάβες. Οτι δηλαδή, αυτό που απέτυχε στη Βενεζουέλα δεν είναι ο «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα», αλλά η ρεφορμιστική πολιτική ενός καπιταλισμού «με ανθρώπινο πρόσωπο», που ψευδεπίγραφα βαφτίστηκε «σοσιαλισμός». Σοσιαλισμός δεν είναι πέντε δεκάρες στους φτωχούς, αλλά ριζική ανατροπή των κοινωνικών και οικονομικών σχέσεων, καταστροφή του παλιού κρατικού μηχανισμού με ταυτόχρονη απαλλοτρίωση όλων των μέσων παραγωγής από τους καπιταλιστές, προς όφελος της εργαζόμενης κοινωνίας και όχι των εγκαταλελειμμένων εργοστασίων που οι καπιταλιστές ιδιοκτήτες τους τα παράτησαν γιατί δεν έβγαζαν το μέγιστο κέρδος.

Αντί για σκι, παίζουν τον μουτζούρη

Από το Μον Πελεράν στο Κραν Μοντανά μπορεί να είναι «ένα τσιγάρο δρόμος» (με το ελικόπτερο), όμως όλα έδειχναν ότι παρά τις πιέσεις που ασκήθηκαν οι διαπραγματευτές του Κυπριακού θα αναχωρούν από την «κατάλευκη μα πένθιμη Ελβετία» χωρίς λύση. Το λέμε γιατί τις τελευταίες μέρες είχε καταστεί εμφανές ότι ανάμεσα στην τουρκική και την ελληνική πλευρά παιζόταν το παιχνίδι του μουτζούρη. Δηλαδή, ποιος θα χρεωθεί το δεύτερο ναυάγιο.

Βγήκε, για παράδειγμα, την περασμένη Τετάρτη ο Κοτζιάς και «έδωσε» στους έλληνες δημοσιογράφους τον Τσαβούσογλου, σπάζοντας το απόρρητο των διαπραγματεύσεων. Όπως είπε, ο Τσαβούσογλου επιμένει στην παραμονή τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο, χωρίς να αποκλείει ακόμα και τον επεμβατικό τους ρόλο, αν χρειαστεί. Από άποψη ουσίας, δεν είπε τίποτα καινούργιο. Όταν η Τουρκία επιμένει στην παραμονή στρατευμάτων της στο νησί, για να εγγυηθούν την ασφάλεια των Τουρκοκυπρίων, όπως λέει, δεν μπορεί να αποκλείσει την άσκηση επεμβατικού ρόλου, «αν απαιτηθεί». Ας μην ξεχνάμε ότι η επέμβαση της Τουρκίας το 1974, που οδήγησε στην κατοχή και τη διχοτόμηση, ήρθε μετά το ελληνικό πραξικόπημα κατά της νόμιμης κυβέρνησης του Μακάριου (το πραξικόπημα ήταν ελληνικό, ανεξάρτητα του ότι το έκανε η χούντα).

Επομένως, ο Κοτζιάς -που δεν ξέρουμε αν ήταν σε συνεννόηση με τον Αναστασιάδη, ο οποίος δεν πήρε θέση- εκείνο που έκανε ήταν να βαρύνει το κλίμα, προετοιμάζοντας το έδαφος για το επικείμενο ναυάγιο της διαπραγμάτευσης, ρίχνοντας την ευθύνη στην τουρκική πλευρά. Η οποία αντέδρασε αστραπιαία, χωρίς καμιά τοποθέτηση στις «αποκαλύψεις» Κοτζιά (δεν είχε λόγο να «τσιμπήσει»), αλλά με παρασκηνακή πρόσκληση στον γενικό γραμματέα του ΟΗΕ, Γκουτέρες, να πάει ξανά στο Κραν Μοντανά, προκειμένου να βγάλει την κατάσταση από το αδιέξοδο. Ο Τσαβούσογλου απάντησε στον Κοτζιά με το ίδιο νόμισμα, στέλνοντας το μήνυμα ότι η Τουρκία θέλει να υπάρξει λύση, αλλά η ελληνική πλευρά δείχνει αδιαλλαξία.

Ο Γκουτέρες έσπευσε αμέσως στην Ελβετία (το ίδιο και η Μογκερίνι της ΕΕ) και το διπλωματικό πόκερ ξαναπήρε φωτιά. Μέσα σ' ένα 24ωρο, όμως, αποδείχτηκε ότι η αισιοδοξία που διέχεε ο ΟΗΕ ήταν καθαρή κατασκευή του Αιντα. Ο ίδιος ο Γκουτέρες ανακοίνωσε το ναυάγιο. Το μείζον πρόβλημα παραμένει: η Τουρκία δεν έχει κανένα λόγο να κάνει πίσω από τις θέσεις της (εκτός αν «πάρει» κάτι «χοτρό») και οι Αναστασιάδης-Κοτζιάς δεν μπορούν να σηκώσουν τη «λύση» που θέλει η Τουρκία.

Κατάρ

Οι ιμπεριαλιστές πιέζουν να διευθετηθεί η κρίση

Ο αγώνας κατά της «τρομοκρατίας» είναι ζήτημα πρώτης προτεραιότητας και ζήτημα ασφάλειας όχι μόνο για το Κατάρ αλλά για ολόκληρη την περιοχή. Αυτά υποστήριξε ο υπουργός Εξωτερικών του Κατάρ, ο οποίος ταυτόχρονα απέρριψε ως μη ρεαλιστικές και πραγματοποιήσιμες τις απαιτήσεις της Σαουδικής Αραβίας και των συμμάχων της, που υποβλήθηκαν στις αρχές του μήνα με την επιστολή-τελεσίγραφο των 13 σημείων, στην οποία ζητούσαν πλήρη ευθυγράμμιση της εξωτερικής πολιτικής του Κατάρ με τις απαιτήσεις της Σαουδικής Αραβίας (διακοπή σχέσεων με το Ιράν, τη Χεζμπολά και άλλες «τρομοκρατικές» ομάδες, κλείσιμο Al Jazeera και άλλων καναλιών, πληρωμή αποζημιώσεων από το Κατάρ για τις «απώλειες ζωής» και άλλες οικονομικές ζημιές που η Σαουδική Αραβία θεωρεί ότι προκλήθηκαν από τις πολιτικές του Κατάρ τα τελευταία χρόνια, δεκαετής επιτροπεία για τον έλεγχο της εφαρμογής των απαιτήσεων της Σαουδικής Αραβίας κ.ά.).

Εντωμεταξύ, αμείωτη συνεχίζεται η πίεση των διάφορων

ιμπεριαλιστικών χωρών για την αποκλιμάκωση της έντασης που έχει προκληθεί μετά από την απόφαση της Σαουδικής Αραβίας και των συμμάχων της (Εμιράτα, Αίγυπτος, Μπαχρέιν) να διακόψουν τις διπλωματικές τους σχέσεις με το Κατάρ.

Την περασμένη Κυριακή, ο Τραμπ συνομίλησε ξεχωριστά με τον βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας και τον διάδοχο του θρόνου του Αμπού Ντάμι κα-θώς και με τον εμίρη του Κατάρ και εξέφρασε την ανησυχία του για τη συνεχιζόμενη κρίση μεταξύ του Κατάρ και των τεσσάρων αραβικών χωρών, τονίζοντας όμως ότι κύριο ζήτημα παραμένει η καταπολέμηση της «τρομοκρατίας» και η πλήρης διακοπή της χρηματοδότησης «τρομοκρατικών» ομάδων. Τραγική ειρωνεία: την ίδια στιγμή, βρετανικό συντηρητικό think tank (δεξαμενή σκέψης) ονόματι Henry Jackson Society, δημοσίευσε έκθεση στην οποία υποστηρίζει ότι η Σαουδική Αραβία είναι ο νούμερο ένα χρηματοδότης εξτρεμιστικών ισλαμικών ομάδων στη Βρετανία ([http://henryjacksonsociety.org/2017/07/05/foreign-](http://henryjacksonsociety.org/2017/07/05/foreign-funded-islamist-extremism-in-the-uk/)

[funded-islamist-extremism-in-the-uk/](http://henryjacksonsociety.org/2017/07/05/foreign-funded-islamist-extremism-in-the-uk/)!).

Ο γερμανός υπουργός Εξωτερικών, Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, επισκέφτηκε το Κατάρ καλώντας σε αυτοσυγκράτηση και σεβασμό της ανεξαρτησίας της κάθε χώρας από όλες τις εμπλεκόμενες χώρες, υποστηρίζοντας ταυτόχρονα ότι η κρίση αδυνατίζει ολόκληρη την περιοχή και θα πρέπει οπωσδήποτε να αποκλιμακωθεί. Συμπλήρωσε δε με νόημα, ότι η καλύτερη λύση για να τερματιστεί η κρίση είναι ο τερματισμός της υποστήριξης ένοπλων ομάδων (πράγμα που δεν ισχύει φυσικά μόνο για το Κατάρ, αλλά και για την ίδια τη Σαουδική Αραβία) και να σταματήσουν να εξαπολύονται ψεύτικες κατηγορίες.

Τέλος, η βρετανίδα πρωθυπουργός, Τερίζα Μέι, σε τηλεφωνική της επικοινωνία με τον σαουδάραβα πρίγκιπα Μοχάμεντ Μπιν Σαλμάν, υποστήριξε ότι όλες οι πλευρές θα πρέπει να αναλάβουν επείγοντα μέτρα για να αποκλιμακώσουν την κρίση και να αποκαταστήσουν την ενότητα των χωρών του Κόλπου. Το πότε θα το καταφέρουν αυτό, αποτελεί ακόμα ζητούμενο.

Αμείωτες οι μεταναστευτικές ροές στην Ευρώπη

Ανθίζει ξανά ο κρατικός ρατσισμός

Τη στιγμή που ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (ΙΟΜ) αποκάλυπτε ότι το πρώτο εξάμηνο αυτού του χρόνου έχουν πνιγεί 2.247 μετανάστες στη Μεσόγειο (<https://www.iom.int/news/mediterranean-migrant-arrivals-reach-101210-2017-2247-deaths>) με κίνδυνο να φτάσουν τον περσινό αριθμό ρεκόρ (πάνω από 5.000), με το 85% των 101.210 μεταναστών που μπήκαν στην Ευρώπη μέσω θαλάσσης να εισέρχονται από την Ιταλία, η Αυστρία στέλνει στρατό στα σύνορα για να αντιμετωπίσει την επερχόμενη «επέλαση». Τέσσερα τεθωρακισμένα οχήματα, βαρύς οπλισμός και κάποιες εκατοντάδες στρατιώτες είναι έτοιμοι να αποκρούσουν τους «εισβολείς» και να μπλοκάρουν τις εισόδους από τα σύνορα με την Ιταλία, σύμφωνα με εκπρόσωπο του αυστριακού υπουργείου Πολέμου.

Η «ελεύθερη διακίνηση των ανθρώπων», που υποτίθεται ότι αποτελεί μία από τις βάσεις της κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής, ισχύει μόνο γι' αυτούς που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην εργασιακή μέγερση των ευρωπαϊκών χωρών. Οι άλλοι, οι «παρείσακτοι», αυτοί που προσπαθούν απελπισμένα να ξεφύγουν από

Mediterranean Developments				
TOTAL ARRIVALS BY SEA AND DEATHS IN THE MEDITERRANEAN 2016-2017				
Country of Arrival	1 JANUARY – 3 JULY 2017		1 JANUARY – 3 JULY 2016	
	Arrivals	Deaths	Arrivals	Deaths
Italy	85,183	2,150 (Central Med. route)	71,279	2,501 (Central Med. route)
Greece	9,290	37 (Eastern Med. route)	158,527	376 (Eastern Med. route)
Cyprus	273 (as of 1/04)		345	
Spain	6,464 (as of 29/06)	60 (Western Med. route)	1,352 (as of 30/04)	86 (Western Med. route)
Estimated Total	101,210	2,247	231,503	2,963

Data on deaths of migrants compiled by IOM's Global Migration Data Analysis Centre. All numbers are minimum estimates. Arrivals based on data from respective governments and IOM field offices.

την εξαθλίωσή τους αναζητώντας μία θέση στον ευρωπαϊκό «ήλιο», αντιμετωπίζονται ως εχθροί.

Αυτή είναι η «ευαίσθητη» Ευρώπη. Η ευαισθησία της είναι επιλεκτική και άδικη. Πώς να μην τροφοδοτηθούν ακραίες ισλαμιστικές συμπεριφορές, όταν οι μετανάστες αντιμετωπίζονται μ' αυτόν τον τρόπο; Όσο οι ευ-

ρωπαϊκοί λαοί δεν αντιδρούν σ' αυτό το αίσχος, απαιτώντας το άνοιγμα των συνόρων και την πλήρη περιθάλψη των μεταναστών, άλλο τόσο θα κινδυνεύουν να αποτελέσουν στόχο, ακόμα κι αν οι πραγματικοί ένοχοι είναι οι ιμπεριαλιστές και οι αστικές κλίκες που κυβερνούν στις χώρες με τα μεγάλα μεταναστευτικά ρεύματα.

στο ψαχνό

Στο ζυγό

Οποιος παρακολούθησε την ομιλία του Τσίπρα στην προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση που έγινε στη Βουλή την περασμένη Δευτέρα δε δυσκολεύτηκε να διακρίνει το success story του ΣΥΡΙΖΑ (όπως έχουμε ξαναπεί, θα χρησιμοποιούσαν και τον όρο, αν δεν τους είχε προλάβει ο Σαμαράς).

Σε πιο χαμηλούς τόνους ο Τσακαλώτος, προσπάθησε να κρατήσει κάποιες ισορροπίες, χωρίς να αμφισβητήσει σε κάτι τον Τσίπρα. Απλά, επέλεξε να δώσει έναν πιο... στοχαστικό τόνο στην ομιλία του, εμμένοντας κυρίως στα ζητήματα συνέχειας της μνημονιακής πολιτικής. Ο Τσακαλώτος δε χρησιμοποίησε το μανιχαϊστικό σχήμα του Τσίπρα (οι «κακοί» Σαμαροβενιζέλοι, οι «καλοί» Τσιπροκαμμένοι), ενώ δεν παρέλειψε να τονίσει ότι η αναφορά του Eurogroup της 15ης Ιούνη του 2017 είναι βελτιωμένη συνέχεια της αναφοράς του Eurogroup του Νοέμβρη του 2012, διευκρινίζοντας ότι δε φταίει η τότε κυβέρνηση, αλλά έτσι ήταν τότε τα πράγματα.

Μετά, άρχισε η κοκορομαχία-σκανδαλογιγία, που συνεχίζεται μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές και θα συνεχιστεί για καιρό ακόμα (ήδη η ΝΔ έχει καταθέσει πρόταση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής κι έχει ελπίδες να τη δει να υπερψηφίζεται, καθώς απαιτούνται μόνο 120 ψήφοι). Ο Μητσοτάκης κατηγορεί τον Τσίπρα, ότι υπερασπίζεται τον Καμμένο που έκανε σκοτεινές συναλλαγές μ' έναν ισοβίτη και κουρέλιασε την αρχή της διάκρισης των εξουσιών, ενώ ο Τσίπρας υπερασπίζεται τον Καμμένο (δεν έκανε και τίποτα κακό, να βοηθήσει προσπάθησε!) και αντεπιτίθεται με τα παλιά σκάνδαλα του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, τα οποία για χιλιοστή φορά απαριθμεί ένα προς ένα με το απαραίτητο «δεν δικαιούστε για να ομιλείτε».

Στο μεταξύ, οι δανειστές δε χάνουν ευκαιρία να θυμίσουν ότι το ελληνικό κράτος βρίσκεται υπό αυστηρή επιτροπεία και ότι αυτοί κάνουν κουμάντο στα πάντα. Ακόμα και στις «μικρορυθμίσεις» για τις οποίες παραπονιόταν πρόσφατα ο Τσακαλώτος, λέγοντας ότι θα παραπέμψει την τρόικα στο Ελεγκτικό Συνέδριο της ΕΕ! Για να του δείξουν πόσο τον φοβήθηκαν, έβαλαν τον ESM να τον καψονάρει άγρια, υποδεικνύοντάς του παράγραφο προς παράγραφο πώς θα διαμορφώσει τα τελευταία προαπαιτούμενα, προκειμένου να ανοίξουν το χρηματοκιβώτιο και να εκταμιεύσουν τη δόση (η οποία θα επιστρέψει σ' αυτούς με τη μορφή αποπληρωμής προηγούμενων δανείων).

Κι ο ελληνικός λαός δένεται ολοένα και πιο σφιχτά στο ζυγό της άγριας εκμετάλλευσης. Τρία Μνημόνια με πληθώρα αντιλαϊκών και αντεργατικών νόμων, ένα τέταρτο ήδη ψηφισμένο για το 2019-2022 κι ένα πέμπτο συμφωνημένο καταρχήν για την περίοδο 2023-2060, είναι ο μέχρι στιγμής απολογισμός.

Κι έρχονται... μικρορυθμίσεις, καθώς οι υπολογισμοί για το 2018 έχουν γίνει με πρόβλεψη ανάπτυξης το 2017 2,7% κι αυτή, επίσημα πια, υπολογίζεται στο 1,8%. Οπότε τον Οκτώβρη, που θα καθοριστούν τα βασικά μεγέθη του προϋπολογισμού του 2018, η λατρευτή μας Ντέλια, παρέα με τα αγόρια της τρόικας, θα ζητήσουν πρόσθετα μέτρα «για να βγουν τα νούμερα». Και θα αποφασιστούν αυτά τα μέτρα, με το επιχείρημα ότι πρέπει να πάρουμε το υπόλοιπο της «υπερδόσης» που έχει παραμείνει στην καβάτζα του ESM.

Το κεφάλαιο θησαυρίζει, τα αστικά κόμματα κοκορομαχούν με έπαθλο τη λαϊκή ψήφο (όποτε γίνουν οι εκλογές) κι ο λαός υποφέρει και θα εξακολουθήσει να υποφέρει υπό το καθεστώς της κινεζοποίησης, μέχρι ν' αποφασίσει ότι δεν πάει άλλο και ν' αλλάξει τον προκαθορισμένο ρουν των εξελίξεων.

Παυλος Πολακης

Ακολουθήστε · 1 Ιουλίου ·

Όχι κολομβία, ΣΟΒΙΕΤΙΑ θα σας κάνουμε φιλελεδες και συνοδοιπόροι του Κυριακου !!!! — μαζί με Βλαντιμνρ ιλιτς καμενωφ και Ιωσηφ βησσαριονοβιτς παππωφ

Ποιος μπορεί να μιλήσει για χιούμορ; Ακόμα κι αν δεχτείς ότι υπάρχει «χιούμορ Πολάκης», που εκδηλώνεται από τις 10 το βράδυ μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες, υποβοηθούμενο από διάφορα... ευφορικά, και πάλι δεν μπορείς να παραβλέψεις την ουσία. Και η ουσία είναι πολιτική.

Δε θα σχολιάσουμε τη σύγκριση του Καμμένου με τον... Λένιν και του Παππά με τον... Στάλιν. Κάθε σχολιασμός επ' αυτού μας ξεπερνά.

Την επιλογή των προσώπων θα σχολιάσουμε. Το τρίγωνο που έχει σχολιαστεί και με άλλες ευκαιρίες από την «Κόντρα» ως τρίγωνο που «τη βρίσκει» με Πλούταρχο και Γονίδη. Το σκυλάδικο είναι το αφροδισιακό της εξουσίας των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ γράψαμε. Και ο Πολάκης φρόντισε να μας επιβεβαιώσει με την επιλογή των προσώπων για τη νέα ανάρτησή του στο αγαπημένο του facebook.

Διαμαρτύρονται κάποιοι συριζαίοι για τον όρο ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ. Με τον Καμμένο συνεργαζόμαστε από ανάγκη, λέει ο Φίλης. Αμ δε, δείτε τις αναρτήσεις του Πολάκη και θα αντιληφθείτε ότι στη συμμαχία τους είναι δεμένοι όπως το νύχι με το κρέας.

Και θυμηθείτε ότι ο ίδιος ο Τσίπρας προσέφερε πλήρη κάλυψη και στον Πολάκη και στον Καμμένο. Αυτός είναι ο «αυριανισμός» του ΣΥΡΙΖΑ. Και τους είναι χρήσιμος.

KONTRES

Οσα δε φτάνει η αλεπού...

Οσα δε φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια ή ο πολιτικός απατεωνίσκος Ευκλείδης Τσακαλώτος. Μετά τον Χουλιαράκη, που είπε στο συνέδριο του Economist ότι κανένας τους δεν περίμενε ότι θα δοθούν τώρα τα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος, και ο Τσακαλώτος, από το ίδιο βήμα, είπε -χωρίς να κοκκινίσει- ότι η ένταξη στο πρόγραμμα ποσοστικής χαλάρωσης (QE) έχει κυρίως συμβολική σημασία, γιατί δεν υπάρχουν πολλά ομόλογα να αγοραστούν.

Ετσι είναι, αλλά ο τελευταίος που δικαιούται να μιλά είναι αυτός, γιατί τόσους μήνες τώρα παραμύθιαζε τον ελληνικό λαό με την «κόκκινη γραμμή» του QE, χωρίς το οποίο δεν υπήρχε περίπτωση να κλείσει η αξιολόγηση. Αυτός δεν ήταν που επαναλάμβανε συνεχώς τη φράση «τίποτα δεν έχει συμφωνηθεί, αν δε συμφωνηθούν όλα»;

Ψευτομαγκιά

Δεν τρέφουμε καμιά εκτίμηση για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΟΕΔΗΝ. Χρόνια τώρα καταγγέλλουμε το ρόλο της. Όμως ο Τσίπρας και οι συριζαίοι είναι οι τελευταίοι που «δικαιούνται» για να ομιλούν». Αυτοί φλερτάρizαν με τη συγκεκριμένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, όσο ο ΣΥΡΙΖΑ βρισκόταν στην αντιπολίτευση, εντάσσοντας και τις κορόνες της ΠΟΕΔΗΝ και τα διάφορα «ιβέντ» που οργανώνε, στην αντιπολιτευτική τους τακτική. Και είναι αληθεία να πoulάς ψευτομαγκιά με τις πλάτες των μπάτσων, ακόμα κι αν την πoulάς στην ΠΟΕΔΗΝ.

Μιλώντας στη φιάστα Πολάκη στο υπουργείο Υγείας, ο Τσίπρας είπε για την ΠΟΕΔΗΝ, που είχε σηκώσει πανό στο μπαλκόνι κτιρίου απέναντι από το υπουργείο: «Τώρα δεν μπορούν παρά να πραγματοποιήσουν συγκεντρώσεις από

μπαλκόνια παρακείμενων πολυκατοικιών». Η ΠΟΕΔΗΝ θα μπορούσε πανεύκολα να συγκεντρώσει μερικές εκατοντάδες εργαζόμενους και να διαδηλώσει έξω από το υπουργείο Υγείας. Όμως η εντολή στους μπάτσους ήταν αυστηρή: η Αριστοτέλους από την Ηπείρου μέχρι τη Μάρνη θα μείνει κλειστή. Οχι συκέντρωση, αλλά ούτε κουνούπι δεν μπορούσε να περάσει (και οι οδηγοί βλαστήμαγαν για το κυκλοφοριακό έμφραγμα). Γι' αυτό μιλάμε για ψευτομαγκιά του Τσίπρα που μίλησε με την αλαζονεία του εξουσιαστή.

Αντ' αυτού

Τι απαντά ένας υπουργός όταν τον ρωτούν περί ανασχηματισμού; Οτι αυτό είναι αποκλειστική αρμοδιότητα του πρωθυπουργού. Αποφεύγει οποιαδήποτε παραπέρα συζήτηση, όχι γιατί θέλει να είναι «θεσμικά εντάξει», αλλά γιατί «φυλάει τον κόλο του» κατά το κοινώς λεγόμενο. Δε θέλει να προκαλέσει δυσάρεσκεια ή θυμό στον πρωθυπουργό και το επιτελείο του.

Ο Σκουρλέτης, όμως, δεν είναι όποιος κι όποιος. Πέρα από το σύνδρομο μεγαλοπρέπειας που τον κατατρέπει και καθώς φέρει βαρέως το γεγονός ότι με την αναρρίχηση του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία αυτός εξοβελίστηκε από το στενό επιτελείο του Μαξίμου, έχει καταφέρει -με μια επιθετική τακτική έναντι των Τσιπραίων- να παίρνει αυτό που θέλει. Στο ανασχηματισμό του Ιουλίου 2015 απαίτησε και έφυγε από το υπουργείο Εργασίας, για να μην αναγκαστεί να εισηγηθεί τα αντεργατικά-αντιασφαλιστικά μέτρα. Στον επόμενο ανασχηματισμό φρόντισε να μεταπηδήσει στο Εσωτερικών, αφού προηγουμένως είχε κάνει απανωτές δηλώσεις ενάντια στο ξεπούλημα της ΔΕΗ. Αφησε τον Σταθάκη να το κάνει.

Τώρα, όταν ρωτιέται αν χρειάζεται ανασχηματισμός (συνέντευξη στις «Ειδήσεις», 1.7.2017) απαντά ως... αντ'

αυτού (του πρωθυπουργού). Λέει ότι «ο τελευταίος ανασχηματισμός έγινε μόλις πριν οκτώ μήνες» και ότι «οι όποιες καθυστερήσεις στο κυβερνητικό έργο περισσότερο σχετίζονται με την επίδραση της συζήτησης στο πλαίσιο της ολοκλήρωσης της δεύτερης αξιολόγησης που λειτουργήσει ως τροχοπέδη. Μια καθυστέρηση για την οποία την ευθύνη έχει η πλευρά των δανειστών». Επομένως, κατά τον αντ' αυτού Σκουρλέτη, δε χρειάζεται ανασχηματισμός, γιατί οι υπουργοί δεν μπόρεσαν να δείξουν το έργο τους, λόγω της εμπλοκής με την αξιολόγηση. Στο τέλος της απάντησής του «θυμάται»

Τους πάτησε τον κάλο

Πότε ξεσηκώθηκαν στη Βουλή οι συριζαίοι; Όταν ο Κούλης είπε στον Τσίπρα ότι δε χρειαζόταν να τραβήξει τόσο τη διαπραγμάτευση, ότι δε χρειαζόταν να φοβάται τους βουλευτές του, γιατί αυτοί θα ψήφιζαν ό,τι τους έφερνε για να κρατήσουν τις καρέκλες τους. Σαν να τους πάτησε τον κάλο πετάχτηκαν κι άρχισαν να φωνάζουν όλοι μαζί, με πρωτοστατούντες την Βάκη και τον Φάμελλο. Κι όταν η κατάσταση πήγε να ησυχάσει, πετάχτηκε ο γίγαντας Μπαλαούρας με την επική ατάκα: «Κύριε Πρόεδρε, μας προσβάλλει!»...

Αυτός ο πρώην συνδικαλιστής δεν αισθάνεται προσβεβλημένος από τους αντιλαϊκούς και αντεργατικούς νόμους που ψηφίζει με ρυθμό πολυβόλου, αλλά επειδή ο Κούλης του λέει ότι το κάνει για να μη χάσει τη βουλευτική καρέκλα. Γιατί το κάνετε, ρε Μπαλαούρα και λοιποί; Για να υπηρετήσετε τον ελληνικό λαό; Παράσιτα είστε που βρεθήκατε στους θώκους της εξουσίας και -όπως και άλλοι πριν από σας- δε θέλετε να τους εγκαταλείψετε. Κι αυτό σας το λέει ο κόσμος της δουλειάς, όχι ο Κούλης.

να πει ότι «βεβαίως, τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο για έναν ενδεχόμενο ανασχηματισμό τον έχει ο πρωθυπουργός»!

Ανεμομαζώματα

Αυτό το πράμα δεν έπρεπε να λέγεται «Ωρα Αποφάσεων» αλλά... «Ωρα Απιέναι» (ώρα να φεύγουμε). Ο ένας από την ιδρυτική τριπλέτα (Ραγκούσης) την έκανε και επέστρεψε στο ΠΑΣΟΚ της Φώφης, του Γιώργου και των άλλων παιδιών, δηλώνοντας: «Ζητώ καθαρά, χωρίς διαπραγματεύσεις, να μοιραστώ το βάρος για τη συγκρότηση μιας μεγάλης Κεντροαριστεράς». Οι άλλοι δύο τον... διέγραψαν, για να πιστοποιήσουν ότι η απελπισία απέχει από τη γελοιότητα όσο το πάχος μιας τρίχας. Θυμάστε το ανέκδοτο με τον Τοτό που του ζήτησαν να αναφέρει τους τρεις σωματοφύλακες και απάντησε «οι τρεις σωματοφύλακες ήταν τέσσερις, οι εξής δύο, ο Ντ' Αρτανιάν»;

Ταιριαστά

Ευτυχώς που υπήρχε η Ραχήλ και τους χάλασε τη φιέστα. Δυστυχώς, η Ζωή επέλεξε να μην πάει (ή κάτι έμαθε ή την ψυλλιάστηκε ότι «κάτι» θα γίνει). Ο δε Λαφαζάνης με τον Στρατούλη φρόντισαν να την κάνουν με ελαφρά πηδηματάκια, συνειδητοποιώντας ότι έπαιρναν μέρος σε κυβερνητική φιέστα. Οπότε έμεινε η Ραχήλ, ντυμένη στα μαύρα και με μια αγκαλιά λουλούδια στα χέρια (σαν να πήγαινε σε κηδεία), να τα «χώνει» ακατάπαυστα, μέχρι που άκουσε το... ευγενικό «Θα βγάλετε τον σκασμό επιτέλους; Βγάλτε το σκασμό! Σκάσε, σκάσε!» του... ευγενέστατου Τσακνή, ο οποίος βαρέθηκε να γυρίζει τις πλάτες του στο μέλλον κι είπε να γευτεί κι αυτός τη δόξα και το μέλι της εξουσίας. Ολα ταίριαζαν με τρόπο που ούτε χολιγουντιανός σκηνοθέτης δε θα μπορούσε να τα ταιριάζει σ' αυτή τη φιέστα της ντροπής.

ΥΓ. Και ο Παππάς μάλλον την «ανθίστηκε» τη δουλειά κι έστειλε τον Κρέτσο να εκφωνήσει έναν δεκάρικο, στη διάρκεια του οποίου αποχώρησαν οι ΛΑΕτζήδες. Κορόιδο ήταν να πάει να φάει τα γιούχα; Ολόκληρη την ΕΡΤ δική του την έχει, όποτε θέλει εμφανίζεται, όποτε θέλει στήνει ακόμα και «έκτακτες ενημερωτικές εκπομπές» για να διαφημίσει το «έργο» του.

Συνδικαλιστικός τουρισμός

Την περασμένη Τρίτη, η Γραμματεία Νέων της ΓΣΕΕ (ναι, υπάρχει και τέτοιο πράγμα) οργάνωσε «συνάντηση νέων συνδικαλιστών της Μεσογείου». Όπως ανακοινώθηκε «οι νέοι συνδικαλιστές προσέρχονται με προτάσεις για την αντιμετώπιση της εφιαλτικής ανεργίας στους νέους που πλήττει όχι μόνο τη χώρα μας αλλά και πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες», τα δε «αποτελέσματα της συνάντησης θα αποτυπωθούν σε κοινό κείμενο το οποίο και θα δοθεί αμέσως μετά στη δημοσιότητα». Μια ακόμα ευκαιρία για συνδικαλιστικό τουρισμό. Διότι την επόμενη φορά η συνάντηση θα γίνει σε μια άλλη μεσογειακή χώρα. Καλοκαιράκι κατά προτίμηση...

Καθάρισαν;

Μεγάλη δημοσιότητα δόθηκε στην απόφαση με την οποία ο Αρειος Πάγος αναίρεσε τη δικαστική απόφαση του 2013, με την οποία το Μονομελές Πρωτοδικείο της Αθήνας δέχτηκε ότι τα 600 δισ. δολάρια που διαφήμιζε ότι διαθέτει ο Αρτέμης Σώρρας είναι υπαρκτά και σε τίτλους ομολόγων. Δεν μας είπαν, όμως, γιατί οι κυβερνήσεις και οι δικαστικοί μηχανισμοί άφησαν τον Σώρρα να αλωνίζει επί τόσα χρόνια, «ξεψιρίζοντας» κόσμο και κοσμάκη. Τώρα ο Σώρρας είναι ένας «φυγόδικος απατεώνας» (τόσοι μήνες πέρασαν κι ακόμα να τον πιάσουν), όμως τα προηγούμενα χρόνια έβρισκε βήμα σε κανάλια και εφημερίδες για να παραμυθιάζει κόσμο. Βλέπετε, ο Σώρρας εξέφραζε σε πολιτικό επίπεδο μια «παραδοσιακή ακροδεξιά» (αυτήν που μέχρι τότε εξέφραζε κυρίως το ΛΑΟΣ του Καρατζαφέρη) και θεωρούνταν χρήσιμος γι' αυτόν τον ρόλο.

Μόνο για το «εγώ»

Αγκαλιάστηκαν, λέει, ο Τσίπρας με τον Γλέζο, σε εκδήλωση παρουσίασης βιβλίου του τελευταίου, το οποίο εξέδωσε η Βουλή των Ελλήνων. Αδιάψευστος μάρτυρας οι σχετικές φωτογραφίες (του ψιθύρισε και κάτι στ' αυτό ο Τσίπρας), αλλά και χωρίς τις φωτογραφίες δε θα είχαμε καμιά αμφιβολία για την είδηση. Γιατί εκείνο που εδώ και πάρα πολλά χρόνια επιδιώκει ο Γλέζος είναι να βρίσκεται ο ίδιος στο κέντρο και να τροφοδοτείται το υπερφυσικό «εγώ» του. Ακόμα και απ' αυτό που είπε και το έκαναν σημαία τα αστικά ΜΜΕ, αυτό το υπερφυσικό «εγώ» αναδύθηκε: «Κι αν πεθάνω, θα σας κυνηγάει η ύπαρξή μου, για να κάνετε αυτό που πρέπει να κάνετε. Μη νομίζετε ότι θα γλιτώσετε από μένα ποτέ».

Αυτός, ο μόνος σωστός, που και μετά θάνατον θα διορθώνει τους κυβερνώντες. Σωστός και όταν συνεργάζοταν με το ΠΑΣΟΚ για να εκλεγεί βουλευτής και ευρωβουλευτής, και όταν έφευγε από το ΠΑΣΟΚ για να τονίσει τη μοναδικότητά του, και όταν έμπαινε στον ΣΥΡΙΖΑ και όταν έφευγε από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός τρέφει το «εγώ» του και η αστική τάξη τον χρησιμοποιεί σαν «αδειανό πουκάμισο», για να διαστρέψει το μήνυμα της πιο ηρωικής περιόδου της σύγχρονης Ιστορίας του τόπου μας.

Κάποιες φορές η σημασία μιας είδησης βρίσκεται στο πρόσωπο που μιλάει και όχι στην ακρίβεια των στοιχείων που αναφέρει. Το ζήτημα της «ζημιάς που προκάλεσε στην οικονομία» η «περήφανη διαπραγμάτευση» των Τσιπροκαμμένων, το πρώτο εξάμηνο του 2015, μέχρι να υπογράψουν το τρίτο Μνημόνιο, έχει ξεχειλώθει στην Ελλάδα. Κάθε φορά που μιλάει ένα στέλεχος της αντιπολίτευσης, είναι... ζήτημα τιμής να κάνει και μια αναφορά σ' αυτή τη «ζημιά». Ορισμένοι έχουν τόσο θράσος που λένε ότι για όλα τα δεινά του ελληνικού λαού φταίει αυτό το εξάμηνο των Τσιπροκαμμένων, με γκεσέμι τον εκπεσόντα άγγελο Μπαρουφάκη, και όχι τα πέντε χρόνια μνημονιακής πολιτικής που είχαν προηγηθεί. Το 'χουν «ξεχειλώσει» τόσο πολύ το θέμα που ο κόσμος βαριέται πια να τους ακούει, πρώτον γιατί γνωρίζει τι έκαναν και οι άλλοι πριν από τους Τσιπροκαμμένους και δεύτερον γιατί ξέρει ότι το τρίτο Μνημόνιο και τους προκαταρκτικούς του νόμους τα ψήφισαν όλοι μαζί.

Οταν, όμως, το ίδιο πράγμα το λέει ο Κλάους Ρέγκλινγκ, ο γερμανός πανίσχυρος γενικός διευθυντής του EFSF/ESM, αυτόματως η ξεχειλωμένη φανέλα γίνεται είδηση πρώτης γραμμής. Γιατί ο Ρέγκλινγκ μέχρι τώρα απείχε γενικώς από πολιτικές παρεμβάσεις. Είχε τη φήμη του σοβαρού τεχνοκράτη, ο οποίος έκανε τη δουλειά του και μάλιστα με διάθεση συνεργασίας με τις ελληνικές κυβερνήσεις. Η δημόσια εικόνα του, έτσι όπως είχε φιλοτεχνηθεί στην Ελλάδα, βρισκόταν στον αντίποδα των «μισητών» Τόμσεν και Βελκουλέσκου, ακόμα και αυτού του «αχώνευτου» Ντεϊσελμπλούμ. Οταν, λοιπόν, βγαίνει ο Ρέγκλινγκ -αφού πρώτα συνεργάστηκε με τον Τσακαλώτο στο υπουργείο Οικονομικών και έγινε δεκτός από τον Τσίπρα στο Μαξίμου- και δηλώνει ότι η «περήφανη διαπραγμάτευση» του πρώτου εξάμηνου του 2015 «κόστισε» στην ελληνική οικονομία 100 δισ. ευρώ, έχουμε είδηση.

Δεν έχει σημασία αν οι υπολογισμοί του Ρέγκλινγκ είναι σωστοί (μπακαλιστικοί είναι, όπως και όλων των υπόλοιπων). Σημασία έχει ότι αυτός που το λέει είναι ο Ρέγκλινγκ. Οσοι αναρωτήθηκαν τι μύγα τσίμπησε τον γερμανό τεχνοκράτη και ήρθε στην Ελλάδα για να πετάξει στα μούτρα του ίδιου του Τσίπρα αυτή την κατηγορία, δικαιώνοντας όλους όσους υποστήριζαν τα ίδια στην ελληνική πολιτική σκηνή, πήραν την απάντηση δυο μέρες μετά, με τη δημοσίευση της συνέντευξης Σόιμπλε στα «Νέα». Ο Ρέγκλινγκ ήρθε στην Ελλάδα και μεταξύ των άλλων (συνεργασία με τον Τσακαλώτο για το πότε μπορεί το ελληνικό κράτος να βγει στις «αγορές») μίλησε και στο συνέδριο του Economist, όπου είπε τα περί ζημιάς 100 δισ. Δεν είχε κανένα λόγο να αναμοχλεύσει μια παλιά υπόθεση, εκτός του να λειτουργήσει ως προάγγελος του Σόιμπλε.

Ο Σόιμπλε δεν είπε τίποτα το καινούργιο στην τρισελιδη συνέντευξη στα «Νέα». Φρόντισε να εκθέσει τον Τσίπρα, δείχνοντας ποιος είναι το αφεντικό. Το αφεντικό που μένει σταθερό στις απόψεις του και τις επιβάλλει, σε αντίθεση με κάποιους υποτακτικούς, που παριστάνουν τους μάγκες όταν είναι στην αντιπολίτευση, αλλά μόλις πιάσουν στα χέρια τους το κυβερνητικό τιμόνι το στρίβουν εκεί που δείχνει το αφεντικό. Αναφερόμενος στη συνάντηση που είχε με τον Τσίπρα στο Βερολίνο, πριν ο ΣΥΡΙΖΑ κερδίσει τις εκλογές και σχηματίσει κυβέρνηση, ισχυρίζεται πως είπε στον Τσίπρα που υποσχόταν ότι δε θα εφαρμόσει κανένα πρόγραμμα: «Αν

το υπόσχεστε προεκλογικά, πρέπει να σας ευχηθώ, για το δικό σας συμφέρον, να μην εκλεγείτε. Διότι **δεν θα μπορέσετε να τηρήσετε αυτή την υπόσχεση**. Η Ελλάδα δεν μπορεί να μείνει στο ευρώ χωρίς πρόγραμμα βοήθειας συνδεδεμένο με μέτρο». Και συμπληρώνει χαιρέκακα στη συνέντευξη: «Το έκανε παρολαυτό, κέρδισε τις εκλογές, **αλλά δεν μπόρεσε να εκπληρώσει την υπόσχεσή του**». Κι αμέσως μετά ρίχνει το καρφί: «Για αυτό η Ελλάδα πέρασε ένα μικρό εξάμηνο. **Αυτός ο μισός χρόνος και η πρόσθετη ζημιά που προκλήθηκε, είναι δική του ευθύνη**». Τα ίδια ακριβώς είπε και ο Ρέγκλινγκ, προσθέτοντας και νούμερο: Ζημιά 100 δισ.

Ο Σόιμπλε δεν απέφυγε και την προβοκάτσια (με την κυριολεξία του όρου). Η ελληνική κυβέρνηση κόβει τις συντάξεις και όχι οι δανειστές, λέει. Η ελληνική κυβέρνηση φτιάχνει τα προγράμματα μαζί με την τρόικα και «έχει πολλά περιθώρια να πει: είναι προτιμότερο να γίνει αυτό και όχι το άλλο». Ομως, αντί να κόψει τις φοροαπαλλαγές των εφοπλιστών, όπως είχε υποσχεθεί προεκλογικά, προτιμά να τις αφήσει άθικτες και να κόψει τις συντάξεις!

Ξέρουμε πολύ καλά ότι ο Σόιμπλε μιλά αποκλειστικά για τις φοροαπαλλαγές των ελλήνων εφοπλιστών (και όχι του κεφαλαίου γενικά), λόγω του ότι αυτοί είναι ανταγωνιστικοί έναντι των γερμανών εφοπλιστών. Ξεκινά, λοιπόν, από ένα υπαρκτό γεγονός (πράγματι, οι ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ έκαναν γαργάρα τις προεκλογικές τους υποσχέσεις για κατάργηση των προκλητικών προνομίων του εφοπλιστικού κεφαλαίου), για να βγάλει λάδι τους ιμπεριαλιστές δανειστές που υπαγορεύουν τα αντιλαϊκά μέτρα μέχρι και την τελευταία λεπτομέρειά τους, όπως πολύ καλά ξέρουμε. Προσπαθεί να παίξει το παιχνίδι του μουτζούρη, όπως ακριβώς κάνουν και οι Τσιπροκαμμένοι. Στην πραγματικότητα, όλοι συμφωνούν στα αντιλαϊκά μέτρα, αλλά προσπαθούν να ρίξουν την ευθύνη στους άλλους. Ξέροντας την προπαγάνδα των ελληνικών κυβερνήσεων -και ιδιαίτερα των Τσιπροκαμμένων, που απογείωσαν αυτή την προπαγάνδα- για την «κακία» τρόικα, έναντι της οποίας προσπαθούν να αμυνθούν οι ελληνικές κυβερνήσεις, ο Σόιμπλε αρπάζει τον μουτζούρη και τον πετάει στα χέρια του Τσίπρα.

Μη βιαστείτε να πείτε ότι ο Σόιμπλε έχει προσωπικά απωθημένα με τους Τσιπροκαμμένους και γι' αυτό προσπαθεί να τους ξεφτιλίσει. Ασφαλώς έχει προσωπικούς λόγους, διότι τον υποδεικνύουν ως τον «κακό δαίμονα» που «μισεί την Ελλάδα», όμως ιμπεριαλιστές πολιτικοί του δικού του διαμετρήματος και της δικής του πολιτικής εμπειρίας ξέρουν να εντάσσουν τα όποια προσωπικά ζητήματα στο πλαίσιο της ιμπεριαλιστικής πολιτικής που υπηρετούν. Ο Σόιμπλε από τη μια υπερασπίζεται τη... διαχρονική ορθότητα των δικών του θέσεων και από την άλλη στέλνει το μήνυμα του παλιού γερμανικού εθνικού ύμνου όπως το εννοούσαν οι ναζί και οι γερμανοί μονοπωλιστές. Μπορεί το «η Γερμανία πάνω από όλα» να ήταν το σύνθημα των δημοκρατών του 19ου αιώνα, που στρέφονταν ενάντια στη φεουδαρχική κατάτμηση της Γερμανίας, όμως και κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου και μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, το σύνθημα αυτό συμβολίζει την ιμπεριαλιστική ισχύ μέσω της οποίας η Γερμανία θα γίνει κοσμοκράτειρα. Μπορεί να μην το τραγουδούν πια στον εθνικό τους ύμνο (για ευνόητους λόγους έχουν περιοριστεί

μόνο στην τρίτη στροφή), όμως διαποτίζει τη σκέψη τους και την πρακτική πολιτική τους.

Απολύτως λογικό για μια ιμπεριαλιστική δύναμη που ηττήθηκε σε δυο παγκόσμιους πολέμους και κατάφερε να ξαναγίνει ηγεμονική δύναμη στη Δυτική Ευρώπη. Ο Σόιμπλε δε θα τιμούσε το πόστο που του έχει εμπιστευτεί ο γερμανικός ιμπεριαλισμός, αν δε συμπεριφερόταν μ' αυτόν τον τρόπο. Κάτω από το προσωπικό στίλ πρέπει να βλέπουμε την ουσία του ιμπεριαλιστικού κυνισμού, που απαιτεί απόλυτη υποταγή των ηγετών των εξαρτημένων χωρών. Αν πρέπει να σκεφτούμε κάτι, μετά και τη μούγκα του Τσίπρα παρά την προσωπική επίθεση που δέχτηκε, είναι το πόσο εύκολα πολύς κόσμος παραμυθιάζεται από τον κάλπικο αντιιμπεριαλισμό που διασαλπίζουν οι κήρυκες της κοινωνικής δημαγωγίας προκειμένου να αναρριχηθούν στους κυβερνητικούς θώκους. Ελληνικός καπιταλισμός και αντιιμπεριαλισμός αλληλοαποκλείονται. Ο πραγματικός αντιιμπεριαλισμός γίνεται πράξη όταν εντάσσεται σε μια στρατηγική επαναστατικής ανατροπής του ελληνικού καπιταλισμού.

ΥΓ1. Δεν έκανε ζημιά στον ελληνικό καπιταλισμό το εξάμηνο σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης» των Τσιπροκαμμένων; Φυσικά και έκανε, αφού βάθυνε την κρίση, πάγωσε την αγορά, οδήγησε στα capital controls. Όχι όμως και να λέμε ότι μέχρι τότε όλα πήγαιναν τέλεια, ότι η χώρα ζούσε το success story του Σαμαρά και τα «σκάτωσαν» οι Τσιπροκαμμένοι. Μια πολιτική διαχείρισης δεν έχει μόνο την οικονομική της διάσταση. Έχει και την κοινωνικοπολιτική της διάσταση. Οι Τσιπροκαμμένοι ήταν εκείνοι που κατάφεραν να ενσωματώσουν σε μια διαχειριστική λογική τα υπολείμματα του λαϊκού ριζοσπαστισμού. Κατάφεραν να μετατρέψουν την οργή κατά της μνημονιακής πολιτικής σε ελπίδα που θα γινόταν πράξη από την κυβέρνησή τους. Απ' αυτή την άποψη πρόσφεραν μεγάλη υπηρεσία στο σύστημα (και στους ιμπεριαλιστές δανειστές).

Ηταν, βέβαια, «παιδική χαρά», όπως πρώτοι εμείς είχαμε επισημάνει. Δεν είχαν, όμως, άλλους που να τους κάνουν την ίδια δουλειά με πιο αποτελεσματικό τρόπο και σε λιγότερο χρόνο (μόνο μια στρατιωτική δικτατορία θα τα κατάφερνε διαφορετικά). Αυτούς είχαν, μ' αυτούς έπρεπε να πορευτούν. Ο ΣΕΒ ήταν ο πρώτος που αντιλήφθηκε ότι ως σύστημα έπρεπε να πληρώσουν αυτό το τίμημα. Ακολούθησαν οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Η υποστήριξη των Μέρκελ-Σόιμπλε στον ΣΥΡΙΖΑ, πριν από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, ήταν... εκκωφαντική.

ΥΓ2. Ο Σόιμπλε «καταχέριασε» τον Τσίπρα, που τόλμησε να του βγάλει γλώσσα, την ίδια στιγμή όμως έβαλε -με τον χαρακτηριστικό του τρόπο- πάγο στην πίεση του Κούλη για άμεση αλλαγή κυβέρνησης. Οταν τον ζητήθηκε να πει ποια εντύπωση του άφησε ο Μητσοτάκης κατά τη συνάντησή τους, απάντησε με τευτονική ψυχρότητα: «Μίλησα με τον κ. Μητσοτάκη όπως ακριβώς μίλησα και με τον κ. Τσίπρα όταν ήταν αρχηγός της αντιπολίτευσης. *Σέβομαι κάθε πολιτικό και δεν τους βαθμολογώ*». Απόλυτη ουδετερότητα, ούτε ένα τόσο δα παραθυράκι ευμείνειας για τον Μητσοτάκη. Το μήνυμα από την πρωτεύουσα του γερμανικού ιμπεριαλισμού είναι πως ο Κούλης πρέπει να περιμένει υπομονετικά τη σειρά του. Προς το παρόν, μια χαρά τα καταφέρνει ο Τσίπρας, αφού οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ψηφίζουν τα πάντα.

Το αποτύπωμα της εξεταστικής καρμανιόλας

Πτωτική θα είναι σε γενικές γραμμές η τάση των βάσεων εισαγωγής με κάποιες εξαιρέσεις.

Αυτό προκύπτει από τα στατιστικά στοιχεία των βαθμολογιών των υποψήφιων που πήραν μέρος στις φετινές πανελλαδικές εξετάσεις.

Με ανακοίνωσή του το υπουργείο Παιδείας σημείωσε ότι «Η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων επιλέγοντας θέματα διαβαθμισμένης δυσκολίας ανταποκρίθηκε πλήρως στους στόχους της για την αντικειμενική και δίκαιη αξιολόγηση των υποψηφίων...».

Τα θέματα «διαβαθμισμένης δυσκολίας» αποτελούν διαχρονικά την «βαλβίδα» που ρυθμίζει τη ροή προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση και την «τορπίλη» της εξεταστικής καρμανιόλας που εξακοντίζει τους υποψήφιους, ανάλογα με την «επίδοση», σε σχολές υψηλής ζήτησης είτε σε σχολές που βρίσκονται στα «αζήτητα», εξαυλώνοντας τα όνειρα των νέων παιδιών.

Φέτος, τα Μαθηματικά ήταν η χαριστική βολή για τους υποψήφιους. Έτσι, οι βάσεις εισαγωγής θα κάνουν «βουτιά» στις Πολυτεχνικές Σχολές, τα Οικονομικά, τα τμήματα Διοίκησης και τις Πληροφορικές.

Αντίθετα προβλέπεται άνοδος των βάσεων στα Παιδαγωγικά Τμήματα, αφού διπλασιάστηκε ο αριθμός των υποψηφίων, μικρή άνοδος στις Ιατρικές και τις Νομικές, λόγω της μείωσης των θέσεων εισακτέων και της σταθερότητας στις υψηλές επιδόσεις των υποψηφίων αυτής της κατηγορίας.

◆ Στην κατηγορία των Μαθημάτων Ανθρωπιστικών Σπουδών, στα Αρχαία Ελληνικά Ο.Π. κάτω από τη βάση έγραψε το 40,88% των μαθητών, ενώ μόνο 160 μαθητές σε σύνολο 30.379 (ποσοστό 0,53%) έγραψε από 19-20.

Στην Ιστορία Ο.Π. και στα Λατινικά κάτω από τη βάση έγραψε αντίστοιχα το 44,13% και το 32,13%.

Στα Μαθηματικά και Στοιχεία Στατιστικής (Γενικής Παιδείας) το ποσοστό των μαθητών που έπεσε κάτω από το 10 ήταν 68,8%.

◆ Στην κατηγορία των Μαθημάτων Οικονομίας-Πληροφορικής, στα Μαθηματικά Ο.Π. κάτω από τη βάση έγραψε το συντριπτικό ποσοστό 83,46% των μαθητών και στις Αρχές Οικονομικής Θεωρίας το 36,1%.

Στην Ιστορία Γ.Π. 89,5% των μαθητών έγραψε κάτω από 10.

◆ Στην κατηγορία των Μαθημάτων Θετικών Σπουδών, στα Μαθηματικά Ο.Π. ήταν και εδώ η «αχίλλειος πτέρνα» των υποψηφίων. Το 56, 25% (ένas στους δύο) έγραψε κάτω από τη βάση και μόλις το 4,39% έγραψε από 18-20 (το 1,96% από 19-20).

Στη Φυσική Ο.Π. και στη Χημεία Ο.Π. αντίστοιχα το 27,9% και το 24,79% έπεσε κάτω από τη βάση.

Στην Ιστορία Γ.Π. σημειώθηκε πανωλεθρία, με το 90,47% των μαθητών να πέφτει κάτω από τη βάση.

◆ Στα μαθήματα Γενικής Παιδείας (κοινά για όλες τις Ομάδες), στη Νεοελληνική Γλώσσα κάτω από τη βάση έγραψε το 13,58% των υποψηφίων, στην Ιστορία το 90,03% και στα Μαθηματικά και Στοιχεία Στατιστικής το 68,8%.

Το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο χρειάζεται δημοκρατικό προσώπείο

Χωρίς τροποποιήσεις και με χάρειρες προσθήκες, που αφορούν θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, θέματα ιδιωτικών σχολείων, ιδιωτικών επαγγελματικών εκπαιδευτηρίων, ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό, θέματα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (καθορισμός Επιστημονικών Πεδίων), θέματα προσωπικού των ΑΕΙ, Σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας, των Δημόσιων ΙΕΚ, κ.ά., κατατέθηκε στη Βουλή το πολυνομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας.

Το πολυνομοσχέδιο, όσον αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση τροποποιεί, «φτιασιδώνει» ή και καταργεί ρυθμίσεις του νόμου-ταφόπλακα για τα Πανεπιστήμια, του νόμου Διαμαντοπούλου (ν. 4009/2011). Οι συριζαίοι δεν προχώρησαν σε συνολική κατάργηση του αντιδραστικού αυτού νόμου, διατηρώντας τη φιλοσοφία του:

◆ Της δόμησης, λειτουργίας και ενίσχυσης του επιχειρηματικού πανεπιστημίου [διετείς δομές στα ΑΕΙ για αποφοίτους ΕΠΑΛ, Κέντρα Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης στα ΑΕΙ, δίδακτρα (τέλη φοίτησης) στα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΠΜΣ), χρηματοδότηση από ιδιωτικούς φορείς, περιφερειακά Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας, παραρτήματα των ΑΕΙ σε άλλες χώρες].

◆ Της προώθησης διατάξεων που διατηρούν και ενισχύουν την υλοποίηση των οδηγιών της κακόφημης Διακήρυξης της Μπολόνια (π.χ. τρεις κύκλους σπουδών, πιστωτικές μονάδες, πτυχίο master για τις πενταετίες αδιάσπαστες σπουδές - Πολυτεχνεία, Γεωπονικές Σχολές).

Ταυτόχρονα, «ντύνουν» αυτό το πανεπιστήμιο με «δημοκρατικό μανδύα», ώστε να μπορούν να δημαγωγούν, ότι τάχα επανέφεραν τη δημοκρατική ακαδημαϊκή τάξη στα Ιδρύματα (κατάργηση των Συμβουλίων Ιδρυμάτων, ψευδεπίγραφη επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου, συμμετοχή των φοιτητών στα πανεπιστημιακά όργανα, υποτυπώδης έλεγχος των μεταπτυχιακών).

Εν τάχει αναφέρουμε τις σημαντικότερες διατάξεις του πολυνομοσχεδίου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση (αναλυτικά στην Κόντρα, αρ. φύλ. 919):

◆ Διατηρούνται οι δύο «παράλληλοι τομείς» της ανώτατης εκπαίδευσης, ο πανεπιστημιακός (Πανεπιστήμια) και ο τεχνολογικός (ΤΕΙ). Αναπαράγεται ο τραγέλαφος της «ανωτατοποίησης» των ΤΕΙ με διαδικασίες «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε», που έγινε με μοναδικό σκοπό να ανταποκριθεί και η Ελλάδα στη Διακήρυξη της Μπολόνια, που ορίζει ότι ο πρώτος κύκλος σπουδών είναι τριετούς διάρκειας.

◆ Προσφέρονται και άλλα «καθρεφτάκια» στους «ιθαγενείς» των ΕΠΑΛ, στα παιδιά της εργατικής τάξης. Στα ΑΕΙ μπορεί να οργανώνονται διετή προγράμματα επαγγελ-

ματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης για αποφοίτους των ΕΠΑΛ, τα οποία θα παρέχουν σχετικά διπλώματα επιπέδου 5 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων. Οι λεπτομέρειες χρηματοδότησης των διετών προγραμμάτων είναι προς το παρόν άγνωστες.

◆ Επιχειρείται η ψευδεπίγραφη επαναφορά του ασύλου. Το άσυλο περιορίζεται ως προς την έννοια σε «ακαδημαϊκό άσυλο» και αναγνωρίζεται «για την κατοχύρωση... των ακαδημαϊκών ελευθεριών στην έρευνα και τη διδασκαλία... την προστασία του δικαίωματος στη γνώση, τη μάθηση και την εργασία, έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει». Κοντολογίς, η κατάληψη π.χ. ενός Πανεπιστημίου ακόμη και από τους φοιτητές ή μια απεργία των διοικητικών υπαλλήλων μπορεί να θεωρηθεί πράξη «κατάλυσης» από τη μεριά τους του πανεπιστημιακού ασύλου, εφόσον με τον τρόπο αυτό παρεμποδίζεται η διδασκαλία και η έρευνα ή η εργασία των υπόλοιπων μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Η επέμβαση των δυνάμεων καταστολής επιτρέπεται σε «περιπτώσεις πλημμελημάτων και κακουργημάτων αυτεπαγγέλτως και σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση μετά από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου». Η απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου, που αποτελείται από τον Πρύτανη, τους Αντιπρυτάνεις, έναν εκπρόσωπο των φοιτητών και τον εκπρόσωπο των διοικητικών υπαλλήλων λαμβάνεται κατά πλειοψηφία. «Το Πρυτανικό Συμβούλιο συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα έστω και αν δεν έχει υποδειχθεί ο εκπρόσωπος των φοιτητών», ενώ «σε περίπτωση ισοψηφίας υπερσχύει η άποψη υπέρ της οποίας τάχθηκε ο Πρύτανης». Σε απλά ελληνικά, ο Πρύτανης στην ουσία είναι αυτός που αποφασίζει να επιτρέψει την επέμβαση των δυνάμεων καταστολής στο Πανεπιστήμιο.

◆ Τα ΑΕΙ στην αποστολή τους, μεταξύ άλλων, πρέπει: «Να συμβάλλουν στη διά βίου μάθηση». «Να ανταποκρίνονται στις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας», «με προσήλωση στις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής».

◆ Με ΠΔ προβλέπεται η ίδρυση, συγχώνευση, μετονομασία και κατάργηση ΑΕΙ όταν, μεταξύ άλλων, αυτό «επιβάλλεται από τον δυσανάλογα μεγάλο ή αντίστοιχα μικρό ετήσιο αριθμό φοιτητών ή αποφοίτων ανά καθηγητή σε ένα ΑΕΙ» ή αυτό «συνάδει με τις οικονομικές και κοινωνικές αναπτυξιακές ανάγκες και τις δυνατότητες της χώρας ή μιας συγκεκριμένης περιφέρειας».

Προετοιμάζεται νέο «σχέδιο Αθηνά» παράλληλα με την «αναβάθμιση» και «αναδιάταξη» των ΤΕΙ με «αξιολόγηση».

Στο τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας αναφέρεται χαρακτηριστικά: «Στο τέλος της διετίας, τα αποτελέσματα αυτών των αξιολογήσεων θα αποτελέσουν τη βάση για περαιτέρω

σχεδιασμό της συνολικής αναδιοργάνωσης των Ιδρυμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να επιδιωχθούν συνεργασίες εντός και μεταξύ των Ιδρυμάτων, έτσι ώστε, σε επόμενες φάσεις, να πληρούν τα απαραίτητα κριτήρια για την αναβάθμισή τους περισσότερα Τμήματα. Εάν υπάρχουν Τμήματα στα οποία δεν υπάρχουν ευκαιρίες για σπουδές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τα προγράμματα σπουδών θα πρέπει να προσαρμοστούν στην απαιτούμενη διάρκεια σπουδών και τον τύπο του πτυχίου που παρέχεται».

◆ Παραρτήματα των ΑΕΙ μπορεί να ιδρύονται σε άλλες χώρες.

◆ Διατηρούνται οι «προγραμματικές συμφωνίες» των ΑΕΙ με το κράτος, όπως προβλέπεται στο νόμο Διαμαντοπούλου.

Οι «προγραμματικές συμφωνίες» επιβάλλουν «στενό κορσέ» στα Ιδρύματα, πλήττουν το πολυδιαφημισμένο «αυτοδιοίκητο», είναι βασισμένες στην «απόδοση και αποδοτικότητα» των ΑΕΙ και η μη κατάρτισή τους συνεπάγεται την αναστολή της κρατικής χρηματοδότησης.

◆ Η λειτουργία των συλλογικών οργάνων (Σύγκλητος, Πρυτανικό Συμβούλιο που επανέρχεται, Κοσμητεία, Γενική Συνέλευση Σχολής, Τμήματος, Γενική Συνέλευση Τομέα) ενισχύεται με τη συμμετοχή φοιτητών και εργαζόμενων.

Πρόκειται για τη γνωστή συνδιοίκηση, με καθορισμένο τον ρόλο και τη φύση του Πανεπιστημίου στον καπιταλισμό, που προώθησαν και στο παρελθόν όλα τα σοσιαλδημοκρατικά και ρεφορμιστικά κόμματα, με σκοπό να απορροφούν τους κραδασμούς από τις τυχόν αντιδράσεις και να ενσωματώνουν στο σύστημα φοιτητές και εργαζόμενους.

◆ «Σε περίπτωση δύο (2) διαδοχικών άγονων εκλογικών διαδικασιών με κάλη (σ.σ. για την εκλογή Πρυτάνεων και Αντιπρυτάνεων) για άλλο λόγο πλην ισοψηφίας, η Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή υποχρεούται στη διεξαγωγή της εκλογικής διαδικασίας μέσω ηλεκτρονικής ψήφου».

Οι συριζαίοι διατηρούν την αντιδραστική επιλογή της ηλεκτρονικής ψήφου του νόμου Αρβανιτόπουλου, στην περίπτωση που το επιβάλλουν αυτό «άλλοι λόγοι» πλην ισοψηφίας. Φωτογραφίζουν την παρέμβαση του φοιτητικού κινήματος, που θα κρίνει σε κάποιες περιπτώσεις ότι επιβάλλεται με μαχητικές ενέργειες η ακύρωση των εκλογών των πρυτανικών αρχών.

◆ Με ΥΑ είναι δυνατό να ιδρύεται σε κάθε ΑΕΙ Κέντρο Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης (Κ.Ε.Δι.Βι.Μ.).

«Το Κ.Ε.Δι.Βι.Μ. αποτελεί μονάδα του Ιδρυματος που εξασφαλίζει τον συντονισμό και τη διεπιστημονική συνεργασία στην ανάπτυξη προγραμμάτων επιμόρφωσης, συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, κατάρτισης και εν γένει δια βίου μάθησης».

«Τα υφιστάμενα Ινστιτούτα Διά Βίου Εκπαίδευσης των Ιδρυμάτων και τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης

των Ιδρυμάτων ενσωματώνονται στο ΚΕΔΙΒΙΜ».

«Οι πόροι του Κέντρου μπορεί να είναι οι ακόλουθοι: α) Χρηματοδοτήσεις από επιχειρησιακά ή άλλα προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. β) Χρηματοδοτήσεις από φορείς του δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλους διεθνείς οργανισμούς, καθώς και δωρεές και χορηγίες προς το Κέντρο. γ) Εσοδα από την ανάπτυξη, παραγωγή και αξιοποίηση εκπαιδευτικού και άλλου υλικού, από την εκπόνηση μελετών, από την παροχή υπηρεσιών και από την εκτέλεση επιμορφωτικών έργων που αφορούν στη δια βίου μάθηση του Κέντρου».

Η ρύθμιση αυτή αποτελεί πλευρά του επιχειρηματικού πανεπιστημίου. Ταυτόχρονα αποτελεί για το αστικό κράτος μέσο απόκρυψης των μεγάλων ποσοστών ανεργίας και απαλλαγής από την ανάγκη γενναίας χρηματοδότησης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

◆ Το σχέδιο νόμου κάνει λόγο καθαρά για πρώτο, δεύτερο και τρίτο κύκλο σπουδών, διαχωρισμό που επέβαλε η Διακήρυξη της Μπολόνια, με πολύ συγκεκριμένο στόχο, να καθιλωθεί η συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών στον προπτυχιακό κύκλο, που ορίζει να είναι τριετής. Στόχος είναι να γίνουν αυτές οι σπουδές (πτυχίο bachelor) περισσότερο «φθηνές» και «ευελκτικές», γιατί αυτό απαιτούν οι σύγχρονες ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής και της αγοράς εργασίας. Η ανέλιξη στους δυο τελευταίους κύκλους πρέπει να αποτελεί προνόμιο μόνο λίγων και εκλεκτών.

Οι συριζαίοι, θέλοντας να εμφανιστούν τάχα ως κοινωνικά ευαίσθητοι, εισάγουν ρυθμίσεις που σε επίπεδο, κυρίως εντυπώσεων, επιβάλλουν έναν στοιχειώδη έλεγχο στην οργάνωση και λειτουργία των μεταπτυχιακών και στην καθιέρωση διδάκτρων για τους φοιτητές (τώρα ονομάζονται πιο κομψά «τέλη φοίτησης»).

◆ Τα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Π.Μ.Σ.) ιδρύονται με απόφαση της Συγκλήτου που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Συνέλευσης του Τμήματος.

◆ Στην εισήγηση εκτίθενται, μεταξύ άλλων, αναλυτικά: οι κατηγορίες των πτυχιούχων που γίνονται δεκτοί, ο αριθμός των μεταπτυχιακών φοιτητών, οι δυνατότητες και οι ανάγκες του οικείου Τμήματος σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή για την απρόσκοπτη λειτουργία του προγράμματος, το αναλυτικό λειτουργικό κόστος του προγράμματος, οι πηγές χρηματοδότησης και οι εν γένει πόροι της λειτουργίας του, η ειδική αιτιολόγηση της τυχόν ανάγκης επιβολής τέλους φοίτησης, καθώς και του ύψους του τέλους αυτού σε αναλογία προς τις πάσης φύσεως παροχές προς τους φοιτητές.

◆ Η εισήγηση συνοδεύεται από μελέτη σκοπιμότητας, αναλυτικό

προϋπολογισμό λειτουργίας κατ' έτος και για πέντε (5) συνεχή έτη, καθώς και έκθεση βιωσιμότητας του προγράμματος.

◆ Η απόφαση ίδρυσης του Π.Μ.Σ., προτού δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, κοινοποιείται στον υπουργό Παιδείας. Αν ο υπουργός διαπιστώσει α) ότι υπάρχει πρόδηλη δυσαναλογία μεταξύ των τελών φοίτησης και των παροχών προς τους φοιτητές, ή β) ότι το ύψος των τελών φοίτησης είναι τέτοιο που καθιστά αδύνατη ή δυσχερή τη συμμετοχή σε Π.Μ.Σ. φοιτητών περιορισμένης εισοδηματικής ικανότητας παραβιάζοντας τη γενική ελευθερία πρόσβασης στην παιδεία, ή γ) ότι δεν είναι επαρκώς δικαιολογημένο το λειτουργικό κόστος του προγράμματος, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 37, αναπέμψει με ειδική αιτιολογία την απόφαση στη Σύγκλητο.

Αν ο υπουργός Παιδείας δεν αναπέμψει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επομένη της κοινοποίησης σε αυτόν, την απόφαση ίδρυσης Π.Μ.Σ., ο Πρύτανης υποχρεούται να δημοσιεύσει την απόφαση στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης και να ενημερώσει ταυτοχρόνως τον υπουργό Παιδείας.

◆ Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές έχουν όλα τα δικαιώματα και τις παροχές που προβλέπονται και για τους φοιτητές του πρώτου κύκλου σπουδών, πλην του δικαιώματος παροχής δωρεάν διδακτικών συγγραμμάτων.

◆ Απαλλάσσονται των τελών φοίτησης στα Π.Μ.Σ. οι φοιτητές, των οποίων το ατομικό, εφόσον διαθέτουν ίδιο εισόδημα, και το οικογενειακό διαθέσιμο ισοδύναμο εισόδημα δεν υπερβαίνουν αυτοτελώς το 70% του εθνικού διάμεσου διαθέσιμου ισοδύναμου εισοδήματος, σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα κάθε φορά δημοσιευμένα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛ.ΣΤΑΤ). Η αίτηση απαλλαγής από τα τέλη φοίτησης υποβάλλεται ύστερα από την ολοκλήρωση της διαδικασίας επιλογής των φοιτητών των Π.Μ.Σ.

Το σχέδιο νόμου ισχυρίζεται ότι «η οικονομική κατάσταση υποψηφίου σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελεί λόγο μη επιλογής σε Π.Μ.Σ.». Όμως, η οικτρή οικονομική κατάσταση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, σε συνδυασμό με την «αιτιολόγηση» από τη μεριά τους της αναγκαιότητας επιβολής τελών φοίτησης, η εισήγηση για τον ανώτατο αριθμό φοιτητών που μπορούν να δεχθούν στα Π.Μ.Σ. και για τις δυνατότητες των Τμημάτων σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή, καθώς και η «αβλεψία» του υπουργού Παιδείας να αναπέμψει την εισήγηση μέσα στην αποκλειστική προθεσμία των 30 ημερών, περί άλλα συνηγορούν.

◆ Οι διδάσκοντες σε Π.Μ.Σ. προέρχονται κατά 60% τουλάχιστον από καθηγητές, υπρε-

τούντες λέκτορες ή αφυπηρετησάντες καθηγητές του οικείου Τμήματος. Σε περίπτωση διατμηματικού Π.Μ.Σ., τουλάχιστον το 80% των διδασκόντων προέρχεται από καθηγητές, υπηρετούντες λέκτορες ή αφυπηρετησάντες καθηγητές των συνεργαζόμενων Τμημάτων.

◆ Προϋπόθεση για την αμοιβή καθηγητή ή υπηρετούντος λέκτορα για τη συμμετοχή του σε Π.Μ.Σ., με τη μορφή μαθήματος, σεμιναρίου ή εργαστηρίου, αποτελεί η αμισθί διδασκαλία, επιπλέον των νομίμων υποχρεώσεών του, ενός μαθήματος, σεμιναρίου ή εργαστηρίου, αντίστοιχα, σε τουλάχιστον ένα Π.Μ.Σ. του Τμήματός του ή άλλου Τμήματος του ιδίου ή άλλου Α.Ε.Ι., εφόσον στο Τμήμα του δεν λειτουργεί Π.Μ.Σ.

Η κατά την προηγούμενη παράγραφο αμοιβή των καθηγητών και υπηρετούντων λεκτόρων για την με οποιονδήποτε τρόπο συμμετοχή τους σε ένα ή περισσότερα Π.Μ.Σ. δεν μπορεί να υπερβαίνει ανά μήνα το 20% των μηνιαίων τακτικών αποδοχών τους.

◆ Οι διδακτορικές σπουδές προσφέρονται δωρεάν.

◆ Αναγνωρίζονται ως master τα πτυχία των Πολυτεχνείων και των Γεωπονικών Σχολών.

Πρόκειται για την ικανοποίηση καραμπινάτου συντεχνιακού αιτήματος (ΕΜΠ, ΤΕΕ, Γεωτεχνικό Επιμελητήριο) που σηματοδοτεί έμμεση αποδοχή της Μπολόνια, που ορίζει ότι το βασικό πτυχίο (bachelor) αποκτάται μετά από τριετείς σπουδές. Όταν οι πενταετείς διαδασπαστες σπουδές οδηγούν σε master, αυτόματα εξισώνονται όλες οι υπόλοιπες σπουδές των ελληνικών πανεπιστημίων, που είναι τετραετείς, με τον πρώτο τριετή κύκλο της Μπολόνια. Κοιντολούς, υποβαθμίζονται.

◆ Ιδρύονται τα Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας (Α.Σ.Α.Ε.Ε.) σε κάθε διοικητική Περιφέρεια. Το Α.Σ.Α.Ε.Ε. έχει, μεταξύ άλλων, την αρμοδιότητα της χάραξης «προτάσεων στρατηγικής» για την ανάπτυξη των ΑΕΙ και των Ερευνητικών Κέντρων.

«Λαμβάνει υπόψη ιδίως τις αναπτυξιακές προοπτικές και τους στόχους» των ΑΕΙ και των ΕΚ, «την αναπτυξιακή πολιτική της Περιφέρειας», «την προώθηση της συνεργασίας και της ανάπτυξης δράσεων αλληλεπίδρασης μεταξύ των Α.Ε.Ι. και Ε.Κ. με κοινωνικούς, πολιτιστικούς και οικονομικούς φορείς της οικείας Περιφέρειας».

Στο διετές σχέδιο στρατηγικής που συντάσσει αποτυπώνονται οι δράσεις που εξασφαλίζουν «τη σύνδεση με την τοπική κοινωνία» και «τη συμβολή των Α.Ε.Ι. και Ε.Κ. στην οικονομική ανάπτυξη της Περιφέρειας, μέσω της ανάπτυξης του εμπορίου, της βιομηχανίας, της βιοτεχνίας και των επαγγελματιών».

Προκειμένου το Α.Σ.Α.Ε.Ε. να συντάξει το σχέδιο στρατηγικής

«ζητά τη γνώμη των Επιμελητηρίων που εδρεύουν στην οικεία Περιφέρεια».

Το Α.Σ.Α.Ε.Ε. αποτελείται από δέκα εννέα (19) μέλη: α) δεκαέξι (16) μέλη είναι καθηγητές των ΑΕΙ της ίδιας ή άλλης Περιφέρειας ή της αλλοδαπής και ερευνητές Ε.Κ. της οικείας Περιφέρειας β) ένα (1) μέλος υποδεικνύεται από το Εθνικό Συμβούλιο Ερευνας και Καινοτομίας (Ε.Σ.Ε.Κ.), γ) ένα (1) μέλος ορίζεται με απόφαση του υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, δ) ένα (1) μέλος ορίζεται με απόφαση του υπουργού Παιδείας.

Η αντικατάσταση των Συμβουλίων Ιδρύματος του νόμου Διαμαντοπούλου από τα περιφερειακά Ακαδημαϊκά Συμβούλια είναι άλλο ένα κόλπο των συριζαίων για να διαφύγουν από την εξαγγελία με την οποία μας παραμύθιαζαν προεκλογικά, αλλά και αμέσως μετά, για την ολοκληρωτική κατάργηση αυτών των αντιδραστικών οργάνων, που ήταν επικεφαλής του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου και επενέβαιναν επίσης στην εκλογή των πρυτανικών αρχών και στο ακαδημαϊκό έργο. Με την απόδοση αυτών των αρμοδιοτήτων και πάλι στα Πανεπιστήμια, το επιχειρηματικό σκέλος έμμενε «ξεκρέμαστο». Γι' αυτό και οι συριζαίοι έπρεπε να σκαρφιστούν μια νέα δομή, στην οποία δε θα εναντιώνονταν το πανεπιστημιακό κατεστημένο, μιας και το ίδιο δεν είναι αντίθετο με τις μπίζνες που μπορούν να αναπτύξουν τα ιδρύματα.

◆ Από τις νέες ρυθμίσεις που προστέθηκαν σε θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αναφέρουμε την κατάργηση του χαρακτηρισμού της διαγωγής των μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Κανένας χαρακτηρισμός που αφορά τη διαγωγή των μαθητών αυτών δεν καταχωρίζεται στα υπηρεσιακά βιβλία και έγγραφα και δεν αναγράφεται στους τίτλους σπουδών, όπως ιδίως στα απολυτήρια, τα αποδεικτικά απολύσεων και τα κάθε είδους αποδεικτικά και πιστοποιητικά σπουδών.

Η ρύθμιση αυτή είναι όντως παιδαγωγικά σωστή, γιατί η αναγραφή του χαρακτηρισμού της διαγωγής των μαθητών αποτελούσε κατασταλτικό μέτρο, που σταμπάρει διά βίου τον μαθητή. Στο σύνολο, όμως, αν πάρει κανείς υπόψη του όλα αυτά που προετοιμάζονται με το νέο Λύκειο των λίγων κι εκλεκτών και των υψηλών ταξικών φραγμών, όπως επίσης και όλα αυτά που τυραννούν την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της (Μνημόνια, συνεχή φτωχοποίηση, ανεργία) είναι σταγόνα στον ωκεανό και μέτρο που χρησιμοποιείται από τους συριζαίους για κοινωνική δημαγωγία.

Γιούλα Γκεσουλή

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΓΙΑΤΙ ΑΡΝΟΥΜΑΙ ΝΑ «ΑΞΙΟΛΟΓΗΘΩ»

1. **Γιατί η δουλειά μου δεν είναι παιχνίδι τύπου σόπινγκ σταρ και σουρβάιβορ.** Η θέση εργασίας μου δεν είναι «έπαθλο», ένας καπουτσίνο ή ένα κρουασάν, που και να το χάσω δεν τρέχει τίποτα γιατί «η συμμετοχή μετράει». Δεν είμαι διαγωνιζόμενος να ρθουν οι αξιολογητές, σαν άλλοι γκεστ σεφ, και, με ξέρουν δεν με ξέρουν, με σέβονται δε με σέβονται, με ύφος κυρίαρχου παντογνώστη, να βαθμολογήσουν το πιάτο που έφτιαξα, με **τα ελάχιστα υλικά** που μου δίνουν για να κάνω τη δουλειά μου. Όσο για την «ασυλία» μου από όσα μέτρα αποφασιστούν για το ΔΙΚΟ ΜΟΥ μέλλον, αυτή ξέρω ότι, αν αξιολογηθώ, **θα τη χάσω**. Κι η αξιοπρέπειά μου δε μου επιτρέπει να μπω στη διαδικασία της φαγωμάρας και του γελιού ανταγωνισμού με το διπλανό μου, για να μας παρακολουθούν, σαν αδηφάγο κοινό, κυβέρνηση και «θεσμοί» (και όσοι τους υπηρετούν, όσο κοντά μου κι αν είναι) και να χαίρονται με τον καυγά μας, επιβεβαιώνοντας, για μια ακόμη φορά, το πόσο δυνατοί είναι. Απέναντι σ' αυτούς, το μόνο που μπορώ να αντιτάξω είναι το να συνταχθώ με τους συναδέλφους μου του δημοσίου που **αρνούνται να αξιολογηθούν. Έτσι κέρδιζα στο παρελθόν, έτσι θα κερδίσω και πάλι.**

2. **Γιατί ξέρω καλά πού αποσκοπεί η αξιολόγηση.** Σε ένα δημόσιο με όλο και λιγότερους εργαζόμενους, με όλο και χειρότερους μισθούς, με όλο και λιγότερη κρατική χρηματοδότηση και όλο και μεγαλύτερη συρρίκνωση δομών και κοινωνικών υπηρεσιών, η αξιολόγηση στοχεύει στο να βρεθώ **ΜΟΝΟΣ ΜΟΥ** απέναντι στις μνημονιακές πολιτικές επιλογές, δίνοντας παράλληλα σ' αυτούς που αποφασίζουν ένα **«αντικειμενικό» όπλο** για να κάνουν ό,τι θέλουν με την εργασιακή μου πορεία. Να με μετακινούν όποτε και όπου θέλουν (**ακόμα και υποχρεωτικά εκτός νομού**), να προωθούν βαθμολογικά και μισθολογικά όποιον τους είναι αρεστός, ακόμα και να με βάζουν-βγάζουν σε διαθεσιμότητα, και τελικά να παίζουν με τη (μικρο-/μεγαλο-)εξουσία τους πάνω στη ΔΙΚΗ ΜΟΥ πλάτη, χωρίς να ενδιαφέρονται καθόλου ούτε για μένα, ούτε για την ποιότητα των υπηρεσιών και τις ανάγκες της κοινωνίας. Θυμάμαι ότι, επί διαθεσιμότητας, όσοι δεν είχαν αξιολογηθεί κέρδιζαν στα δικαστήρια ενάντια σε ένα οριζόντιο μέτρο απολύσεων, γιατί πολύ απλά, το δικαστήριο έκρινε ότι **αν δεν υπήρχε αξιολόγηση σε ατομική βάση**, δεν μπορούσε να στηριχτεί η –οριζόντια- απόλυσή τους. **Δε θα δώσω σε κανέναν κανένα όπλο για να μου στερήσει τη δουλειά μου και τα εργασιακά μου δικαιώματα.**

3. **Γιατί δεν αξίζει να φτάσω στα δικαστήρια με τους συναδέλφους μου**, μετά την αξιολόγηση, για ένα βαθμό, ο οποίος δε θα αποδείξει τίποτα για τη δική μου ΣΥΝΕΠΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ δουλειά. Δε θα αποδείξει ότι είμαι «καλύτερος» από το διπλανό μου **μέσα στην καθημερινή μιζέρια που και οι δύο βιώνουμε**. Κι αλήθεια: «Καλύτερος» σε τι; Στην υποταγή στους κριτές ή τους «θεσμούς»; Πάντως όχι στην εξυπηρέτηση των αναγκών της κοινωνίας, τις οποίες πια καλούμαι να ΜΗΝ εξυπηρετώ εφαρμόζοντας πολιτικές αποφάσεις και μέτρα που μειώνουν όλο και περισσότερο τις κοινωνικές παροχές. Ξέρω ότι οι αξιολογήσεις του παρελθόντος έχουν καταλήξει στα δικαστήρια, με συναδέλφους εναντίον συναδέλφων, για ένα 0,5 διαφορά που κάποιους τους έστελνε στη διαθεσιμότητα. Και ξέρω ότι τελικά **τη διαθεσιμότητα δεν τη νικήσαμε με**

ένα βαθμό, αλλά με έναν κοινό αγώνα, με μια συλλογική άρνηση να τη δεχθούμε εξίσου πειθήνια όσο σήμερα μας ζητάνε να δεχθούμε την αξιολόγηση.

4. **Γιατί δεν έχω κάνει μελέτες για τη δημόσια διοίκηση που να έχουν βραβευτεί** για να πάρω δέκα. **Με δουλεύουν;** Εξετάζουν αν έκανα καινοτομίες, αν αναβάθμισα το εργασιακό μου περιβάλλον, αν κάνω πολλαπλά καθήκοντα. Ε, ναι, κάνω τα πάντα και συμφέρω, δουλεύω για δύο, υποκαθιστώ ακόμα κι εργαζόμενους άλλων κλάδων. **Εδώ δεν έχουμε μαντίλι να κλάψουμε.** Θέλουν και καινοτομίες; Ποιοι; **Αυτοί που μισούν το δημόσιο και ταυτόχρονα απαιτούν απ' αυτό;** Αυτοί θα κρίνουν την αφοσίωσή μου στα παιδιά που σπουδάζουν στο ελληνικό πανεπιστήμιο; Τα παιδιά που αυτοί δεν κοιτάνε ποτέ στα μάτια;

5. **Γιατί ξέρω ότι ο νόμος τους είναι έτσι που άριστα δε θα πάρω.** Η βαθμολογία μου θα περάσει από χίλια μύρια κύματα «διόρθωσης», πάντα προς τα κάτω, γιατί δεν μπορεί το δημόσιο να πάρει άριστα, **με την άποψη που επικρατεί εναντίον μας**. Κι ακόμα κι αν μπορούσαμε να πάρουμε όλοι άριστα, κάποιος θα είχε 9,9 και κάποιος 10. Ξέρω ότι συνάδελφοί μου στα ΑΕΙ-ΤΕΙ **βγήκαν σε διαθεσιμότητα ακόμα και με 10**, πολύ απλά γιατί όλοι είχαν 10 στην υπηρεσία τους.

6. **Γιατί αρνούμαι να με αξιολογούν αυτοί που μας έφτασαν ως εδώ.** Δε δέχομαι να με «αξιολογήσουν» για «εξυπηρέτηση του πολίτη», αυτοί που μου στερούν ακόμα κι στοιχειώδεις κοινωνικές υπηρεσίες και αγαθά. **Και θέλω να πω ένα ΟΧΙ σε όλους αυτούς.** ΒΑΡΕΘΗΚΑ να μπαίνω ΕΓΩ στο στόχαστρο και αυτοί να μένουν στο απυρόβλητο. Αν κάποιος θα 'πρεπε να αξιολογηθεί για όσα έκανε, είναι αυτοί και όχι εγώ. **Εγώ και κριτική δέχομαι κάθε μέρα στη δουλειά μου και κόστος έχω για τα λάθη μου.** Πότε επιτέλους θα σταματήσουν να βάζουν εμένα να απολογηθώ για τις δικές τους επιλογές;

7. **Γιατί σέβομαι τους φοιτητές και όλους εκείνους που εξυπηρετώ κάθε μέρα**, δίνοντας μάχη για να ανταποκριθώ στις ανάγκες τους, χωρίς καμιά υποστήριξη. Ξέρω ότι αυτή η αξιολόγηση δε θα φέρει χαρτί στο γραφείο, ούτε μελάνι στον εκτυπωτή, θα δώσει μόνο άλλοθι για να στερηθούν τα παιδιά ακόμα περισσότερες από τις παροχές που κάποτε είχαν στο ελληνικό πανεπιστήμιο. **Κι ΕΓΩ θα γίνομαι κάθε μέρα όλο και πιο πολύ ο ΚΑΚΟΣ του έργου, που θα πρέπει να τους αρνούμαι ακόμα και τα στοιχειώδη.**

8. **Γιατί συντάσσομαι με τον αγώνα που δίνεται σε όλο το Δημόσιο.** Στους φορείς που η αξιολόγηση έχει προχωρήσει, οι εργαζόμενοι αρνήθηκαν να αξιολογηθούν, δίνοντας μια μάχη για την εργασιακή αξιοπρέπεια όλων μας. Στα ΑΕΙ-ΤΕΙ οι συνάδελφοί μου αποφάσισαν να μην αξιολογηθούν. Αρνούμαι να στραφώ εναντίον τους και **να βρεθώ πάλι μόνος μου**, αντιμέτωπος με όλους τους υπόλοιπους για μια βαθμολογία που δεν θα είναι παρά το φτυάρι που θα με θάψει τελικά αργά ή γρήγορα. **Σέβομαι τη συλλογική απόφασή μας, σε επίπεδο Συλλόγου, Ομοσπονδίας και ΑΔΕΔΥ, να μην αξιολογηθούμε.** Όσες φορές ακολούθησα ατομικό δρόμο, **βρέθηκα να χάνω.** Μετά τα όσα έζησα την εποχή της μάχης κατά της διαθεσιμότητας, ξέρω καλά ότι **μόνο οι κοινές μάχες διασφαλίζουν τη δουλειά μου και τα εργασιακά μου δικαιώματα.**

ΔΕ ΔΙΝΩ ΤΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ Ο,ΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΖΩΗ ΕΧΩ ΛΟΓΟ ΣΕ Ο,ΤΙ ΜΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ, ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΕΡΜΑΙΟ ΣΤΙΣ ΟΡΕΞΕΙΣ ΚΑΝΕΝΟΣ ΑΡΝΟΥΜΑΙ

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ Η ΑΡΝΗΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΓΕΛΟΝΤΑΙ ΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΟΔΠΤΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΔΕΔΥ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ-ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΟΤΙ ΚΑΤΑΘΕΤΟΥΜΕ ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΤΟ ΔΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΑ Σ' ΑΥΤΑ

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Εμείς οφείλουμε να ενημερώσουμε ότι τη Δευτέρα 10 Ιουλίου κλείνει 67 χρόνια ζωής ο Προκόπης Παυλόπουλος, ο και «Πάκης» επονομαζόμενος.

Νέο παιδί τη δόση του γυρεύει στα σοκάκια
κι όλοι κουνούν την κεφαλή και το μοιρολογούνε.

Δικτατορία έχουμε και μάλιστα συγγνή. Δεν καταλαβαίνουμε προς τι η έκπληξη για το «κόψιμο» τραγουδιών από την επιτροπή λογοκρισίας του ελληνικού θεοκρατικού -μεταξύ άλλων- καθεστώτος. Ο πιστός άθεος μουτζαχεντίν πρωθυπουργός, σε αγαστή συνεργασία με τον συχνό παρακαθήμενό του που τόσο τον αγαπά και τον στηρίζει, κανονίζουν και τι είναι δέον να ακούει το ποίμνιο (κοπάδι εις την δημοτικήν). Καμία έκπληξη. Το περίεργο είναι που δεν απαγορεύτηκαν «καραμπινάτα» τραγούδια της αμαρτίας και της παρέκκλισης από τον ορθό δρόμο, όπως τα «Σ' έχω κάνει θεό», «Θεός αν είμαι», «Αγγελέ μου», «Ιστορία μου, αμαρτία μου» και άλλα με τέτοιους ασεβείς στίχους.

«...έτρεφαν μάλιστα βαθιά απέχθεια για όλα αυτά τα ευλαβικά γένια που ολημερίς αγόρευαν στα τείοπωλεια και ποτέ δεν άπλωναν ούτε ένα δάχτυλο σ' ένα φτωχό συνάνθρωπο» (Geert Mak - «Στη γέφυρα του Γαλατά»).

Μένουμε λίγο ακόμη στον καισαροπαπισμό που συνθέτει το πολιτικό προσκήνιο και παρασκήνιο της μακάριας Μπανανιάς εδώ και αιώνες, αντιγράφοντας τίτλους από τις αστικές φυλλάδες (φύλλα δεσ!): «Εισήγηση στην ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος - Ικανοποιημένος ο Ιερώνυμος για τα θρησκευτικά: "Δέχτηκαν τις παρεμβάσεις μας". Οπως αποκάλυψε, τα βιβλία του σχολικού έτους 2018-2019 πριν τυπωθούν, θα τεθούν στη διάθεση της Εκκλησίας - Κολακευτικός για τον Αλέξη Τσίπρα - Μητροπολίτης Υδρας: Η Εκκλησία συναποφασίζει με την Πολιτεία, τούτο πλέον αποτελεί κεκτημένο». Ο θεός μεθ' υμών, ο θεός με θυμών'.

Σαν τέλειωσε ο πόλεμος σε Τέξας κι Αριζόνα
μάζεψε ο Τζερόνιμο γελώντας τους Απάτσι
και χαίρονταν, χαχάνιζαν για την καινούργια νίκη.
- Ποιος Φίλης τώρα; Τι 'ναι αυτοί; Αλέξης και Γαβρόγλου.
Ζήτω οι Απάτσι, ο θεός, το χρήμα κι η εξουσία.

Σε άλλους πολιτισμούς υπάρχει σεβασμός σε τρελούς και γέροντες. Πόσω μάλλον όταν κάποιος συγκεντρώνει και τις δύο ιδιότητες. Στην Ελλάδα όμως βασιλεύει η ασέβεια και σ' αυτόν τον τομέα. Θα πεθάνει ο καημένος ο Λεβέντης, τέτοιος λεβέντης, και δεν θα εισακουστεί η μακρόσυρτη ικεσία του να τον κάνουν πρωθυπουργό, έστω και τιμής ένεκεν. Καρκίνος στους ίδιους και στα παιδιά τους, κριός στα εγγόνια τους, παρθένος στις συννυφάδες και τοξότης στους μπατζανάκηδες τους.

Ο Πάνος ήτανε λαπάς, ο Πάνος ήταν μπούλης
χρειάζεται ντελικανής. Ας πούμε, να, ο Κούλης.

Από ανακοίνωση του Συντονισμού Συλλογικότητων Θεσσαλονίκης: «Οι Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι Ελλάδας, αφού εξασφάλισαν τον ρόλο τους στους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς, αποφάσισαν να σταματήσουν την αποχή τους ακόμη και από τους ελάχιστους πια πλειστηριασμούς κατοικιών από τους οποίους απείχαν. Με την πρόσφατη ανακοίνωση της συντονιστικής τους επιτροπής, ουσιαστικά παραδέχονται ότι αποφάσισαν την αποχή για να ικανοποιηθεί "η απαίτηση από την πολιτεία να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την τήρηση της ομαλότητας και της νομιμότητας στην απονομή της δικαιοσύνης σε όλα τα στάδια αυτής", δηλαδή να πάρει η κυβέρνηση "τα μέτρα της", τα γνωστά μέτρα καταστολής, ώστε να σταματήσει το κίνημα ενάντια στους πλειστηριασμούς να σώζει τα σπίτια και τη μικρή περιουσία των λαϊκών στρωμάτων. Με άλλη ανακοίνωσή της δε, η συντονιστική επιτροπή καλεί τους συμβολαιογράφους να καταγράφουν λεπτομερώς πρόσωπα και γεγονότα που συμβαίνουν κάθε Τετάρτη στα Ειρηνοδικεία όλης της χώρας κατά την παρέμβαση του κινήματος ενάντια στους πλειστηριασμούς και να παραδίδουν την έκθεσή τους στην εισαγγελία, ανοίγοντας το δρόμο για νέες διώξεις κατά μελών του κινήματος»...

Τι ωραίοι μερικοί λαιμοί που έχουν τα κορίτσια
Εφη και Ελενα, Θεανώ, Ζωή, Ραχήλ και Ντόρα.
Σκέψου πώς θα τους πήγαιναν τα όμορφα στολίδια
με πρώτο και καλύτερο ένα σφιχτό κορδόνι.

Κοκκινোসκουφίτσα

Να αποφυλακιστούν Ηριάννα και Περικλής

Στην ηλεκτρονική έκδοση της «Κόντρας», σε άρθρο με τίτλο «Μαζί με την Ηριάννα καταδικάστηκε και δεύτερος άνθρωπος σε 13 χρόνια κάθειρξης και προφυλακίστηκε», αναφερθήκαμε αναλυτικά και στο δεύτερο θύμα αυτής της όζουσας τρομο-σκευωρίας, ο οποίος όλον αυτόν τον καιρό ήταν σαν να μην υπήρχε (σχετική αναφορά είχαμε κάνει μόνον εμείς, στο πρώτο κίόλας δημοσίευσμά μας γι' αυτήν την υπόθεση).

Από τον Νίκο Δαμασκόπουλο, συνήγορο υπεράσπισης του 33χρονου Περικλή Μ., που καταδικάστηκε μαζί με την Ηριάννα Β.Λ. σε κάθειρξη 13 ετών και εγκλείστηκε στις φυλακές της Λάρισας, πήραμε και αναδημοσιεύουμε δήλωση για την αίτηση αποφυλάκισης που έχει καταθέσει ο εντολέας του.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ Μ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΠΟΥ ΕΚΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ 17 ΙΟΥΛΙΟΥ 2017

Στις 17 Ιουλίου 2017, στο Πενταμελές Εφετείο Αθηνών διεκδικεί το αυτονόητο δικαίωμα στην ελευθερία και ο Περικλής Μ., 33 ετών, ο οποίος κρίθηκε πρωτοδίκως ένοχος για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση και για διακεκριμένη οπλοκα-

τοχή και του επιβλήθηκε ποινή κάθειρξης 13 ετών, χωρίς ανασταλτικό αποτέλεσμα στην έφεση που άσκησε.

Η αιτιολογία της πρωτόδικης απόφασης δεν έχει μέχρι σήμερα (29-06-2017) δημοσιευθεί, έτσι ώστε να είμαι σε θέση να την σχολιάσω, καθώς δεν συμμετείχα ως υπερασπιστής στην πρωτόδικη δίκη. Ομως, από την δικογραφία που μελέτησα, δεν προκύπτει κανένα αξιόπιστο και ασφαλές αποδεικτικό στοιχείο το οποίο να δικαιολογεί, τόσο την ίδια την κατάδική του^[1], όσο και την εξαιρετικά σκληρή μεταχείρισή του που εκφράστηκε με την μη χορήγηση ανασταλτικού αποτελέσματος στην έφεσή του.

Αντίθετα, όλα τα στοιχεία της δικογραφίας συνηγορούν στην αθωότητά του, καθώς και στην συνδρομή των προϋποθέσεων για την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης μέχρι την εκδίκαση της έφεσής του. Ο Περικλής, πτυχιούχος του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, δεν είχε ποτέ στο παρελθόν κατηγορηθεί για το παρामीκό, δεν ήταν και δεν είναι ύποπτος φυγής. Κατά την ανάκριση του είχαν επιβληθεί περιοριστικοί όροι (απαγόρευση εξόδου από την χώρα, εμφάνιση στο Α.Τ. του τόπου κατοικίας του) τους οποίους ουδέποτε παραβίασε. Μάλιστα, μετά το

τέλος της Ανάκρισης, κατά το χρόνο που υπηρέτησε την στρατιωτική του θητεία, το Συμβούλιο Εφετών είχε διατάξει την άρση του περιοριστικού όρου εμφάνισης στο Αστυνομικό Τμήμα.

Τέλος, η παραμονή του στην φυλακή προκαλεί άμεσο κίνδυνο για ανεπανόρθωτη βλάβη της υγείας του, καθώς πάσχει από σπάνια και σοβαρή νόσο του πνεύμονα. Σύμφωνα με πληθώρα ιατρικών γνωματεύσεων, η παραμονή του στο περιβάλλον της φυλακής δύναται να αποτελέσει καταλυτικό παράγοντα για την επιδείνωση της κατάστασης της υγείας του και να του προκαλέσει μη αναστρέψιμες βλάβες.

Και στην περίπτωση του Περικλή Μ., η τήρηση της αρχής της νομιμότητας, ο σεβασμός στο τεκμήριο της αθωότητάς του και η εφαρμογή των θεμελιωδών δικονομικών κανόνων επιβάλλουν την άμεση αποφυλάκισή του.

Αθήνα 29 Ιουνίου 2017

Ο συνήγορος υπεράσπισης

Νίκος Δαμασκόπουλος

[1] Ισχύουν -και στην περίπτωση του Περικλή- όσα έχουν δημοσιοποιηθεί τις τελευταίες εβδομάδες αναφορικά με την «αξιοπιστία» του αμφιλεγόμενου, ανεπαρκούς και σκιάδους «δείγματος» και εν προκειμένω «μείγματος»(!) dna.

Ο «αυριανισμός» του ΣΥΡΙΖΑ

Εχουμε γράψει, πριν από καιρό, ότι ο Πολάκης παίζει ένα προσωπικό παιχνίδι, που θα του επιτρέψει να βγει πρώτος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στα Χανιά, ώστε να επανεκλεγεί, γιατί τα πράγματα θα είναι «στριμκωλά» για τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ την επόμενη φορά (περίπου οι μισοί αναμένεται να μην επανεκλεγούν). Χάρη στη δημοσιότητα που απέκτησε, όμως, με τη χυδαιότητα και τη γραφικότητα που έχει υιοθετήσει ως στιλ, επιτελεί και ένα άλλο έργο, ευρύτερο, για λογαριασμό του Τσίπρα και της ομάδας του Μαξίμου: είναι ο «αυριανισμός» του ΣΥΡΙΖΑ. Και να υπήρχε οποιαδήποτε αμφιβολία επ' αυτού, τη διέλυσε αυτό που είπε ο Τσίπρας όταν επισκέφτηκε το υπουργείο Υγείας, αναφερόμενος στην «κόντρα» Πολάκη - δικαστή του ΣτΕ: «Εμείς οι αστοιχειώτοι καταφέρνουμε και ξεπερνάμε πολλές φορές ακόμα και θεσμικά εμπόδια αυτών που έχουν ιδιαίτερη στοιχείωση για να μας θέτουν τέτοια εμπόδια. Και, ναι, θα τα καταφέρουμε».

Απ' όσο θυμόμαστε (και θυμόμαστε καλά), το ΣτΕ δεν μπήκε εμπόδιο στην εφαρμογή οποιουδήποτε από τα αντιλαϊκά μέτρα που έχουν θεσπίσει οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (το ίδιο έκανε και για τα αντιλαϊκά μέτρα των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων). Εκεί που τους χάλασε τα σχέδια ήταν ο νόμος Παππά για τις τηλεοπτικές άδειες, που αφορούσε μια σύγκρουση ανάμεσα σε διαφορετικές μερίδες του αστικού στρατόπεδου. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δοκίμασαν τα πάντα, έβγαλαν στο μείντάι ακόμα και μια προσωπική υπόθεση αντιπροέδρου του ΣτΕ, είχαν δικό τους τον πρόεδρο, αλλά έχασαν.

Πέρα απ' αυτό, όμως, στην προπαγάνδα των συριζαίων έχει εξέχουσα θέση ένα ιδεολόγημα. Εμείς, λένε, έχουμε μόνο την κυβέρνηση, ενώ το «βαθύ κράτος» δεν είναι δικό μας και μας βάζει εμπόδια. Φυσικά, δεν είναι το «βαθύ κράτος» που υπέγραψε τα Μνημόνια. Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων και οι κοινοβουλευτικές τους ομάδες τα ψήφισαν. Ομως το παραμύθι της σύγκρουσης με το «βαθύ κράτος» είναι καλό για άλλοθι των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό το παραμύθι, λοιπόν, υπηρετεί ο Πολάκης με την ψευτοσύγκρουσή του με τους δικαστές. Πετάνει ρουκέτες από το facebook κι όποιος πιστέψει πίστεψε.

Τύφλα να 'χει η YENED

Τα δημοσιογραφικά αντανάκλαστικά χτύπησαν «κόκκινο», όταν είδαμε νυχτιάτικα το «σούπερ» στην οθόνη της κρατικής τηλεόρασης: «έκτακτη ενημερωτική εκπομπή». Σύντομα καταλάβαμε πως ούτε εκλογές προκηρύχθηκαν, ούτε ανασχηματισμός έγινε, ούτε κάποιο τζιχαντιστικό χτύπημα σε ευρωπαϊκή πόλη. Ο Παππάς... πετούσε δορυφόρο και η είδηση παρουσιάστηκε από την ΕΡΤ λες και θα μετέδιδε την εκτόξευση του Βοστόκ-1 με τον Γιούρι Γκαγκάριν πλήρωμα.

Ο Παππάς σηκώθηκε και πήγε στην άλλη άκρη της γης, στη Γαλλική Γουιάνα (μήπως πληρώνει από την τσέπη του) και διέταξε τους ανθρώπους του στην ΕΡΤ να ετοιμάσουν έκτακτη δημοσιογραφική εκπομπή, για την εκτόξευση ενός δορυφόρου αραβικής ιδιοκτησίας!

Δεν είναι η πρώτη φορά που εκτοξεύεται δορυφόρος με ελληνικά χρώματα. Το όνομά του (Hellas Sat 3) δείχνει ότι έχουν εκτοξευτεί άλλοι δύο δορυφόροι μέχρι τώρα. Το σχέδιο ξεκίνησε το 2003, ενώ ο Hellas Sat 2 βρίσκεται ακόμα σε τροχιά. Από το 2013, το 99,05% της εταιρίας Hellas Sat πουλήθηκε από τον (υπό γερμανικό έλεγχο) ΟΤΕ στην ArabSat Satellite Communications, Cyprus Ltd, θυγατρικής της ArabSat στην Κύπρο. Κύριος είναι και ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρίας.

Ο Παππάς, σ' ένα κρεσέντο ψευδολογίας, είπε πως αν δεν εκτοξευόταν ο δορυφόρος, η Ελλάδα θα έχανε την τροχιακή θέση που διαθέτει. Μόνο που η αραβικών συμφερόντων εταιρία δεν περίμενε τον Παππά για να εξασφαλίσει την μπίζνα της. Ο

Hellas Sat 3 είχε παραγγελθεί στη γαλλική Thales Alenia Space πολύ πριν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ σχηματίσουν κυβέρνηση. Η σχετική ανακοίνωση έγινε στις Κάννες στις 5 Ιουνίου του 2014! Για ποια σωτηρία της τροχιακής θέσης κάνει, λοιπόν, λόγο ο Παππάς; Η εταιρία έχει παραγγείλει και τον Hellas Sat 4, στην αμερικανική Lockheed Martin. Η σχετική ανακοίνωση έγινε τον Σεπτέμβρη του 2015 και αν τηρηθεί το αρχικό σχέδιο, θα εκτοξευτεί και αυτός μέσα στο 2017. Από την εποχή του Hellas Sat 2 η εταιρία έχει πελάτες σε 32 χώρες και αναπτύσσει το επιχειρηματικό της σχέδιο ερήμην του κάθε Παππά.

Παρά ταύτα, ο Παππάς δεν είπε μόνο ότι «μετά από πάρα πολλά χρόνια η Ελλάδα επιστρέφει δυναμικά στον τομέα του διαστήματος» (που δεν είχε φύγει, όπως είδαμε), αλλά σ' ένα κρεσέντο προπαγάνδας τύπου Γεωργαλά δε δίστασε να πει ότι «η σημερινή εξέλιξη είναι ένα σαφές σήμα και προς τη διεθνή κοινότητα και προς το εσωτερικό της χώρας, ότι η Ελλάδα ανακάμπτει σε όλα τα επίπεδα»! Κι έβαλε την ΕΡΤ να μας θυμίσει την παλιά YENED της αισχρής προπαγάνδας και του κιτρινισμού.

Οι τύποι είναι αδίστακτοι στο ψέμα, στην παραπληροφόρηση και στην κιτρινιά. Καλημέρα σου λένε και τιμπιέσαι για να δεις αν ονειρεύεσαι και ενδεχομένως είναι νύχτα. Κι ο Παππάς, μάλλον παραγκωνισμένος από το Μαξίμου, μετά το φιάσκο με τις τηλεοπτικές συχνότητες, δίνει τα ρέστα του να προβληθεί ως... διαστημάρχης.

Γήπεδο Μελισσανίδα

Εκτρωμα και αρπαγή

«**Τ**ο μέλος του Συμβουλίου κ. Κατερίνη επιθυμεί να δηλώσει ότι **στη συγκεκριμένη θέση θα όφειλε να κατασκευαστεί γήπεδο μικρότερης κλίμακας με ιδιαίτερη μέριμνα για την ένταξή του στον παραδοσιακό οικισμό και με χρήση βάσει των σκοπών της αρχικής παραχώρησης που είναι η ανάπτυξη του αθλητισμού προς όφελος των κατοίκων του Δήμου.**

Δεδομένου όμως ότι από το ΚΕ.Σ.Α. εξετάζεται το κτήριο ως προς τα μορφολογικά του χαρακτηριστικά και μόνο ως προς αυτό, η ψήφος του είναι θετική».

Με την καταγραφή αυτής της θέσης στη Γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής, η πρόεδρος του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ (Σύλλογος Αρχιτεκτόνων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών - Πανελλήνια Ένωση Αρχιτεκτόνων), Τόνια Κατερίνη, περιέγραψε λακωνικά το διπλό έγκλημα που επιχειρείται να διαπραχτεί στη Νέα Φιλαδέλφεια: να φυτευτεί ένα φαραωνικό έκτρωμα στην καρδιά ενός παραδοσιακού οικισμού και σε βάρος ενός από τα ελάχιστα άληση της Αθήνας κι αυτό το έκτρωμα να το εκμεταλλεύεται κερδοφόρα η επιχείρηση μιας καπιταλιστικής φαμίλιας, σε βάρος της

Ερασιτεχνικής ΑΕΚ και του σκοπού για τον οποίο της παραχωρήθηκε από το Ελληνικό Δημόσιο το οικόπεδο το 1934.

Μολονότι το ΚΕΣΑ δεν εξέταζε αυτό το ζήτημα, η κ. Κατερίνη έκρινε σκόπιμο να καταθέσει αυτή την άποψη, που αποτελεί χαστούκι όχι για τον όμιλο Μελισσανίδα και τους ανθρώπους του (αυτοί δεν υπάρχει περίπτωση να «κοκκινίσουν» από ντροπή, ούτε να αισθανθούν καμιά συγκίνηση για περιβαλλοντικά και αθλητικά ζητήματα - μόνο το χρώμα του χρήματος τους προκαλεί συγκίνηση), αλλά στην πρόεδρο του ΚΕΣΑ και γενική γραμματέα του ΥΠΕΝ, Ρένα Κλαμπατσέα, που υπογράφει τη Γνωμοδότηση.

«Habemus γενική γραμματέα Χωρικού Σχεδιασμού» έγραφε η «Αυγή» στις 3 Μάη του 2015, όταν η Κλαμπατσέα διορίστηκε γενική γραμματέας στο υπουργείο. Και να οι τίτλοι: δρ πολεοδόμος - χωροτάκτρια, επίκουρη καθηγήτρια ΕΜΠ. Και να τα υψηλά ιδανικά και τα μεγάλα καθήκοντα: «Γνώστρια του αντικειμένου και με το παραπάνω, αναλαμβάνει αρμοδιότητες που στα πέντε μνημονιακά χρόνια είτε καταργήθηκαν στην πράξη είτε κακοποιήθηκαν βάνουσα. Πέντε χρόνια που οι ΝΔ - ΠΑΣΟΚ πολιτικές

ηγεσίες του ΥΠΕΚΑ “κατέστρεψαν” το αντικείμενό του, απορρυθμίζοντας με πλήθος νόμων κάθε έννοια και κανόνα στον χωρικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, λειτουργώντας ως μεσιτικό γραφείο υπέρ πελατών..., μεγάλων ή μικρών». Και... άμ' έπος άμ' έργον. Η κ. Κλαμπατσέα κάνει το αντίθετο απ' αυτό που υποτίθεται ότι θα έκανε. Κάνει αυτό για το οποίο ο χώρος της κατήγγελε τους προηγούμενους: «μεσιτικό γραφείο υπέρ πελατών»! Ειδικά όταν ο «πελάτης» είναι ο όμιλος Μελισσανίδα, για τον οποίο η εντολή «από πάνω» είναι σαφής: ό,τι θέλει.

Μέλος του ΚΕΣΑ είναι και η -επίσης αρχιτέκτων- Ντόρα Γαλάνη, προϊσταμένη της ΔΑΟΚΑ, η οποία πιέζεται να δώσει την οικοδομική άδεια στη «Δικέφαλος 1924» Κατασκευαστική ΑΕ, «βάζοντας το κεφάλι της στο ντορβά», καθώς γνωρίζει πολύ καλά ότι οικοδομική άδεια μπορεί να εκδοθεί μόνο στο όνομα του αθλητικού σωματείου ΑΕΚ και όχι στο όνομα οποιουδήποτε τρίτου. Η νομοθεσία, η νομολογία και η Γνωμάτευση 112/2006 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους δεν αφήνουν κανένα περιθώριο. Αλλιώς, πάμε για νέο Βατοπέδι. Κι αυτό το ξέρουν όλοι οι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Και στην κορφή... Σημίτης

Αστραψε και βρόντηξε η Φώφη από το βήμα της Βουλής: «Στο σημείο αυτό θέλω να ανοίξω μια παρένθεση. Δεν θα σταματήσετε τη ραγδαία φθορά σας με αθλιότητες, κατασκευασμένα δημοσιεύματα και επιθέσεις στους πολιτικούς σας αντιπάλους. Αυτή είναι μια πολιτική κατάντια. Επιθέσεις στον Πρωθυπουργό της χώρας που έβαλε την Ελλάδα στην Ευρωζώνη, την Κύπρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θωράκισε τη χώρα, δεν πιάουν. Πέφτουν στο κενό».

Πώς το 'λεγε ο Αλ Πατσίνο, ως Μάικλ Κορλεόνε, στον «Νό» του Κόπολα; «Χρόνια προσπαθώ να κάνω τις επιχειρήσεις μας νόμιμες και μόλις πάω να τα καταφέρω, κάτι συμβαίνει και με τραβάει πίσω στην παρανομία». Ετσι και η Φώφη με τους άλλους πασόκους. Εκεί που πάνε να δείξουν ότι «επανιδρύουν» το ΠΑΣΟΚ, βρίσκονται στην ανάγκη να υπερασπιστούν τον Σημίτη, που τον ζώνει μια επικίνδυνη φιλολογία (τίποτα το συγκεκριμένο ακόμα) για κάτι ποσά από εξωχώριες εταιρίες.

Η «παρένθεση» που άνοιξε η Φώφη στη Βουλή, για να υπερασπιστεί τον Σημίτη, ήταν το τίμημα που έπρεπε να πληρώσει για την παρουσία του «Κινέζου» στο συνέδριο της ΔΗΣΥ και το «ενωτικό» κάλεσμα που απηύθυνε από το βήμα του. Ολο το ΠΑΣΟΚ τώρα πρέπει να υπερασπιστεί τον άνθρωπο που... έβλεπε τις μίζες να περνούν, αλλά τις περνούσε για... μύγες. Μαντέλης, Τσουκάτος, Τσοχατζόπουλος, Γιάννος, οι επώνυμες περιπτώσεις. Αυτός, όμως, δεν ήξερε τίποτα. Και πρόσφατα, όταν του

ζήτησαν να σχολιάσει την παραπομπή του Γιάννου, τους άφησε όλους σύζυλους με τη δήλωση ότι η «διαφθορά είναι κοινωνικό φαινόμενο» και «δεν αντιμετωπίζεται με καταγγελίες»!

«Βλαξ ή συνένοχος;». Αυτό το ερώτημα απηύθυνε στους μεγαλοπασόκους την εποχή του σκανδάλου Κοσκωτά ο Κίτσος Τεγόπουλος από την «Ελευθεροτυπία». Το ίδιο ερώτημα απευθύνουν τώρα στον Σημίτη οι Χατζηνικολάου-Κουρής από τα Μέσα που ελέγχουν. Δεν ξέρουμε αν έχουν «κάτι» για να το πάνε παραπέρα. Εκείνο που ξέρουμε είναι πως ο Σημίτης παράτησε την «ξινίλα» και σφίχταγκάλισε τη Φώφη. Τόσο σφίχτα που έτσι και ξεσπάσει τρικυμία θα πάνε μαζί στον πάτο.

Αλλά μήπως τους φταίει μό-

νον ο Σημίτης; Μεσ στην... ανανέωση ήταν το συνέδριο της ΔΗΣΥ. Από Σημίτη και Βενιζέλο, μέχρι Γιωργάκη και Χρυσοχοϊδή. Προσθέστε τα τελευταία ορφανά του κυρ-Φώτη, βάλτε και ολίγον Ραγκούση (τα ΦλωΡαΔια έγιναν ΔιαΦλώ) και θα εισπνεύσετε τον ζωογόνο αέρα της... ανανέωσης και της... επανιδρύσης. Α, να μην το ξεχάσουμε, υπήρξαν και κάτι συνιστώσες με εξωτικά ονόματα, που έχουν από μερικούς νοματαίους η καθεμιά, αλλά κατάφεραν να κερδίσουν από ένα ανθρωπάκι στο νέο σήμα, γιατί σε εποχές πολιτικής κρίσης, από τ' ολότελα καλή 'ν' κι η Παναγιώτα.

Εδώ που τα λέμε, δεν μπορούσαν να κάνουν και κάτι άλλο. Πού να τα βρουν τα νέα στελέχη; Και πώς να απαλλαγούν από τους παλιούς βαρόνους που ο

καθένας τους κουβαλάει ένα μικρό προσωπικό μηχανισμό; Μαζεύτηκαν, λοιπόν, όλοι μαζί, αγκαλιάστηκαν, φωτογραφίστηκαν, έβγαλαν τους δεκάρικούς τους και στο τέλος ψήφισαν ομόφωνα τις αποφάσεις που είχαν συμφωνήσει στις συσκέψεις του κογκλάβιου των συνιστωσών.

«Ε, ναι, λοιπόν, επιστρέψαμε!» αναφώνησε η Φώφη στην ομιλία της στο κλείσιμο του συνεδρίου, καταχειροκροτούμενη. Πράγματι, επέστρεψαν. Ήταν όλοι τους εκεί, με ελάχιστες απουσίες. Μόνο που μοιάζουν με καρικατούρα του άλλοτε κραταιού ΠΑΣΟΚ. Το μόνο που θυμίζει... παλιό καλό ΠΑΣΟΚ είναι η παγκόσμια πρωτοτυπία «πρώτα θα εκλέξουμε αρχηγό και μετά θα αποφασίσουμε τι κόμμα θα φτιάξουμε»! Αυτός ήταν ο συμβιβασμός που κατέληξαν, για να δέσουν οι πασόκοι τον γάιδαρό τους με την εκλογή της Φώφης. Μετά θα δουν αν θα φτιάξουν μια ομοσπονδία ή ένα καινούργιο κόμμα, με το δεύτερο να συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή τις περισσότερες πιθανότητες.

Οχι πως έχει καμιά σημασία, βέβαια. Όπως και να μετονομαστούν, οι ίδιοι θα είναι. Έχουν ελπίδα να πάνε σε διψήφιο νούμερο; Γιατί να το αποκλείσουμε; Ετσι κι αλλιώς, από το 2010 ο ελληνικός καπιταλισμός παραδέρνει σε βαθιά πολιτική κρίση, με μεγάλες ανατροπές στον κομματικό χάρτη. Κινούμενη άμμος είναι το πολιτικό σκηνικό, οπότε και τα μπάζα του παλιού ΠΑΣΟΚ μπορούν να ελπίζουν. Ιδιαίτερα όταν έχουν στο πλευρό τους το πανίσχυρο πλέον εκδοτικό Συγκρότημα Μαρινάκη.

Από τη σιγουριά στα ζόρια

Βολεμένοι στη σιγουριά που προσφέρει ένας καλλιτεχνικός οργανισμός, οι κύριοι Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος και Γιάννης Μηλιός, καλλιτεχνικός διευθυντής και πρόεδρος του ΔΣ του Φεστιβάλ Αθηνών, αντίστοιχα, νόμιζαν ότι μπορούν να περιφρονούν τους εργαζόμενους και να τους παρουσιάζουν σαν υπάλληλους υπουργείου, που χτυπούν κάρτα το πρωί και αποχωρούν από την εργασία νωρίς το απόγευμα. Ετσι, έκλειναν τ' αυτιά στις διαμαρτυρίες τους, που είχαν συγκεκριμένο περιεχόμενο: εμείς δεν εργαζόμαστε 9 το πρωί με 5 το απόγευμα, που λέει η σύμβασή μας. Εργαζόμαστε βραδινές ώρες, συχνά και ολόκληρη τη νύχτα, για να στήσουμε ή να ξεστήσουμε μια παράσταση. Εργαζόμαστε Σάββατα και Κυριακές. Και πρέπει να πληρωθούμε αναλόγως, όπως προβλέπει η εργατική νομοθεσία.

Τους ήρθε λίγο «αχαμνά», λοιπόν, όταν αποφασίστηκε στάση εργασίας. Κι ακόμα πιο «αχαμνά» όταν η στάση εργασίας πραγματοποιήθηκε και μάλιστα με αλληλεγγύη από τρία τουλάχιστον καλλιτεχνικά σχήματα που θα εμφανίζονταν στις εγκαταστάσεις της Πειραιώς 260. Και τι έκαναν οι... αριστεροί κύριοι Θεοδωρόπουλος και Μηλιός; Εβγαλαν μια ανακοίνωση στην οποία εμφανίστηκαν ως Πόντιοι Πιλάτοι. Μετά από δύο συναντήσεις στα υπουργεία, είπαν, «θεωρούσαμε ότι το ΔΣ του σωματείου των εργαζομένων δεν θα ενέμενε στην απόφασή του για στάση εργασίας, δεδομένου ότι δεν απέμεινε κάτι που θα όφειλε να πραγματοποιήσει η διοίκηση του Φεστιβάλ... Η διοίκηση του Φεστιβάλ επαναλαμβάνει τη δέσμευσή της στην ικανοποίηση των αιτημάτων των εργαζομένων»!

Λίγο ακόμα και θα τους έλεγαν... πράκτορες του Μητσοτάκη, που θέλουν να βυθίσουν τη χώρα στο χάος (μαζί με τους εργαζόμενους στην καθαριότητα). Κάποιος που λέει ότι είναι στο πλευρό των εργαζομένων, το αποδεικνύει όταν τάσσεται στο πλευρό τους και φτάνει την παραίτηση, απαιτώντας να ικανοποιηθούν άμεσα τα αιτήματά τους. Δεν κάθεται στον αναπαυτικό του θρόνο με τις παχυλές αμοιβές (και όλα τα συμπαραμαρτούντα), διακηρύσσοντας ότι η ευθύνη δεν είναι δική του αλλά των υπουργείων. Η αριστερή πατίνα ξεθωριάζει εύκολα, μόλις έρθει σε επαφή με την ταξική (και τοξική) πραγματικότητα.

Ανοιχτομάτα και ταχύτατη

Έπρεπε να κάνει μια δημόσια δήλωση (στο Reuters) ο υπουργός Οικονομικών της Ισπανίας, Λουίς Ντε Γκίντος, την επομένη του... ιστορικού Eurogroup της 15ης του Ιούνη, για να πληροφορηθούμε άλλη μια ξεφτίλα της... εθνικά περήφανης συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων. «Υπάρχουν τρεις ειδικοί που διώκονται. Αν δεν απαλλαγούν αμέσως, δε θα υπάρξει εκταμίευση» είπε ο Ντε Γκίντος, αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα ότι υπάρχουν σε εξέλιξη διαπραγματεύσεις με την ελληνική κυβέρνηση. Πρόκειται για τρία στελέχη του ΤΑΙΠΕΔ, έναν Ισπανό, έναν Ιταλό και έναν Σλοβάκο, που παραπέμπονταν με βούλευμα να δικαστούν, μαζί με άλλα έξι στελέχη της κακόφημης αυτής εταιρίας. Όμως, οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές ενδιαφέρονταν μόνο για τα τρία στελέχη της Κομισιόν και απαιτούσαν ασυλία γι' αυτά.

Τα κυβερνητικά στελέχη, διατηρώντας ανωνυμία, έλεγαν ότι ψάχνουν λύση για το πρόβλημα που είναι ιδιαίτερο γιατί εμπλέκεται η Δικαιοσύνη. Η αστική Δικαιοσύνη, όμως, έχει αποδείξει ότι αποτελεί στυλοβάτη του συστήματος. Κι όταν πρόκειται για απαιτήσεις της ιμπεριαλιστικής αποικιοκρατίας, βάζει στην άκρη τις όποιες αντιθέσεις της με την τρέχουσα κυβέρνηση. Με συνοπτικές διαδικασίες, μετά από αίτηση μεγαλοδικηγόρων (δεξιών μάλιστα, όπως ο Λυκουρέζος και ο Γιαννίδης), ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Χ. Βουρλιώτης αναίρεσε το βούλευμα και το έστειλε πίσω στο Συμβούλιο Εφετών για «νέα κρίση». Εκρίνε ότι το βούλευμα πάσχει λόγω «έλλειψης αιτιολογίας» και λόγω «εσφαλμένης εφαρμογής ποινικής διάταξης». Ετσι, η κατηγορία κατά των αλλοδαπών τεχνοκρατών του ΤΑΙΠΕΔ εξαλείφθηκε με συνοπτικές διαδικασίες από μια Δικαιοσύνη που απέδειξε για μια ακόμα φορά ότι είναι πάντα ανοιχτομάτα και -όταν πρέπει να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του συστήματος- ταχύτατη. Και κανένας από την αντιπολίτευση δεν «το έκανε θέμα». Ούτε από τις δικαστικές ενώσεις, τις λαλίστατες σε άλλες περιπτώσεις, όταν θίγεται το κύρος τους από κάποια δήλωση.

Θυμίζουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, που όταν οι Σαμαροβενιζέλοι θέσιζαν ασυλία για τους τραπεζίτες τους κατήγγειλε, ψήφισε το ακαταδίωκτο για τα όργανα ξεπουλημάτων της κρατικής περιουσίας, αλλά έλεγε πως δεν πρόκειται για ασυλία. Αυτή τη διάταξη (άρθρο 192 § 8 του Ν. 4389/2016) επικαλέστηκε ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου για να αναίρεσει το βούλευμα. Η διάταξη προβλέπει: «Οι εμπειρογνώμονες, τα μέλη Συμβουλίων Εμπειρογνομώνων ή τα μέλη άλλων γνωμοδοτικών οργάνων της εταιρείας και των άμεσων θυγατρικών της δεν υπέχουν αστική ή ποινική ευθύνη για γνωμοδοτήσεις τους, εφόσον οι τελευταίες έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τις προβλεπόμενες από το νόμο διαδικασίες ή τα οριζόμενα στους εσωτερικούς κανονισμούς και τα καταστατικά τους, γεγονός που τεκμαίρεται αν έχει ακολουθηθεί θετικός έλεγχος του Ελεγκτικού Συνεδρίου». Από την εσπευσμένη και κατά παραγγελία αναίρεση ενός παραπεμπτικού βουλεύματος, που ξεφτίλισε κάθε έννοια θεσμικής λειτουργίας ενός τυπικά ανεξάρτητου συστήματος, φαίνεται καθαρά αν υπάρχει ασυλία ή όχι.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Στη σκιά των εξελίξεων για τον έλεγχο της ποδοσφαιρικής παράγκας κινήθηκε η κατάθεση στη Βουλή από το υφυπουργείο Αθλητισμού του νέου αθλητικού νόμου. Δε γνωρίζουμε αν η επιλογή της χρονικής στιγμής που κατατέθηκε το νομοσχέδιο ήταν συνειδητή επιλογή του Βασιλείαδη, προκειμένου να μη δοθεί ιδιαίτερη δημοσιότητα στο θέμα, ή έτυχε να συμπίσει με τη ΓΣ της ΕΠΟ και τις εξελίξεις στο θέμα της «εξυγίανσης» του ελληνικού ποδοσφαίρου. Το γεγονός είναι ότι η κατάθεση του νομοσχεδίου πέρασε στα «ψιλά» της δημοσιότητας, αφού η αθλητική πιάτσα συζητούσε και συζητά για τις νέες συμμαχίες που διαμορφώνονται.

Η στήλη ομολογεί ότι δεν μπορεί να βρει άκρη, αφού οι «συμμαχίες» ανάμεσα σε Σαββίδη, Μαρινάκη και Μελισσανίδη αλληλοεμπλέκονται και αλληλοαναιρούνται και όλα δείχνουν ότι επηρεάζονται και από τις γενικότερες εξελίξεις και τις κόντρες ανάμεσα στα επιχειρηματικά τους σχέδια. Το προηγούμενο χρονικό διάστημα, Σαββίδης και Μαρινάκης είχαν έρθει σε συμφωνία και όλα έδειχναν ότι οι εξελίξεις είχαν δρομολογηθεί με μεγάλο χαμένο τον Μελισσανίδη. Μετά την κόντρα του Μαρινάκη με την κυβέρνηση, το ρεπορτάζ αναφέρει ότι Σαββίδης και Μελισσανίδης μοίρασαν τις θέσεις για τη νέα διοίκηση της ΕΠΟ, όμως δεν φαίνεται να υπάρχει ανοιχτή αντιπαράθεση με τον Μαρινάκη (στο παρασκήνιο η μάχη είναι έντονη και με πολλά χτυπήματα κάτω από τη μέση), αφού ο εκπρόσωπος του Ολυμπιακού ψήφισε τις αποφάσεις της πλειοψηφίας.

Όπως έχουμε τονίσει αρκετές φορές, ο ερυθρόλευκος πρόεδρος είναι ο μόνος που έχει βάλει το χέρι στην τσέπη και αυτό του δίνει τη δυνατότητα να δημιουργεί ισχυρούς δεσμούς με τους «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού ποδοσφαίρου. Στον δρόμο προς τις εκλογές θα δούμε να κλείνονται και να χαλάνε πολλές συμφωνίες και μόνο το αποτέλεσμα της κάλπης θα δείξει τους πραγματικούς συσχετισμούς. Όσον αφορά το νομοσχέδιο, για το οποίο θα έχουμε πιο αναλυτική παρουσίαση σε επόμενο φύλλο, τα σημεία που με μια πρώτη ματιά δείχνουν ότι έχουν ενδιαφέρον είναι η μη διαγραφή των χρεών μιας επαγγελματικής ομάδας όταν υποβιβάζεται σε ερασιτεχνική κατηγορία, η μείωση του χρηματικού πόσου της εγγυητικής επιστολής για τη συμμετοχή των ομάδων στα πρωταθλήματα και η επέκταση της υποχρεωτικότητας της κάρτας υγείας για κάθε αθλητή που προπονείται με μια ομάδα (σήμερα ισχύει μόνο για όσους αγωνίζονται με την ομάδα).

Ξανά προ... έντιμο συμβιβασμό

Οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στη Super League και τη NOVA για τις οικονομικές διαφορές σε σχέση με την περσινή περίοδο και το ύψος της χορηγίας για τη σεζόν 2017-18 έχουν οδηγηθεί σε αδιέξοδο. Το συνδρομητικό κανάλι θεωρεί ότι έχει τακτοποιήσει τις υποχρεώσεις του απέναντι στον συνεταιρισμό και προσφέρει χορηγία κατά 18% μικρότερη σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά, με το επιχείρημα ότι το ελληνικό πρωτάθλημα έχει απαξιωθεί με αποτέλεσμα ο αριθμός των πελατών που προσελκύει να μειώνεται συνεχώς. Επίσης, θεωρεί ότι δεν υπάρχει θέμα οφειλών και επικαλείται άτυπη συμφωνία των δυο πλευρών, προκειμένου οι ρήτρες για τα παρατάγους στα play offs του πρωταθλήματος 2015-2016 και την καθυστερημένη έναρξη του πρωταθλήματος 2016-17 (αναβολή στις δυο πρώτες αγωνιστικές) να ενεργοποιηθούν στο τέλος της αγωνιστικής περιόδου. Οι ομάδες απαιτούν άμεση καταβολή 6,5 εκατ. ευρώ, αποδέχονται μείωση έως 8% στη χορηγία, αποφάσισαν να κρατήσουν σκληρή γραμμή θεωρώντας ότι η NOVA θα κάνει πίσω, γιατί εκτός από το ελληνικό πρωτάθλημα δεν έχει πάρει κάποια διοργάνωση που να της εξασφαλίζει μεγάλα ποσοστά τηλεθέασης, και απειλούν με καταγγελία της σύμβασης.

Με μια πρώτη ματιά, όλα δείχνουν ότι το χάσμα ανάμεσα στις δυο πλευρές μεγαλώνει και η αντιπαράθεση οδηγείται στα άκρα. Όμως, όταν πρόκειται για φράγκα και συμφωνίες ανάμεσα σε καπιταλιστές, που σχετίζονται

και με αρκετές «παράπλευρες» προϋποθέσεις, δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι για την έκβαση, παρά μόνο όταν υπογραφεί η συμφωνία, αφού παρά το διαφαινόμενο αδιέξοδο δεν μπορούμε να αποκλείσουμε λύση με έναν «έντιμο συμβιβασμό».

Καταγράφοντας τα δεδομένα από την αρχή της διαμάχης ανάμεσα στη Super League και τη NOVA, θα διαπιστώσουμε ότι το συνδρομητικό κανάλι δέχτηκε να μην παρακρατήσει τις ρήτρες που είχε ενεργοποιήσει στην αρχή της σεζόν αλλά στην ολοκλήρωσή της. Την περίοδο εκείνη, η εικόνα του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου ήταν κάτι περισσότερο από απαράδεκτη (είχαν αναβληθεί οι δυο πρώτες αγωνιστικές), η απαξίωση του πρωταθλήματος είχε ξεπεράσει κάθε προηγούμενο και η απόφαση της NOVA παρουσιάστηκε ως ένδειξη καλής θέλησης και ως κίνηση σωτηρίας των ομάδων, αφού απέτρεψε τον κίνδυνο να τιναχτεί στον αέρα ο προϋπολογισμός των μικρομεσαίων ομάδων του πρωταθλήματος, γεγονός που πιθανά θα προκαλούσε ανεξέλεγκτες καταστάσεις. Το δεύτερο σημείο είναι ότι δεν υπήρχε άλλη εναλλακτική λύση για τη Λίγκα, αφού η προσφορά της NOVA ήταν η μοναδική που πληρούσε τις στοιχειώδεις οικονομικές προϋποθέσεις, και το τρίτο ότι το ενδιαφέρον για το ελληνικό πρωτάθλημα είναι αρκετά μειωμένο, άρα η αποδοτικότητα της «επένδυσης» θα ήταν μικρότερη σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν. Με βάση αυτές τις παραμέτρους όλα οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το συνδρομητικό

κάνάλι ήταν και είναι σε θέση ισχύος και έχει κατά συνέπεια την πρωτοβουλία των κινήσεων.

Υπάρχει όμως μια παράμετρος που εξισορροπεί τα δεδομένα και δίνει στη Λίγκα τη δυνατότητα να διαπραγματεύεται, να θέτει όρους και να απειλεί με εξώδικα και καταγγελία της σύμβασης. Η NOVA τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο έχει ως βασική επενδυτική της δραστηριότητα το ελληνικό πρωτάθλημα και με αυτό προσπαθεί να συγκρατήσει τους πελάτες της, οι οποίοι -σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση- μειώνονται συνεχώς. Κατά συνέπεια, είναι υποχρεωμένη να συζητήσει με τη Λίγκα για να βρεθεί η «χρυσή» τομή, προκειμένου να μη χάσει από το πρόγραμμα το τελευταίο «φιλέτο» που διαθέτει και να αποφύγει μια πολύ μεγαλύτερη φυγή συνδρομητών.

Το τέλος του σίριαλ δεν αναμένεται σύντομα, γιατί σχετίζεται με τις γενικότερες διεργασίες ανάμεσα στους τέσσερις ισχυρούς (τον ΠΑΟ του Αλαφούζου τον συμπεριλαμβάνουμε στους μεγάλους τιμής ένεκεν), που θα καθορίσουν τις νέες συμμαχίες, άρα και τη στάση της Λίγκας απέναντι στο συνδρομητικό κανάλι και τον χορηγό του πρωταθλήματος (προς το παρόν υπάρχει μόνο η προσφορά της εταιρείας Σαββίδη, που είναι πολύ μικρότερη από αυτή που θα επιθυμούσαν οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού ποδοσφαίρου).

Μια ακόμα παράμετρος που πρέπει να συμπεριληφθεί στην προσπάθεια εκτίμησης της εξέλιξης που θα έχει η υπόθεση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων είναι αν θα παραμείνει ή όχι η κεντρική διαχείριση με ευθύνη της Λίγκας. Ορισμένες ομάδες, όπως ο Παναθηναϊκός και η ΑΕΚ (οι κιτρινομαυροί είναι πιθανό να αλλάξουν ρότα αν ο Γατούλης κρίνει ότι αυτό βοηθάει στο γενικότερο σχεδιασμό του για τον έλεγχο της ποδοσφαιρικής παράγκας), είναι γνωστό ότι είχαν ταχθεί κατά της κεντρικής διαχείρισης και ότι επιθυμούσαν να έρθουν σε μονομερείς συμφωνίες με το συνδρομητικό κανάλι. Εκτίμηση της στήλης είναι ότι οι δυο πλευρές, όπως έχει συμβεί στο παρελθόν, θα βρουν μια κοινή αποδεκτή λύση και θα έρθουν σε συμβιβασμό, αφού κανένας δε δείχνει να έχει τη δύναμη να δρομολογήσει με τέτοιο τρόπο τις εξελίξεις ώστε να είναι ο αποκλειστικός νικητής. Αλλωστε, σε συνθήκες οικονομικής κρίσης και με τις δυο πλευρές να διαπραγματεύονται ένα «προϊόν» που έχει απαξιωθεί από τη συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων, τα περιθώρια για «μαγκιές» είναι πολύ στενά και από οικονομικής άποψης ένας συμβιβασμός είναι η καλύτερη και η πιο συμφέρουσα λύση.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΣΕΜΠΑΣΤΙΑΝ ΜΠΟΡΕΝΣΤΑΙΝ

Ο πιλότος

Ο αργεντίνος σκηνοθέτης (η πιο πρόσφατη ταινία του ήταν η «Η αγελάδα που έπεσε από τον ουρανό», 2011) συνεργάζεται γι' ακόμη μία φορά με τον πλέον διάσημο αργεντίνικο ηθοποιό Ρικάρντο Νταρίν για να αφηγηθούν μία από τις πιο σκοτεινές πλευρές της σύγχρονης αργεντίνικης ιστορίας.

Βρισκόμαστε στα 1977. Η δικτατορία αρχίζει να «εξαφανίζεται» πολιτικούς κρατούμενους ρίχνοντάς τους στη θάλασσα από πολεμικά αεροσκάφη. Ο σημαντικός Τόμας Κόμπλικ -ο πρωταγωνιστής- είναι πιλότος σε μία από τις πτήσεις. Όταν θα καταλάβει τι πρόκειται να συμβεί στους ανθρώπους που μεταφέρει, θα βρεθεί στην πιο δύσκολη στιγμή της ζωής του και θα κληθεί να πάρει μια απόφαση. Ο Τόμας Κόμπλικ λιποτακτεί και πηγαίνει να κρυφτεί στην επαρχία. Εκεί δουλεύει στο ψεκαστικό ενός φίλου του και νομίζει ότι είναι ασφαλής. Καθώς όμως η δικτατορία έχει απλώσει τα πλοκάμια της σε κάθε σπιθαμή της χώρας, ο Κόμπλικ δεν είναι εύκολο να εμπιστευτεί τους γύρω του και ξέρει πολύ καλά ότι η ασφάλειά του θα διακυβευτεί πολύ σύντομα.

Οι συντελεστές της ταινίας έχουν κερδίσει μέχρι στιγμής το βραβείο Β' Ανδρικού ρόλου (Οσκαρ Μαρτίνες) και Καλύτερης Φωτογραφίας (Ροδρίγο Πουλπίρο) στο Φεστιβάλ της Μάλαγας.

ΤΖΟΖΕΦ ΛΟΖΙ

Ο υπηρέτης

Ο Τζόζεφ Λόζι ήταν αμερικανός σκηνοθέτης, σεναριογράφος, παραγωγός και κριτικός του κινηματογράφου. Ξεκίνησε να σπουδάζει ιατρική και φιλολογία στο Χάρβαρντ, πολύ σύντομα όμως τα παράτησε για να ασχοληθεί με τον κινηματογράφο. Ένας παραπάνω λόγος γι' αυτή του τη μεταστροφή ήταν η συνάντησή του στη Μόσχα με τον Σεργκέι Αϊζενστάιν. Ο Λόζι επίσης είχε συνεργαστεί και με τον Μπέρτολτ Μπρεχτ (πέρυσι είδαμε τον «Γαλιλαίο»).

Αν και αμερικανός, ο Λόζι πέρασε πολλά χρόνια της καριέρας του στην Ευρώπη, καθώς διώχθηκε από την Αμερική (ήταν κι αυτός στην περιβόητη μακαρθική μαύρη λίστα).

Στις αρχές της δεκαετίας του '60, αποφασίζει να μεταφέρει στην οθόνη το μυθιστόρημα του Ρόμπειν Μομ «Ο Υπηρέτης» και προτείνει στον θεατρικό συγγραφέα Χάρολντ Πίντερ να επιμεληθεί τη σεναριακή διασκευή. Μια νέα, πολύ γόνιμη συνεργασία ξεκινά. Ο Λόζι και ο Πίντερ (εκτός από την εν λόγω ταινία στα 1963) θα συνεργαστούν άλλες δυο φορές, στο «Ατύχημα» (1967) και τον «Μεσάζοντα» (1971), που βραβεύτηκε με Χρυσό Φοίνικα

Κάθε καλοκαίρι στην ελληνική ύπαιθρο πραγματοποιούνται εκατοντάδες πολιτιστικές παρεμβάσεις, οι οποίες είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τα ήθη και έθιμα της κάθε περιοχής. Ισως για κάποιους κουλτουριάρηδες να είναι αδιανόητο στην αβίαση για τη γνωστοποίηση μιας πολιτιστικής εκδήλωσης να υπάρχει αναφορά στα εδέσματα που θα σερβίρονται κατά την διάρκειά της, όμως όσοι γνωρίζουν καταλαβαίνουν ότι η γουρνοπούλα και η βραστή γίδα είναι προϋπόθεση για ένα γνήσιο παραδοσιακό πανηγύρι.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Σκέψου η ζωή να τραβάει το δρόμο της και συ να λείπεις / να 'ρχονται οι Ανοιξες με πολλά διάπλατα παράθυρα και συ να λείπεις... / να λείπεις - δεν είναι τίποτα να λείπεις. / Αν έχεις λείψει για ό,τι πρέπει / θα 'σαι για πάντα μέσα σε όλα εκείνα που γι' αυτά έχεις λείψει / θα 'σαι για πάντα μέσα σ' όλο τον κόσμο (Γιάννης Ρίτσος)

Απ' την πληγή μου κοίταξα / του κόσμου την πληγή

► Δεν υπάρχουν πια για μένα μαύροι ή λευκοί, δεξιοί κι αριστεροί. Υπάρχει μόνο πάνω και κάτω και το κάτω είναι πολύ κοντά στο έδαφος. Προσπαθώ ν' ανέβω πάνω χωρίς να σκέφτομαι τετριμμένα πράγματα όπως η πολιτική. Ημουν στην πορεία της Ουάσινγκτον πάνω στην εξέδρα και κοιτούσα τους νέγρους και δεν είδα κανένα νέγρο που να μοιάζει με τους φίλους μου. Οι φίλοι μου δεν φοράνε κουστούμια. Πρέπει να ομολογήσω ότι ο άνθρωπος που πυροβόλησε τον πρόεδρο Κέννεντυ, ο Λη Οσγουολντ, δεν ξέρω τι ακριβώς πίστευε ότι έκανε, αλλά πρέπει να ομολογήσω ειλικρινά, ότι είδα σ' αυτόν κάτι από τον εαυτό μου. Μπομπ Ντύλαν, όταν πήρε το βραβείο Tom Raine. Εκτοτε σταμάτησε το τραγούδι διαμαρτυρίας...

► Τρίτο πρόγραμμα ΔΝΤ. Και φαρμακερό.

► Ανυπομονεί ΤΟ ΒΗΜΑ: «Η Ευρώπη αλλάζει. Εμείς».

► Ο αρθρογράφος του ΒΗΜΑ-ΤΟΣ Γ.Π. Μαλούχος έκανε μια φοβερή διαπίστωση: «Το Κυπριακό δεν λύνεται».

► Ωπατις και η... Σοβιετία του Πολάκη.

► Αντίθετα με τις γενικές πτωτικές τάσεις το Χρηματιστήριο σημείωσε άνοδο. Σε καιρό που οι πάμπολλοι χάνουν.

► Ανεργοί το 36% των πτυχιούχων. Το... δικαίωμα να χάνεις με σφαίρες.

► Και οι πρώην μπάτσοι είναι λέρες.

► Το 'χουν το χιουμοράκι τους ΤΑ ΝΕΑ: «Εκπτώσεις, ελπίδα για δροσιά στα ταμεία». Πώς λέμε ελ-πήδα για τους εργάτες των εμπορικών.

► Στο μικροσκόπιο του εισαγγελέα οι σοβαρές καταγγελίες του Β. Μαρινάκη (ιδιοκτήτη μας, ξέχασαν να πουν ΤΑ ΝΕΑ).

► Ετοιμάζεται η απόφαση για τη λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές. Άλλη μια εκτέλεση

στις Κάννες.

Στον «υπηρέτη», ένας νέος, εργένης, ξεπεσμένος αριστοκράτης αγοράζει ένα σπίτι στο Λονδίνο και προσλαμβάνει έναν υπηρέτη προκειμένου να το περιποιείται. Ο υπηρέτης αφού εδραιώνει τη θέση του στο σπίτι, σιγά σιγά θα αποκτήσει τον έλεγχο στη ζωή του εργοδότη του, θα τον υπονομεύσει και τελικά θα τον οδηγήσει στην καταστροφή.

Ο Πίντερ αποδεικνύεται για μια φορά ακόμα ευφυής και ο Λόζι κάνει μια ταινία άξια αναφοράς στην ιστορία του κινηματογράφου, με ξεκάθαρη διάθεση για κοινωνικοπολιτικά σχόλια.

Ελένη Π.

Κι εσείς κατηγορείτε τον Καμμένο. Δείτε τον Μακρόν. Πέταξε με ελικόπτερα, κατέβηκε με γάντζο στο υποβρύχιο και πήρε το πηδάλιο. Ολως τυχαίως, την ίδια μέρα ο πρωθυπουργός του, Φιλίπ, ενημέρωνε τη γαλλική εθνικοσυνέλευση για το πρόγραμμα σκληρής λιτότητας που θα εφαρμόσει η κυβέρνησή του...

εργαζομένων.

► Χαλκιδική: αμέριστη φροντίδα για το περιβάλλον...

► Εργασιακό κόστος: μυθωδέστατος μύθος.

► Εκκρεμείς συντάξεις: περάστε από του χρόνου.

► Όταν ακούς να επαινούν πυροσβέστες είναι πολλά αυτά που λείπουν...

► Ποια επιτεύγματα της περιόδου Σημίτη, μεσιέ Λοβέρντο;

► Είπε να γλυκάνει την πικροζωή με προσθήκη κάνναβης σε κέικ. Ενισχυμένο δηλαδή...

► Μάντσεστερ: πρτ! πρτ!

► Μπορεί ο Γιούνκερ να χαρακτηρίσει το Ουροκοινοβούλιο γελοίο, στην Ελλάδα όμως όλες οι πολιτικές δυνάμεις το σέβονται συμμετέχοντας σε αυτό.

► Ιδού, ο Κερέ για τη «βιωσιμότητα» του ελληνικού χρέους...

► Υπέρ των «μεταρρυθμίσεων» ο -ποιος άλλος;- Μίχαλος.

► Μπορεί να ξεκινάνε οι εκπώσεις, όμως οι τσέπες διέρχονται συνεχή καύσωνα.

► Ιδιωτική και η συντήρηση των Φοιτητικών Εστών.

► Με μισθούς βερεσέ λειτουργεί ο σταθμός «Στο κόκκινο». Αλλοίμονο...

► Εν τω μεταξύ, τα φασισταριά συνεχίζουν τις επιθέσεις σε μετανάστες.

► Δεκάδες χιλιάδες τα παιδιά που αποκλείονται από τους δημοσίους παιδικούς σταθμούς. Δικαίωμα και αυτό.

► Σκατά στο λάκο του!

► Μπαγκλαντές: 13 νεκροί και πολλοί τραυματίες ο νέος φόρος αίματος της εργατικής τάξης.

► Για τον ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ η Βόρεια Κορέα είναι «Λαϊκή Δημοκρατία». Τα τεκμήρια δεν τα έχουμε δει ακόμα...

► Υπέρ του κεντρώου χώρου (Δημοκρατική Συμπράταξη) ο Αγγελος Στάγκος της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ.

► Στην παραχώρηση της φύλαξης του Πεδίου του Άρεως σε ιδιώτες από την Περιφέρεια Αττικής (λέγε με Δούρου) η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ διακρίνει «ρεαλιστικό σχέδιο». Το αυτό γίνεται και για την καθαριότητα.

► Οι απολύσεις συμβασιούχων από Δήμους καλά κρατούν.

Βασίλης

Διότι δεν συνεμορφώθη...

«Κρίνεται ότι κατά τον χρόνο κράτησης **ουδόλως διαφοροποιήθηκε το συνειδησιακό υπόβαθρο** που ώθησε τον κρατούμενο στην τέλεση των προαναφερθέντων παράνομων πράξεων και δεν έχει μεταμεληθεί, αφού **εξακολουθεί να αναφέρεται σε πολιτική και όχι ποινική ευθύνη**. Εξ αυτού, κρίνεται ότι η χορήγηση σ' αυτόν τακτικής αδείας απουσίας **δεν πρόκειται να συμβάλει στην προσωπική και κοινωνική του εξέλιξη**. Συνεπώς το παρόν Συμβούλιο, βασιζόμενο στην εκτίμηση της προσωπικότητας και της τρέχουσας διαγωγής του κρατουμένου, κρίνει ότι δεν συντρέχουν λόγοι που να δικαιολογούν την προσδοκία ότι ο κρατούμενος δεν θα κάνει κακή χρήση της αδείας. Επισημαίνεται επιπλέον ότι το υπόλοιπο της επιβληθείσας ποινής είναι μεγάλο, γεγονός που ενισχύει την κρίση του Συμβουλίου τούτου περί ύπαρξης κίνδυνου φυγής κατά την διάρκεια της αδείας».

Μ' αυτό το σκεπτικό στον πυρήνα του, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Πειραιά, **με τέσσερις μήνες καθυστέρηση από τη συνεδρίασή του**, έκανε δεκτό το βέτο της εισαγγελέα στην κατά πλειοψηφία απόφαση του Συμβουλίου Φυλακής Κορυδαλλού, που χορηγούσε στον **Δημήτρη Κουφοντίνα** την άδεια που δικαιούται εδώ και επτά χρόνια, και απέρριψε -για μια ακόμα φορά- την άδεια.

Το σκεπτικό κουρελιάζει -και πάλι- τον Σωφρονιστικό Κώδικα, που δε θέτει τέτοιες προϋποθέσεις για τη χορήγηση αδείας. Όταν δεν μπορούν να βρουν κανέναν προσηχηματικό τυπικό λόγο, βγάζουν τη μάσκα και αποφασίζουν -δικτατορικά- ότι ο Κουφοντίνας **δε δικαιούται άδεια γιατί δεν υπογράφει δήλωση μετάνοιας**. Κι αυτό καθίσταται δυνατό επειδή η «πρώτη φορά Αριστερά» διατηρεί αλώβητο το φασιστικό νόμο Δένδια που θέσπισε το εισαγγελικό βέτο στις άδειες.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Το Συγκρότημα Μαρινάκη (πρώην Ψυχάρη, πρώην Λαμπράκη) «επιστρέφει» στην υποστήριξη της Κεντροαριστεράς. Βοηθάει όσο μπορεί την προσπάθεια της Φώφης, του Γιωργάκη, του Σημίτη, του Ραγκούση, των ορφανών του Κουβέλη και κάτι άλλων απίθανων τύπων να «επανιδρυσούν» το ΠΑΣΟΚ, αλλάζοντάς του όνομα και σύμβολα. Ωραίο το παραμύθι, αλλά δεν έχει δράκο. Αλλωστε, το έργο «ενισχύουμε την Κεντροαριστερά» το έπαιξαν πριν από τον Μαρινάκη ο Ψυχάρης με τον Μπόμπολα, κάνοντας αρχηγό κόμματος τον... Σταύρο Θεοδωράκη. Και ποιο το αποτέλεσμα; Ο Θεοδωράκης έχει μικρότερη κοινοβουλευτική ομάδα και από τον Λεβέντη, ο Ψυχάρης παράτησε τον ΔΟΛ που μέσω τραπεζών πέρασε στον Μαρινάκη και ο Μπόμπολας τα βρήκε με τον ΣΥΡΙΖΑ, όμως αποσύρεται από τις εκδόσεις και τα Μέσα του πάνε για λουκέτο (ό,τι ενδιαφέρει άλλους μιντιάρχες θα εκποιηθεί από τις τράπεζες). Δεν αγάπησε ξαφνικά το ΠΑΣΟΚ και τις... λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις ο Μαρινάκης. Ούτε τρέφει ελπίδες ότι ξαφνικά θα καταρρεύσει ο ΣΥΡΙΖΑ, θα επιστρέψει στο 4% και οι ψηφοφόροι του θα τρέξουν αγελήδον να ψηφίσουν ΔΗΣΥ. Να χαλάσει το σχέδιο «κεντροαριστερή συνεργασία» θέλει. Να εμποδίσει το ΠΑΣΟΚ να κινηθεί στην κατεύθυνση συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ. Τους στηρίζει μ' αυτόν τον όρο. Κι όταν έρθει η ώρα, ανάλογα με τη «ψαριά» θα πιάσει το «επανιδρυμένο» ΠΑΣΟΚ στις εκλογές, τα Μέσα του ΔΟΜ θ' αρχίσουν την ασφυκτική πίεση για συνεργασία με τη ΝΔ, αν ο Κούλης δεν πάρει αυτοδυναμία (που είναι και το πιθανότερο). Δεν «προσκυνά» ο Μαρινάκης ΠΑΣΟΚ και σία. Αυτοί «προσκυνούν» τον Μαρινάκη, που χωρίς τη στήριξη των Μέσων του θα είναι σαν ακρωτηριασμένοι.

◆ Αυτοί που αγωνίζονταν εξακολουθούν να αγωνίζονται. Αυτοί που φλυαρούσαν εξακολουθούν να φλυαρούν και να αισθάνονται κόμπλεξ έναντι αυτών που αγωνίζονται. Η «Στρώγκα» και πανό κρεμάει και το «Χαμπέρ» μοιράζει πόρτα-πόρτα σε Νέα Φιλαδέλφεια-Νέα Χαλκηδόνα, όπως ενημερωνόμαστε από το μπλογκ της.

◆ Δεν χρειάζεται να είσαι επαναστάτης για να στέκεσαι στο πλευρό των αγωνιζόμενων Παλαιστίνιων. Και ο Ρότζερ Γουότερς το κάνει με συνέπεια εδώ και χρόνια.

Καίγονται και φέτος τα δάση και όσο ανεβαίνουν οι θερμοκρασίες γίνεται όλο και μεγαλύτερη η απειλή για τον δασικό πλούτο της χώρας. Το φαινόμενο συμβαίνει κάθε καλοκαίρι, όταν είναι πολύ ψηλές οι θερμοκρασίες και οι περισσότερες περιοχές στεγνώνουν. Και έχει συγκεκριμένες αιτίες.

Οι χωματερές είναι διάσπαρτες στα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Στις ηλεκτροφόρες γραμμές της ΔΕΗ, που διασχίζουν τα δάση, και στους πυλώνες τους δεν παίρνονται τα επιβαλλόμενα μέτρα προστασίας. Το κυριότερο: η κρατική χρηματοδότηση για την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων είναι πενιχρότατη εδώ

τα οποία η δαπάνη ανερχόταν σε 14.779.000 ευρώ. Δηλαδή, εγκρίθηκε μόλις το 9,14% των απαραίτητων δαπανών!

Κι αυτό δε συμβαίνει μόνο φέτος. Εγινε καθεστώς απ’ όλες τις κυβερνήσεις και το συνεχίζει απαρέγκλιτα και η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, μολονότι όσο ήταν στην αντιπολίτευση ο ΣΥΡΙΖΑ μοστράριζε τον εαυτό του σαν ένθερμο υπερασπιστή του δάσους και του περιβάλλοντος.

Είναι απαραίτητο να θυμίσουμε εδώ, ότι από τα έσοδα του Πράσινου Ταμείου το 95% πηγαίνει στην αποπληρωμή του χρέους!

Κανονικά, αυτές οι απαραίτητες εργασίες πρέπει να γίνονται

ριβάλλοντος έκαναν δεκτή την εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος για την πρόσληψη 313 δασεργατών (201 οκταμηνιτών και 112 τριμηνιτών), αλλά η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου ενέκρινε την πρόσληψη μόνο 251 (198 οκταμηνιτών και 53 τριμηνιτών). Τελικά, και αυτοί οι 251 δασεργάτες προσλήφθηκαν το 2014!

Στην απόφασή τους οι τρεις υπουργοί ζητούσαν να προσληφθούν 112 τριμηνίτες, αριθμός πολύ μικρός για τον ρόλο που τους ανέθεταν. Σύμφωνα με την απόφαση, οι 112 δασεργάτες «θα συγκροτήσουν συνεργεία, που θα ασχοληθούν αποκλειστικά και μόνο με εργασίες για την

την αποπληρωμή του χρέους.

Δεδομένου ότι το 2017 δεν προσλαμβάνονται δασεργάτες, ποιοι θα κάνουν τις εργασίες στα έργα δασοπροστασίας, για τα οποία ο Κ. Δημόπουλος, με εντολή φυσικά του αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος Σ. Φάμελλου, ενέκρινε τη χορήγηση 1.617.140 ευρώ σε 53 Διευθύνσεις Δασών; Θα τις κάνουν μήπως οι εργαζόμενοι στις Διευθύνσεις Δασών και στα Δασαρχεία, που υπολειποργούν λόγω μεγάλης έλλειψης προσωπικού και που προσπαθούν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους με υπερπροσπάθειες που αποβαίνουν και σε βάρος της υγείας τους;

βαθύ κόκκινο

Εγκλήματα

«Μετά την αναστολή των κινητοποιήσεων της ΠΟΕ-ΟΤΑ, την Πέμπτη 29/06, η συγκεκριμένη υπάλληλος δούλεψε για πρώτη φορά την Παρασκευή 30/06, στις 6.30 π.μ μέχρι τις 9.30 π.μ, συλλέγοντας τα σκουπίδια από τα καλαθάκια της λεωφόρου Παπάγου και η επόμενη βάρδια της ήταν τα ξημερώματα του Σαββάτου. Στις 12.01 π.μ, προσήλθε στην εργασία της. Πριν ξεκινήσει να δουλεύει αισθάνθηκε αδιαθεσία....».

Μ' αυτή την ξεδιάντροπη ανακοίνωση, που αποτελεί και ομολογία ενοχής, ο υπό συριζαϊκή διοίκηση Δήμος Ζωγράφου προσπάθησε να συγκαλύψει την εγκληματική ευθύνη του για το θάνατο της εργαζόμενης στην καθαριότητα Ντανιέλας Πρελορέντζου.

Γιατί είναι ομολογία ενοχής; Αρκεί να θέσουμε ένα απλό ερώτημα. Αφού η εργαζόμενη (όπως ισχυρίζεται ο Δήμος) θα έκανε τη βάρδια της τα χαράματα του Σαββάτου, πώς βρέθηκε από τα μεσάνυχτα της Παρασκευής στον χώρο εργασίας; Αντί να καθήσει στο σπίτι της και στα τέσσερα παιδιά της, και να πάει στην ώρα της να πιάσει δουλειά, πήγε από τα μεσάνυχτα για να περιμένει κάνα εξάωρο μέχρι τη βάρδια της;

Την αλήθεια, με κάθε λεπτομέρεια, τη μάθαμε από επώνυμη καταγγελία δύο μελών του Συλλόγου Εργαζομένων του Δήμου Ζωγράφου. Η συριζαϊκή δημοτική αρχή απειλούσε από τις προηγούμενες μέρες τους εργαζόμενους *«να αναλάβουν και τις δικές τους ευθύνες απέναντι στη κοινωνία!...»*. Όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι, *«η Διοίκηση του Δήμου Ζωγράφου πιεστικά, κάλεσε όλους τους εργαζόμενους ανεξαρτήτως βάρδιας να πάνε για δουλειά δηλώνοντας ότι αναστέλλονται οι άδειες, όποιος δεν εμφανιστεί θα περάσει από πειθαρχικό, γιατί αυτό που προέχει είναι οι ανάγκες της πόλης. Η δήλωση αυτή, έγινε από την Διοίκηση την Παρασκευή το βράδυ πριν ξεκινήσουν τα πληρώματα και δημιούργησε ένταση στους εργαζόμενους, κάποιοι εξέφρασαν αντιρρήσεις και άλλοι υποχώρησαν στη πίεση που ασκήθηκε.*

Προφανώς η συνάδελφος καλέστηκε να συνδράμει και στη νυχτερινή βάρδια ως συνοδεία απορριμματοφόρου, ώστε να σκουπίζει τους χώρους γύρω από τους κάδους απορριμμάτων ενώ είχε ήδη δουλέψει στην βάρδια καθαρισμού της λαϊκής την Πέμπτη το απόγευμα, είχε στη συνέχεια καλύψει τη βάρδια της την Παρασκευή το πρωί και μέσα στο ίδιο εικοσιτετράωρο και με 44ο Κελσίου καλέστηκε να βγάλει και νυχτερινή βάρδια!».

Ετσι έγιναν τα πράγματα. Η 62χρονη Ντανιέλα δολοφονήθηκε από ανάληπτους εργοδότες που ενδιαφέρονταν μόνο να φύγουν τα σκουπίδια και να καθαρίσει η βιτρίνα της πόλης. Είναι τέτοια η αναληγσία τους που δεν είχαν πάρει κανένα μέτρο προστασίας των εργαζόμενων, που δούλευαν διπλοβάρδιες σε μια τόσο βαριά δουλειά σε συνθήκες καύσωνα. Ούτε δυνατότητα παροχής πρώτων βοηθειών δεν υπήρχε.

Πριν από μερικά χρόνια, η Ντανιέλα θα ήταν ήδη συνταξιούχος. Στα 60 έβγαιναν στη σύνταξη οι γυναίκες, στα 55 αν η εργασία τους ανήκε στα Βαρέα και Ανθυγιεινά. Τώρα, στα 62 της, εργαζόταν στην καθαριότητα για να συντηρήσει την οικογένειά της. Κι έπεσε νεκρή, όχι στο καθήκον, όπως έγραψε ο ξεδιάντροπος εργατοπατέρας πρόεδρος της ΠΟΕ-ΟΤΑ, αλλά θυσιάστηκε στο σφαγείο του καπιταλισμού (το ότι εργοδότης της ήταν το κράτος κάνει πιο στυγερό το έγκλημα).

Κατά τα άλλα, οι δήμαρχοι απολούν, η ΚΕΔΕ ρωτάει τον Σκουρλέτη να της διευκρινίσει πώς θα εφαρμοστεί η εγκύκλιός του για τις νέες συμβάσεις, κανείς δεν ξέρει τι θα κάνει το Ελεγκτικό Συνέδριο (και με τα δεδουλευμένα και με τις νέες συμβάσεις) και οι συμβασιούχοι βιώνουν την απελπισία μιας ήττας, στην οποία δεν οδηγήθηκαν από την αδυναμία του αγώνα τους (αντίθετα, ο αγώνας οδηγούνταν στην κορύφωσή του με μεγάλη επιτυχία), αλλά από το εν ψυχρώ ξεπούλημα της γαλαζοπράσινης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Η εργατική τάξη πληρώνει βαρύ τίμημα. Αλλά απ' αυτή την κατάσταση δεν υπάρχει κανένας για να τη βγάλει, εκτός από τον εαυτό της. Χωρίς οργάνωση -σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο- μόνο ήττες και απώλειες θα καταγράφονται.

Π.Γ.

Για τρίτη συνεχή χρονιά επί Τσιπροκαμμένων

Αφησαν τα δάση στην τύχη τους

και αρκετά χρόνια και αρχίζει να καταβάλλεται με μεγάλη καθυστέρηση, με αποτέλεσμα σε σημαντικό βαθμό να καθίσταται άχρηστη.

Τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, όμως, και υπηρεσιακοί παράγοντες από τις δασικές υπηρεσίες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων (και όχι μόνο) προσπαθούν να μετατοπίσουν τις βαριές ευθύνες των κυβερνήσεων (διαχρονικά όλων των κυβερνήσεων, και της κυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων) κατασκευάζοντας εμπρηστές. Οσοι παλιά χρησιμοποιούσαν τα ξυλοκάρβουνα για να ζεσταθούν το χειμώνα γνωρίζουν τη μεγάλη ταλαιπωρία για να καταφέρουν να τ’ ανάψουν. Κι αυτοί που έχουν τζάκι «φτύνουν αίμα» μέχρι ν’ ανάψουν τα ξύλα, αν αυτά δεν είναι απαλλαγμένα από την υγρασία και αν δεν χρησιμοποιήσουν διάφορα υποβοηθητικά υλικά που κυκλοφορούν στο εμπόριο. Αν, λοιπόν, γίνει μια αναλυτική συζήτηση για το ποιοι ευθύνονται για τις μεγάλες πυρκαγιές στα δάση, δύσκολα ο κόσμος θα χάψει το παραμύθι ότι οι φωτιές μπαίνουν από εμπρηστές.

Στις 9 Μάη του 2017, ο γενικός διευθυντής Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος, Κ. Δημόπουλος, εξέδωσε απόφαση με την οποία εγκρίθηκαν 1.617.140 ευρώ από τις πιστώσεις του Πράσινου Ταμείου του οικονομικού έτους 2017 για τις 53 Διευθύνσεις Δασών της χώρας, για να γίνουν διάφορα έργα δασοπροστασίας. Σε σχέση με πέρυσι εγκρίθηκαν για φέτος 237.260 ευρώ λιγότερα. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες ζητούσαν να γίνει μια σειρά απαραίτητα έργα για την ανάπτυξη και προστασία των δασών, για

τους μήνες Φλεβάρη και Μάρτη και όχι το καλοκαίρι και το φθινόπωρο. Η καθυστέρηση δεν παρατηρείται μόνο φέτος. Έχει γίνει και αυτή καθεστώς, γι’ αυτό και παρατηρείται το φαινόμενο οι φωτιές να είναι ιδιαίτερα καταστροφικές.

Όλα τα δάση στη χώρα μας είναι «φορτωμένα» από άφθονη εύφλεκτη ύλη. Αρκεί να κάνει κάποιος έναν περίπατο στην Πάρνηθα, που είναι πολύ σημαντικός πνεύμονας για το λεκανοπέδιο της Αττικής, και θα διαπιστώσει ότι το δάσος είναι γεμάτο με ξερούς κορμούς και κλαδιά και μάλιστα σε σημεία που είναι πολύ κοντά σε δασικούς δρόμους.

Στη φετινή απόφαση του γενικού διευθυντή Δασών Κ. Δημόπουλου, με την οποία δόθηκαν τα ψίχουλα του 1.617.140 ευρώ σε 53 Διευθύνσεις Δασών, αναφέρονται οι εργασίες που πρέπει να γίνουν. Μόνο που τα κονδύλια που εγκρίνονται για κάθε Διεύθυνση Δασών είναι γελοία και μ’ αυτά ελάχιστα θα μπορούσαν να γίνουν, αν φυσικά προβλέπονταν και οι απαραίτητες προσλήψεις δασεργατών. Όταν αναφερόμαστε σε απαραίτητες προσλήψεις προσωπικού, εννοούμε συμβάσεις αορίστου χρόνου με πλήρη απασχόληση και όχι προσλήψεις για τρεις ή οχτώ μήνες.

Σταγόνα στον ωκεανό

Την περίοδο 2009-2015, προσλήφθηκαν μόνο οκταμηνίτες και τριμηνίτες δασεργάτες. Το 2009, προσλήφθηκαν 1.150, το 2010, 695 (447 οκταμηνίτες και 248 τριμηνίτες), το 2011 και το 2012 κανένας! Το 2013, οι υπουργοί Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Πε-

αποτροπή της εκδήλωσης δασικών πυρκαγιών. Ειδικότερα με την συγκρότηση των συνεργείων αυτών, θα γίνουν προληπτικοί καθαρισμοί στην παρεδάφια βλάστηση σε επικίνδυνα σημεία για έναρξη δασικών πυρκαγιών, θα απομακρυνθούν τα ξερά χόρτα, θάμνοι και φρύγανα, θα γίνουν κλαδεύσεις δένδρων και λοιποί σχετικοί δασοκομικοί χειρισμοί, με σκοπό την μείωση της πυκνότητας της καύσιμης δασικής ύλης και ως εκ τούτου την καλύτερη αντιπυρική προστασία των περιοχών με την μείωση του κινδύνου τυχόν έρπουσες πυρκαγιές να εξελιχθούν σε επικόρυφες».

Επρόκειτο κυριολεκτικά για κοροϊδία. Για να γίνουν όλες αυτές οι πραγματικά απαραίτητες εργασίες στα δάση απαιτούνταν χιλιάδες δασεργάτες (και όχι 112), που θα εργάζονταν όχι μόνο για τρεις μήνες αλλά για χρόνια, προκειμένου να φέρουν σε μια ισορροπία το ισοζύγιο στην προστασία και ανάπτυξη των δασών. Μπορούμε, λοιπόν, να καταλάβουμε τι είδους έργο έγινε, όταν την περίοδο 2011-2014 προσλήφθηκαν μόνο 251 δασεργάτες.

Το 2015 και το 2016, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου αποφάσισε να μην προσλάβει κανένα δασεργάτη (δεν περίσσευαν λεφτά από την αποπληρωμή των δόσεων στο ΔΝΤ). Κατά τα άλλα, ο ΣΥΡΙΖΑ αυτοδιαφημίζεται εδώ και χρόνια ως ούλτρα υπερασπιστής του δάσους! Το ίδιο συμβαίνει και φέτος με τις προσλήψεις δασεργατών με οχτάμηνη και τρίμηνη σύμβαση. Η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων αποφάσισε να μην κάνει προσλήψεις, γιατί -όπως είπαμε- το 95% των εσόδων του Πράσινου Ταμείου πηγαίνει για

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση